

શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિ અંથમાળા-અંથાંક ૧૦૮.

શાસ્ત્રવિશાયદ જૈનાચાર્ય યોગનિષ્ઠ શ્રીમહ બુદ્ધિસાગરસૂરિ
વિરચિત.

પત્રસદુ પદેશ.

ભાગ ઢ ને.

છપાત્મક પ્રસ્તીલ કરનાર,

અંથયાતમજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ.

ણ. વડીલ માહનલાલ હિંમચાંદ.

સુ. પાદરો.

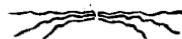
કિમત ૦-૫-૦.

શ્રી ખુદ્રિસાગરસૂરિ અંથમાળા—અંથાંક ૧૦૮.

શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય યાગનિષ્ઠ શ્રીમહ ખુદ્રિસાગરસૂરિ
વિરચિત.

પત્રસદૃપદેશ.

ભાગ તૃ ને.

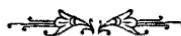

અપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ.

હા. વકીલ મોહનલાલ હિમયંદ.

મુ. પાદરા.

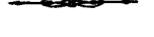

પ્રથમાવાચિ.

વિક્રમ સં. ૧૬૫૩

પ્રાપ્ત ૧૦૦૦

સેન ૧૪૨૬

કિ.મત ૦-૬-૮.

વડोદરા રાવપુરામાં લુહાણુભિત્ર સ્ટીમ પિ. પ્રેસમાં ઠા. અંધાલાલ
વિદૃલભાઈએ માલીકને માટે છાયું. તા. ૩૨-૬-૧૯૨૯.

નિવેદન.

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિ અંથમાળા અંથાંક ૧૦૮ તરીકે આ
અંથ વાંચક સન્મુખ સુફ્તતાં ધણો હર્ષ થાય છે.

આ અંથમાં શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજે પોતાના શિષ્ય-
વર્ગીં તથા શાલકોને પ્રસંગોપાત્ર લખેલા પત્રોનો સમાવેશ થાય છે.
જાની પુરુષોની ગ્રાયઃ ધણીભરી પ્રવૃત્તિઓ ઉપકારક અને આત્માને
હિતકારક જ હોય છે. ગુરુશ્રીના પત્રોમાં પણ તેમજ છે. તેઓશ્રીના
નહાના સરખા પત્રમાં પણ સહિતેપદેશ, આત્મજગૃતિનાં ઉપદેશક
સૂત્રો, વૈરાગ્ય, ત્યાગ, પ્રલુબ્ધિત, આત્માની પિણાન અને સમાજ
સુધારણાની લાગણીઓ. ઉલ્લાસી અવદોહિત છે. આવા પત્રો લજા-
સુંઘોને ધણો લાલ, અને સહભોધ આપી શકે છે અને એજ
દક્ષિથી આ પત્રોનો સંથડ પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે.

આવાજ ઉપયોગિ પત્રોનો સંથડ સં. ૧૬૦૪ માં પત્રસહુ-
પદેશ લા. ૧ તરીકે આ અંથમાળાના મણુકા ૪૭ તરીકે પ્રસિદ્ધ
કરવામાં આવ્યો હતો. જે લગભગ ૨૫૦ પૃષ્ઠનો છે, અને તે ધણું
અજાસુંઘોને ઉપકારક અને ભાર્ગદર્શક થઈ પડ્યો છે તેમજ તેની
માંગણી પણ સારી થઈ હતી.

આ પછી પત્રસહુપદેશ લા. ૨ સં. ૧૬૭૬ માં અંથમાળા ૬૩
મા મણુકા તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો હતો, જે લગભગ ૫૭૫
પૃષ્ઠનો છે. તેમાંના પત્રો ધણો ઉપકારક જણ્યાયા છે. અને તે પણ
ધણો વિદ્ધાનોને ભાર્ગદર્શક થઈ પડ્યો છે. આ પ્રકારના પત્રોમાં
ગુરુશ્રી સાદી લાખામાં વાંચનારને આધ્યાત્મજ્ઞાન, શાંતિ, વૈરાગ્ય,
ધર્મજ્ઞાન, આચાર પ્રતિપાદન, અને આત્મભળનાં અણુમૂલાં સિદ્ધાંતો

(૨)

આપી હે છે. તેથી જણે પત્રકારા તેઓ પોતેજ લુઝાસુ વાંચકને ઉપહેશામૃત પાઈ રહ્યા હોય નહિ ? એમ લાગે છે.

આ પછી હમણાં આ પત્રસહુપહેશ ભા. ત ને પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે. આ અંથમાં ગુરુમહારાજે પોતાના પટશિખ આચાર્યમહારાજ શ્રીમદ્ અનિતસાગરસૂરિજી પર લખેલા પત્રો તથા ગુરુભક્ત માણસાનિવાસી શ્રેષ્ઠિવર્દ્ધ શ્રીયુત વીરચંડમાઈ કૃષ્ણાજી ઉપરના ઉપહેશાક પત્રો તથા મહેસાણાનિવાસી ગુરુભક્ત શ્રીયુત મોહનલાલ નગીનદાસ ભાંખરીઆ પરના પત્રો તેમજ અન્ય પત્રો જે પ્રસંગે-પાતુ ઉપહેશ અર્થે લખેલા તેનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

શ્રી અનિતસાગરળુસૂરિશ્વરણ સ્થાનકવાસી હિક્ષામાં હતા તે વખતના ગુરુશ્રીના તેમના પરના પત્રો પણ આમાં લેવામાં આવ્યા છે. સ્થાનકવાસીમંત્રના સાધુઓ પ્રતિ પણ ગુરુશ્રીએ હેવી સહિષ્ણુતા રાખી ગુણ્ણાનુરાગ બતાવ્યો છે તે આથી પ્રતિત થાય છે, અને પોતાના ગુણ્ણાનુરાગના મહાન् ગુણ્ણી આકૃષ્ણિનેજ સ્થા. અંથના સાધુ અમીધરણ ઇવિરાજ ગુરુશ્રીના શિષ્ય બની આજે તેમના પટધર આચાર્ય તરીકે ભારતવર્ષમાં પ્રસિદ્ધ છે.

રા. જયાંતિલાલ આચાર્યનલાલ મહેતા બી. જો. એલ. એલ. બી. (તે વડોદરાના પ્રસિદ્ધ હાઇકોર્ટ જજ શ્રીયુત દામુલાઈ ડાયાલાઈ મહેતાના ભાવિન અને જાણીતા સાકારવર્ય-ગુર્જર સાહિત્ય પરિષદના મૂળ ઉત્પાદક શ્રીયુત રષ્ટ્રલુતરામ વાવાલાઈન જમાઈ) પરનો એક પત્ર પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે. આ જયાંતિ-લાલમાઈનો ગુરુશ્રી પર અનન્ય અકિતભાવ હતો. તેઓ જૈન ન હોવા છતાં પણ એક વિદ્ધાન અને તત્ત્વજ્ઞાનના શોકીન, અને ગુરુશ્રીના આદ્યાત્મમજ્ઞાનના પૂર્ણ પ્રસંગે હતો ને છે. તેઓ પરના પત્રમાં એક આદર્થ અહંકરણના ઉચ્ચ લુચનના આહ્યો ઇશ્રોંયા છે. જૈનેતરો પ્રતિ પણ ગુરુશ્રીના આવા સદ્ગાવનાં સહખાવધિ દિશાંતે પેકીનું આ એક છે.

(३)

એક હરે આ પત્રો વાંચવાથીજ તેમાંનો સહયોગ ગંગિરતા, જ્ઞાનસુવાસ, અને ઉપરોગિતા વાંચવાન્યને જણુાઈ આવશે.

ગુરુશ્રીએ સ્વર્ગગમન પહેલાં-સંસારની અસારતા, પોતાના નિકટ આવતા અવસાન માટેની મર્મભરી ચેતવણીએ તથા સૌને ચે મૃત્યુ માટે તૈયાર રહેવાની સ્થુન્યાઓવાળો લંબાખું પત્ર સૌથી પ્રથમ આપ્યો છે. તે પ્રત્યેક જૈન જૈનેતર જ્ઞાનસુન્દરને એક સરખો ઉપરોગિ માર્ગદર્શિકા અને હિતકર થર્ડ પદ્યા વિના રહેશે નહિ. પોતાને માટે સ્વર્ગપથની તૈયારી તેમજ તે સંબંધની પોતાને થતી આગાહીનું હશેન આમાં કરાવી પોતાનું કર્તાંય પોતે અન્યાને છે તેમજ સૌને અન્યાને ફરજાન ફરજ પોતાનું કર્તાંય પૂર્ણ થયું જણુાવી પોતે પરલોક ગમન દુંક સમયમાંજ કરવાના છે તે સ્પષ્ટ જણુાવી હે છે. આ પરથી તેમની આત્મીક શક્તિની પ્રતિતી થાય છે. અને સાચા આત્મજાનીએ મૃત્યુ જેવા મહાબયને કેવી નિર્ભયતાથી, અરે આનંદપૂર્વક બેટે છે તેનું હશેન થાય છે.

મૃત્યુ એ જ્ઞાનીએને માટે મહોત્સવ સમાન છે, મદ્દાખ્યાને, એક વિદ્યાર્થી પરિક્ષા પાસ કરી ઉપરા વર્જમાં ચઢે તે વખતે થતા આનંદ જેવું છે, અને ઉન્નતિક્રમમાં આગળ વધવામાં મદદકારક-કારણભૂત છે, વસ્તુ પરિવર્તન સમાન. શરીર બદલવાનું છે. આમ મૃત્યુને નિર્ભયતાપૂર્વક લેટવાની-મૃત્યુને અતુભવવાની-મૃત્યુને માણ્યવાની તૈયારી શ્રી ગુરુશ્રીએ કરી હતી તે આ પત્રથી સ્પષ્ટ થાય છે. વિરલા આત્મજાની-ત્યારી-આખી શિવાય કોઈએ આવામૃત્યુના સહાસ્યવહને સ્વાગતું કર્યાં જાણ્યાં નથીજ. આ પત્ર અવસ્થ સૌને ઘણ્ણો હિતકર થર્ડ એમ જાણ્ણો તેને પ્રથમ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે.

છેદ્વો પત્ર કાવીઠાનિવાસી ગુરુભક્તો શ્રીયુત્ રતનચંદ્રાધ લાધાળ તથા શ્રીયુત્ જવેરાધ ભગવાનદસ તથા ત્યાંના શ્રી સંધનો ગુરુશ્રી પર લખાયલો છે. જે હે આ ચંથમાં તો ગુરુશ્રીએ લખેલાજ પત્રો પ્રકટ કરવા જેઠાએ, પણ આ પત્રમાં ગુરુભક્ત શ્રાવકો, પોતાની

(૪)

અનુભિત અને ગુરુદૂં બહુમાન કેટલે હરને દર્શાવી શકે છે તે તેમજ તેથી અન્યાન્યાસુઓને તે અનુકરણ્ય થઈ પડશે એમ ધારી તે પત્ર આ વંથમાં દાખલ ઉચ્ચિત ધાર્યું છે.

એકાંહર આ વંથમાં પ્રકટ કરવામાં આવેલા પત્રો, કૌને સાધાંત વાંચી વિચારી તે પ્રમાણે આચરણમાં સુફરા નિમિત્તર અને એમ ધર્યાય છે.

છેલ્લે આવેલા ઉપકારક વંથ પ્રકટ કરવામાં કારણુભૂત પરમ-પૂજ્ય ગુરુમહારજ પ્રાતઃ રમરણીય શ્રીમહ લુદ્ધિસાગર જી મહારાજને ઉપકાર માની શાશનહેવ આવા ઉપકારક અનેક વંથો પ્રકટ કરવાનું બળ શ્રી અધ્યાત્મમશાનપ્રસારકમંડળને આપો એમ ધર્યાય વિરભીએ છીએ.

પાદરા.
૧૯૮૨ જેઠ શુદ્ધ ૮ }
તા. ૧૮-૬-૨૮ }

વકીલ મોહનલાલ હીમયં.દ.
૨૦ જૂન ૧૯૮૦ પ્ર૦ સંદગ્ય.

શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડળ તરફથી

શ્રીમહ પુષ્પિંદ્રસાગરસુરાજુ અન્યમાળામાં
પ્રગત થયેલા અન્યો.

અંથાંક.	પૂછ.	કિ'મત.
* ૧ અધ્યાત્મ ન્યાયાનમાળા.	૨૦૬	૦-૪-૦
* ૨ ભજનસંઘ ભાગ ૨ જો.	૩૩૬	૦-૮-૦
* ૩ ભજનસંઘ ભાગ ૩ જો.	૨૨૫	૦-૮-૦
* ૪ સમાધિશતકમુ	૬૧૨	૦-૮-૨
* ૫ અનુભવપદ્ધિશરી.	૨૪૮	૦-૮-૦
* ૬ આત્મપ્રદીપ.	૩૧૫	૦-૮-૦
* ૭ ભજનસંઘ ભાગ ૪ શી.	૩૦૪	૦-૮-૦
૮ પરમાત્મદશાન.	૪૦૦	૦-૧૨-૦
* ૯ પરમાત્મજીવિ	૫૦૦	૦-૧૨-૦
* ૧૦ તત્ત્વબિંદુ.	૨૩૦	૦-૪-૦
* ૧૧ શુણુણુરાગ (આવૃત્તિ બીજી)	૨૪	૦-૧-૦
* ૧૨-૧૩ ભજનસંઘ ભાગ પંચો		
તથા શાનદીપિકા.		
* ૧૪ તીર્થયાત્રાનું વિમાન (આ૧૦ બીજી)	૧૦૦	૦-૬-૦
* ૧૫ અધ્યાત્મસભજનસંઘ	૬૪	૦-૨-૦
* ૧૬ શુક્રયોધ. આ૧૦ ૨	૧૬૦	૦-૬-૦
* ૧૭ તત્ત્વજ્ઞાનદીપિકા	૨૬૦	૦-૮-૦
* ૧૮ ગ્રહંત્વિસંઘ ભા. ૧	૧૨૪	૦-૬-૦
* ૧૯-૨૦ શાવકધર્મસ્વરૂપ ભાગ ૧-૨	૧૧૨	૦-૩-૦
* ૨૧ ભજનસંઘ ભા. ૧ હો.	૪૦-૪૦	૦-૧-૦
* ૨૨ વચનામૃત.	૨૦૮	૦-૧૨-૦
* ૨૩ યોગદીપ્ત.	૪૩૦	૦-૧૪-૦
	૩૦૮	૦-૧૪-૦

(૬)

૨૪ જૈન એતિહાસિક રાસમાળા.	૩૦૮	૧-૦-૦
* ૨૫ આનંદધનપદ (૧૦૮) સંશેષ.	૮૦૮	૨-૦-૦
૨૬ અધ્યાત્મ શાન્તિ (આવૃત્તિ બીજી)	૧૩૨	૦-૩-૦
૨૭ કાણ્યસંશેષ લાગ તે મેા.	૧૧૬	૦-૮-૦
* ૨૮ જૈનધર્મની પ્રાચીન અને અવાચીન સ્થિતિદ્વારા	૨૮૭	૦-૨-૦
* ૨૯ કુમારપાલ (હિંદી)	૨૮૭	૦-૬-૦
* ૩૦ થી ૩૪ સુખસાગર શુરૂગીતા.	૩૦૦	૦-૪-૦
* ૩૫ ષડ્દ્રોધવિચાર.	૨૪૦	૦-૪-૦
* ૩૬ વિનાપુરવૃત્તાંત.	૯૦	૦-૪-૦
૩૭ સાખરમટી શુષુશ્વિક્ષણું કાણ્ય.	૧૬૨	૦-૬-૦
૩૮ પ્રતિશાપાલન.	૧૧૦	૦-૫-૦
* ૩૯-૪૦-૪૧ જૈનગચ્છમતપદંધ, સંધ્રમગતિ, જૈનગીતા.	૩૦૪	૧-૦-૦
૪૨ જૈનધાતુપતિમા વૈખસંશેષ લા. ૧		૧-૦-૦
* ૪૩ મિત્રમૈત્રી.	૧૭૦	૦-૮-૦
* ૪૪ શિષ્યાપનિષદ્ધ.	૪૮	૦-૨-૦
૪૫ જૈનોપનિષદ્ધ.	૪૮	૦-૨-૦
૪૬-૪૭ ધાર્મિક ગદ્યસંશેષ તથા પત્ર સદ્ગુપદેશ લાગ ૧ લેા.	૬૭૬	૩-૦-૦
૪૮ લજનસંશેષ લા ૮	૬૭૯	૩-૦-૦
* ૪૯ શ્રીમહૃ દેવચંદ્ર લા. ૧	૧૦૨૮	૨-૦-૦
૫૦ કર્મચારી.	૧૦૧૨	૩-૦-૦
* ૫૧ આત્મતત્ત્વહર્થીન.	૧૧૨	૦-૧૦૦
૫૨ ભારતસહકારશિક્ષણું કાણ્ય.	૧૬૮	૦-૧૦૦
* ૫૩ શ્રીમહૃ દેવચંદ્ર લા. ૨	૧૨૦૦	૩-૮-૦
૫૪ ગહુંલી સંશેષ લા. ૨	૧૩૦	૦-૪-૦
* ૫૫ કર્મપ્રકૃતિટીકાભાષાંતર.	૮૦૦	૩-૦-૦
૫૬ શુરૂગીત શુંહલીસંશેષ.	૧૬૦	૦-૧૧-૦

(૭)

૫૭ ૫૮ આગમસાર અને અધ્યાત્મગીતા.	૪૭૦	૦-૬-૦
* ૫૯ દેવવંહન સ્તુતિ સ્તવન સંથળ.	૧૭૧	૦-૪-૦
૬૦ પૂજાસંથળ લા. ૧ લો.	૪૧૬	૧-૦-૦
૬૧ લાજાપહસંથળ લા. ૬	૫૮૦	૧-૮-૦
૬૨ લજનપહસંથળ લા. ૧૦	૨૦૦	૧-૦-૦
૬૩ પત્રસહૃપદેશ લા. ૨	૫૭૬	૧-૮-૦
૬૪ ધાતુપ્રતિમાલેખ સંથળ લાગ. ૨	૧૮૦	૧-૦-૦
૬૫ જૈનદાષ્ટીએ ઢર્શાવારયોપનિષદ ભાવાથ૰વિવેચન.	૩૧૦	૧-૦-૦
૬૬ પૂજાસંથળ લાગ ૧-૨	૪૧૫	૨-૦-૦
૬૭ સ્નાતપૂજા.		૦-૨-૦
૬૮ શ્રીમહ દેવચંદ્રજી અને તેમનું લુચનગરિત્ર.		૦-૪-૦
૬૯-૭૨ શુદ્ધોપયોગ વિ. સંસ્કૃત અંથ ૪	૧૮૦	૦-૧૨-૦
૭૩-૭૭ સંધકર્તાંધ વિ. સંસ્કૃત અંથ ૫	૧૬૮	૦-૧૨-૦
૭૮ લાલ લાજપતરાય અને જૈનધર્મ.	૧૦૦	૦-૪-૦
૭૯ ચિન્તામણિ	૧૨૦	૦-૪-૦
૮૦-૮૧ જૈનધર્મ અને ખ્રિસ્તિ ધર્મને। મુફાણલો તથા જૈનખ્રિસ્તિ સંવાદ	૨૨૦	૧-૦-૦
૮૨ સત્યસ્વરૂપ.	૨૦૦	૦-૬-૦
૮૩ ધ્યાનવિચાર.	૮૫	૦-૮-૦
૮૪ આત્મશક્તિપ્રકાશ.	૧૪૦	૦-૪-૦
૮૫ સાંવત્ಸરિક ક્ષમાપના.	૮૦	૦-૪-૦
૮૬ આત્મધર્મિન (મહીયંદ્રલકૃત સભાયો) તું વિવેચન,	૧૫૦	૦-૪-૦
૮૭ જૈનધાર્મિંક શંકાસમાધાન.	૫૫	૦-૨-૦
૮૮ કન્યાવિકિય નિપેદ્ધ	૨૦૦	૦-૧-૦
૮૯ આત્મશિક્ષા ભાવનાપ્રકાશ.	૧૧૫	૦-૭-૦
૯૦ આત્મપ્રકાશ.	૫૬૫	૧-૮-૦
૯૧ શોષ વિનાશક અંથ	૮૦	૦-૧-૦

(८)

६२ तत्त्वविद्यार.	१२५	०-६-०
६३-६७ अट्टयात्मगीता वि. संस्कृत थंथ.	२०५	१-०-०
६८ जैनसूत्रमां भूर्तिपूजा.	५६	०-३-०
६९ श्री यशोविजयलु निखंध	२१०	०-६-०
१०० अजनपद संथङ्ग लाग ११	२२०	०-१२-०
१०१ " लाग १ आ. ४थी	२००	०-८-०
१०२ गुजरातभूषण विज्ञपुर वृत्तांत	३००	१-४-०
१०३.४ श्रीभद्र हेवचंद्रलु विस्तृत ज्ञानचिन्त तथा हेवविदास	२३०	०-१२-०
१०५ मुद्रित कैन स्के. थंथगाठड		१-८-०
१०६ कळावली-सुव्योध	४१०	१-८-०
१०७ सत्वन संथङ्ग (हेववंहन संहित)	२७५	०-१०-०
१०८ पत्र सहृदयहेम लाग ३		
१०९ श्रीभुद्धिसागर सूर्यिधर दमारक थंथ (सचित्र)	२३०	०-१२-०

* आ निशानीवाला थंथा शिलकमां नथी.

× आ थंथा धीरीश केळवण्णी आताच्ये मंजुर उरेला छे.

÷ आ थंथा श्रीमंत गायडवाड सरकारना केळवण्णी आताच्ये मंजुर करेला छे.

थंथा भगवानां डेकाण्णां

१ वकील मोहनलाल हीमचंद—पाद्रा (गुजरात)

२ शा. आत्माराम ऐमचंद—संघंद.

३ शा. नगीनदास रायचंद भाऊरीया—महेसाण्णा

४ शा. चंदुलाल गोकर्णभाई—विज्ञपुर

५ शा. रतीलाल डेशवलाल—प्रातिज

६ श्री बुद्धिसागरसूरि कैनसमाज—पेथापुर

७ शा. मोहनलाल नगीनदास भाऊरीया—

१८२-८४ अमर गेट, डोट, सुंभाई.

પત્રસદુપહેરા

ભાગ ત્રીજે.

સદગત ગુરુ શ્રીને છેલ્દો ઉપહેરાપત્ર.

મું. વીજાપુર લે. અદ્વિસાગર.

શ્રી. પાહરા તત્ત્વ શ્રદ્ધાવંત દ્યાવંત દેવગુરુ અહિતારક
સુશ્રાવક વકીલજી થા. મોહનલાલ હીમચંદલાઈ તથા લાઈ મણી-
લાલ તથા લાઈ રતીલાલ વીગેરે થોડ્ય ધર્મલાલ.

વિ. પહેલાંના કરતાં હાલ કંઈક શરીર હીક છે. ગામની બહાર
કદ્વે જવાય છે. બનશે તે થોડા દીવસમાં થીજે ગામ હવા હેર કરવા
જઈશું. શરીર હવે પહેલાંના જેવું સાડું રહેતું નથી અને હવે ધણ્યા
ખરો મુશ્કે સુધારવાનો બાને આછો થઈ ગયો છે. આત્મશાંતિ વર્તેછે.
અશાંતાને મધ્યસ્થભાવે ઉપયોગ દ્રષ્ટિઓ લોગવાય છે. સમ્યકું દિનિના
બણે જાની પોતાના આત્માને પોતાના સ્વરૂપમાં રમાવે છે અને
મૃત્યુકાલે પણ મૃત્યુભય રાખી શકતો નથી. સર્વ થકી મહાયામાં
રહેઠો પુરુષાર્થ કરવાનો એ છે કે મૃત્યુભયની વૃત્તિઓને લુતી
લેવી તથા લુવવામાં ને ભરવામાં તે તટસ્થ દ્યા તરીકે વર્તે છે ને
સાક્ષીલાલ ધારણું કરે છે. તેથી તે દેહાહિકની સાથે બંધાતો નથી.
અને તેથી આવતા લવમાં તે જાતિસમરણુજ્ઞાનને શીર્ષ પ્રાપ્ત કરે
છે. પુનર્જન્મનો જેને પૂર્ણ નિશ્ચય થયો છે તથા કર્મનો જેને
નિશ્ચય થયેલો છે તથા જેનો આત્મા શરીરમાં રહેલો છે અને શરી-
રને થોડા જેવું માનીને તેને વાહન તરીકે માને છે તે દેહાહિકમાં

(२)

બંધાતો નથી અને મરણુકાલે તેની આંખો વિગેરે બંધ થાય, કાન બંધ થાય, બાદ્ધ ઈંદ્રિયોનું ભાન તે વખતે ના રહે તોપણ અંતરથી તે મરણુકાલે જાગૃત રહે છે અને તે મરણુકાલે આત્માની અનંતધણી શુર્દું કરે છે. આત્મા અમર છે અને તે હેઠાના સંબંધમાં વર્ત્તો છતાં પણ સર્વથી દેહાતીત છે એવો પૂર્ણ નિશ્ચય થાય તો રહેઠામાં રહેઠો મૃત્યુભય ટલી જાય. મૃત્યુ શરીરનું થાય છે અને મૃત્યુ આત્માની ઉચ્ચ હશાની અંશણીઓમાં ચઢતાં આગળના ઉચ્ચ દેહા ધારણું કરવાને માટે ઉપયોગી થાય છે અને આગળ આત્માની પરમાત્મદશા પ્રકટ કરવામાં આ દેહ પુરુષાર્થ ન થતો હોય અને જે કાર્ય સિદ્ધ ન થતું હોય તે બીજા દેહ કરવા માટે વચ્ચે રહેલું દેહનું મરણ ધાર્યું ઉપયોગી થઈ પડે છે. એવું આત્મારી જાની લક્ષ્ય પુરુષ માટે સમજાય છે. જાની પુરુષો જીવનથી હર્ષ પામતા નથી અને મરણથી શોક કરતા નથી. તેઓ જીવતાં છતા અસુક દ્ધીએ દેહ પ્રાણું મૃત્યુ અનુભવે છે અને તેથી દેહ અને પ્રાણ વીગેરે સાધનાને વ્યવહાર ઉપયોગી ગણી તેની સારસંભાળ કરે છે પણ જ્યારે તેનો નાશ થવાનો હોય છે ત્યારે ધણું આત્મભારમાં જાગૃત થાય છે, આત્મ ઉપયોગી થાય છે. અને પહેલેથી તેમનો તેવો આત્મ-ઉપયોગ વર્ત્તવાથી મરણું કાલે દુઃખ પડે છે અને બાદ્ધ ઈંદ્રાઓનું ભાન જીવાય છે તોપણ અંતરથી જાગૃત હોય સે. જેમ સરળમાં દેહ અને ઈંદ્રિયોનો સંબંધ ચિંતવન પરતે સાક્ષાત નથી હેખાતો છતાં દેહ અને ઈંદ્રિથી ન્યારી રીતે આત્મા પોતાનું ચિંતવન કરે છે, વિચાર કરે છે. તેવી રીતે દેહ અને પ્રાણનો જ્યારે અવસાનકાળ થાય છે ત્યારે ઉપયોગી આત્મા અશાતા વીગેરે વેહનીને મુખ્યત્વે વેહરો છતાં પણ અંતરમાંથી જાગૃત રહે છે, અને બાદ્ધ ઈંદ્રાઓના ભાને ભાનવાળો નહીં છતાં પણ અંતરથી ભાનવાળો રહે છે, કારણું તેણું પહેલાંથી ઉપયોગ વડે આત્માને તેવી ગતી આપી હોય છે. તેથી સર્યક્રિજાનીનું સમાધી મરણ થાય છે. અને તે ઉપયોગ પુરુષ દેહને છંદી શકે છે અને તે બીજા ભવમાં જાય છે તોપણ પોતાનું ભાન કાયમ રાખે છે. એકવાર સર્યકુદદ્ધી થઈ તો તે પછી જીવ

(૩)

ગમે ત્યાં જાય તોપણુ પોતાના આત્માનો વીકારાજ કરવાનો। અને અંતરની પરમાત્મ દશા પ્રકટ કરવાની પ્રગતીને પ્રગટ કરવાનોજ તેમાં શંકા છેજ નહીં. ભરણુ એ વૈરાગ્ય હેનાર શિક્ષક છે. જાનીએને તેથી તે ઉપકારક થાય છે. કારણુકે તેનાથી તેઓ પરમાત્માની વીશેષ જ્ઞાનિત કરે છે અને આત્મધ્યાનમાં પણ વીશેષ પ્રગતી કરે છે. નાનુ આળક જેમ લય પામે છે ત્યારે માતાની અને પિતાની સોડમાં ભરાય છે તેમ વૈરાગી આત્મા મૃત્યુના લયથી પરમાત્મસ્વરૂપની નાલુકમાં જાય છેને પરમાત્માનું શરધ અંગીકાર કરે છે અને અંતરમાં પરમાત્માનો અતુલબ કરીને પછી તે નિર્બંધ બને છે. મૃત્યુ અગ્ર જીવન એ એના સમયમાં મોહ વૃત્તિનેજ લીતી છે અને તે મોહ વૃત્તિજ નવા નવા લયને ઉત્પન્ન કરે છે અને તેથી આત્મા ઠંકાય છે. જાની મહાત્મા ઉપરોગ મુકે છે અને તે મૃત્યુ લીતીના આચાનકો ફૂર કરે છે અને ઉપરોગથી સુર્યની પેઢે જળહળો છે. પ્રલુની અંખી થયા વીના મૃત્યુ લય ટળતો નથી. નીર્દ્ધપાધીક દશા જાન ક્યાન સમાધીથી ભરણુ પહેલાં ઘણુ વખતથી જેઓ આત્માને ભાવે છે અને સર્વ પ્રકારની હુનીયાની ઉપાધીઓમાં જેઓ નિર્બંધ થઈ જાય છે અને મોહના સંબંધોને જેઓ ભર નીર્દ્ધાની પેઢે ભૂલી જાય છે, તેઓને મૃત્યુકાવે હેઠનો નાશ થતાં નિર્બંધ દશા વર્તે છે. હેઠ છતાં આત્મોપરોગ મુકીને મનની કલ્પનાએ હેઠ પડે છે અને તેમાંથી આત્મા ન્યારો થાય છે. પાછો હેઠ ધારણુ કરે છે ને તેને મુકીને ઊજે હેઠ લે છે અને પશ્ચાત સર્વથા હેઠનો સંબંધ છોકી આત્મા નિર્બંજન નીરાકાર થાય છે-એવું અંતરમાં જેઓ ભાવે છે, તેઓને હેઠના સંપૂર્ણ નાશકાવે હેઠાધ્યાસવૃતી રહેતી નથી અને આત્મોપરોગ વર્તે છે. જાની આત્મા ક્ષણે ક્ષણે મૃત્યુની સામે હેઠમાં રહેતો છતાં શુદ્ધ કર્યા કરે છે અને તે જાન સમાધી ભરણુ પ્રાપ્ત કરે છે. કોઈનું કેવું ભરણુ થય તે પોતે જાણી શકે અને કેવલજાની જાણી શકે અને તેથી અમુક મરુધ્યનું ડેવું ભરણુ થયું તે ભરતાર પોતેજ અતુલબી શકે. સમ્યકુદૃદ્ધિ જાની આત્મા મૃત્યુ જીવને અરસ પ્રયત્ને તો અંતરમાં લગૃત રહે છે જીને જાન

(૪)

ધ્યાન બહિતની પરણુતોમાં રમે છે અને તેથી તે દેહ બદલતો બદલતો આગળને આગળ ચાલ્યો જય છે. આત્માની પૂર્ણ પ્રતિતી થયા બાદ બાળ અજ્ઞાન મોહદશાવાળું મરણ થતું નથી અને તેથી આત્મા પાછો પડતો નથી. શરીરનો અક્ષો બદલવો તે જેવું બાદથી કાર્ય કરાય છે, તેવું જ જાનીતું દેહ બદલવા રૂપ કાર્ય છે. આ પ્રત્યક્ષ દેખાતા દેહ વીજેરેના સંખ્યો જયાં સાચા માનવામાં આવે છે ત્યાં મૃત્યુ ભય રહેલો છે અને મરણ બાદ આત્માની હ્યાતીનો જ્યાં નિશ્ચય હોય છે ત્યાં જ્ઞાનભાવ જગૃત થાય છે, અને મૃત્યુ ભય ટળે છે અને આત્મા સુક્ષ્મિના પંથે કુમે કુમે ચઠેતો છેવટે અંતર્મુહૂર્તમાં ડેવળજાન પ્રકટ કરે છે અને પરમાત્મા થાય છે. જાનીયાના શરીરને જો મૃત્યુ ના હોત રો તે આગળ ચઢી શકતજ નહિ. જાની મૃત્યુનો કાળો પડ્હો ચીરિને રેની પાછલ આત્મપ્રકાશ દેખે છે ને તેથી તેઓ નિર્બાય બને છે. મૃત્યુકાળની વચ્ચી દશા અંધકારના જેવી છે પણ જાનીને રો તે દશા પ્રકાશવાચી લાગે છે અને તેથી રેમ જગૃત દશામાંથી ગાઢ નીદ્રામાં જવું અને ગાઢ નીદ્રામાંથી જગૃતમાં જવા જેવું લાગે છે. જે પ્રભુનો લક્ષ્ય સંયક્ષદ્ધી લુચ થયો હોય છે તે મૃત્યુકાળની પુર્વે સર્વે પ્રકારની મોહાસક્તીયોને ફૂર કરે છે અને પંખી જેમ પોતાના શરીર પરની ખૂણ અંઘેરી દે છે રેમ તે સર્વ પ્રકારની વાસનાને અંઘેરી નાખી ચોખ્યો બને છે અને તેથી તે નિર્બાય બને છે. મરણ કષ્ટ વખતે થવાનું છે રેનો પહેલેથી નિશ્ચય થતો નથી. માટે પહેલેથી જ્ઞાન ધ્યાન સમાધીથી ધણું ચેતી હેવું જેઠાં અને ધણી આત્માની શુદ્ધિ કરી લેવી જેઠાં કે જેથી મૃત્યુકાલે પદ્ધતાપ ના થાય ને મરુધ્યભવ હારી ના જવાય. ક્ષણે ક્ષણે જે આયુધ્ય બ્યાંધુ થાય છે તે આવીની મરણ કંઠેવાય છે અને રેજ મરણ ક્ષણે ક્ષણે ચાલ્યા કરે છે અને દેહના છેવટના નાથ સુધી રહેવાનું, આતુ જે જણે છે અને જ્ઞાનભાવથી જે અંતરમાં જગૃત થાય છે, તે ફુનીયાના કોઈ પણ પણ પદાર્થમાં રાગ દ્રેષ્ટી આસક્ત રહી નહી અને તે ક્ષણે ક્ષણે આંતરમાં શુદ્ધ

(૫)

પરમાત્માને સંભારતો ક્ષણે ક્ષણે જીવે છે અને અન્યોને પણ
જીવાદી શકે છે.

શુદ્ધાત્માનું કૃત્ય સમરણું કરતું, પરમેશ્વરમાં ચોતાનું મન લય-
લીન કરતું, તેજ પ્રભુમાં રહેવાનું છે અને તેવી રીતે પ્રભુમાં રહીને
બાધ્ય ફુનીયામાં આલુવીકાદી સંખ્યે વર્તવાનું થાય તો તેથી
આત્મા નિર્બેંઘ રહીને આત્માની શુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી મોક્ષ પ્રાપ્ત
કરી શકે છે. આવી દશામાં રહેવા ખાસ ઉપયોગ રાખવો. હું પણ
તેવો ઉપયોગ રાખવાને પુરુષાર્થી કરે છું. જગતમાં તેથી કોઈ રાગી
દેખી રહ્યું નથી અને જગતમાં પ્રભુમાં રહીને આત્મપ્રભુને પ્રગ-
ટાવવા આત્મમાપયોગે જીવાય છે અને બાળથી આચુષ્યઉદ્ધોયે પણ
શરીરથી જીવાય છે આવી રીતે એ નોંધા જીવનને અનુભવાય છે
અને વર્તાય છે, અને શુદ્ધ પુર્ણ પરમાત્મા થવા માટે અંતરમાં
ઉપયોગ દશાથી મોડની સાથે શુદ્ધ થાય છે અને તેથું શુદ્ધ
અંતરમાં ચાલે છે તેનો અનુભવ થાય છે. આવા શુદ્ધમાં દેહને
પ્રાણનું મૃત્યુ થતાં આત્માનો વિજય થાય છે એ નિઃશાસય
વાત છે. એમાં ક્ષણ્ય માત્રાનો પ્રમાણ કર્યા વીના આગળ વધવાની
જરૂર છે અને આત્માના પ્રદેશો ને અનુભવજ્ઞાન નહીં પામેલા હોય
તે પ્રાપ્ત કરવાની જરૂર છે. “આત્મ સમાર્થી શતક” નામના
સંસ્કૃત શંખમાં અમેઅયે મરણું કર્યે ઉપયોગ રાખવાની દીશા
જણાવી છે. એકવાર આત્માનો પુર્ણ નીત્યત્વપણ્ણાનો અનુભવ થયો
કે તે પછીથી આત્મા તરતજ નિર્બિંદુ થવાનોજ અને “આખા
જગતના જીવેને ડરાવનાર મૃત્યુની સામે તે નિર્બિંદુ થઈને ઉલ્લો
રહેવાનોજ અને આત્મા શુરવીર અનવાનોજ. આત્માની અનંતી
શક્તિ છે. એકવાર તેને અમરપણ્ણાનું જો ભાન થયું અને તેના પુર્ણ
સંરક્ષણ પાડ્યા તો પછીથી તે વબને ભદ્રલવાની પેઠે મરણુના જેલને
સમજે છે. એટલે તેમાં તેને કશું લાગતુજ નથી. આવી દશા પ્રકટ
કરવા માટે પહેલાથીજ નીર્ણયાધી નીવૃત્તિ મેળવવી જેઈએ અને
જાનીએની સંગતી કરવી જેઈએ અને સર્વ જીવેને અમારી કેવા

(૯)

નેહાંએ. દેહનું મરણ જ્યારે થવાનું હોય ત્યારે થાય. પણ જાની પુરુષ તો પહેલાંથીજ સર્વ જીવોની સાથે ક્ષમાપના કરીને રાગદ્રોષ વેર રહીત લાવપણે સર્વ જીવોની સાથે વર્તે છે અને વર્તવાનો ઉપયોગ સમજે છે અને તેથી તે પોતાનું સાધ્ય બુલતો. નથી અને મરણાદી પ્રસંગ આવે છતે અરે. ચોડો બની નાય છે. દરેક મનુષ્યે પહેલાંથી આવી દશા પ્રકટ કરવામાં પુરુષાર્થ કરવો. પરીથ્રહ સુર્ધાની વૃત્તીઓને રૈકળી અને શુભાશુલ વૃત્તીઓથી પોતાનો આત્મા ન્યારો છે એવો. જે અનુભવ કરવો તેજ આત્મપ્રભુનો સાક્ષાત્કાર છે અને એવો આત્મપ્રભુનો સાક્ષાત્કાર કરી લેવામાં તન મન ધન સર્વનું ભાન ભુલી જવું નેહાંએ અને વહેવાર કર્યેને પણ એકવાર છોડી દઈને આત્મહશાનો અનુભવ કરી લેવો. નેહાંએ. અને જીવતાં મરણવા બનીને જવનું નેહાંએ. આવી દશાનો ઘ્યાર આવ્યો. છે અને તેથી આગળના અનુભવ પ્રદેશમાં આગામ જવા પુરુષાર્થ કરું છું અને તમને પણ જણાવુછું કે તે દીશા તરફ ઉત્સાહથી લગની લગાડો અને આત્મપ્રભુને અનુભવવાની તથા નિર્બિયદશા પ્રાપ્ત કરવાની તાત્કાલીની પ્રકટ કરો. જરા માત્ર પણ પ્રમાણ ના કરો. ઉપયોગ ભુલાય કે પાછો ઉપયોગ પ્રકટ કરો. દરેક કાર્ય પ્રસંગે ઉપયોગ કાયમ રાખવાનો અભ્યાસ પાડો અને કોઈ માણ્યુસ જેમ પરવારીને એડો હોય અને સાવધ રહે તેવી રીતે સાવધ રહીને મોક્ષ યાત્રા કરવામાં પ્રવૃત રહેવું. હુનીયાના આવશ્યક કર્તાંયો કરવાં, પરંતુ અંતરમાં ઉપયોગી રહેવું અને મરણહશાની પહેલાં આત્માનો શુદ્ધ ઉપયોગ ધારણ કરવો. નેહાંએ. એક પણ આત્મા સંબંધી કરેલો વીચાર નકર્મો જોતો. નથી. તો પછી ક્ષણે ક્ષણે જે આત્માનો વીચાર કરવામાં આવે છે, તેથી મુક્તા થયા બગર રહેજ નની તે વાત નીક્ષય છે અને તેવા દદ નિશ્ચયથી પ્રવર્તશો. જાની ભરત ધર્મપુરુષને આત્માની પૂર્ણ શુદ્ધિને માટે આત્માની પૂર્ણ ધર્માત્મા દશા થવા ભાઈ હેઠાનીકારી પરીવર્તન હોય છે અને પૂર્ણ કાર્ય થયે છતે હેઠાનીકારી અસાવ થાય છે. એવી જાની લાક્ષતને પૂર્ણ ખાની થનાથી તેને ભૂત્યુ પણ એક ભલેસાન જેણું જાણે છે.

(૭)

અને તેને એક ધોરણથી બીજા ધોરણમાં ચઠવાની પરીક્ષાના જેવું
લાગે છે અને શીવસુંહરી વરવા માટે તેને લગ્ન મંડપના એવાંછિવ
જેવું લાગે છે. તેથો હેહ રહે અગર હેહ ન રહે તો પણ તેને તો
સમભાવ પ્રવર્તેછે. હેહને છોડવો તે કાંઈ નવું કાર્ય નથી. તે તો
અનાદિકાળથી થતું આંધું છે અને અનંતીવાર હેહા છંડયા અને
અનંતીવાર હેહા થહણું કાર્યો. તેમ આપણે સર્વજ્ઞાની વાણીથી
બાણીએ છીએ ગણું સમભાવથી તેને આચારમાં સુકોને વર્તીએ
તોજ અનુભવ આવે. ઇજા વાંચનજાનથી આત્મા ઉપર ઉંડી અસર
થતી નથી અને મનપર થયેલી ક્ષાણીક અસર તો પાછી ખુંસાઈ
લય છે, માટે આત્મામાં નિર્ભયતાના ઉંડા સંસ્કાર પડે અને તેનો
પૂર્ણ અનુભવ થાય તેવો પુરુષાર્થ આ ભવમાં કરવોજ જેધાએ અને
તેને માટે ત્રણ ખુવનની શહેનશાહીને નાકના મેવ સમાન જાળોને
તેનો પણ ત્યાગ કરી આવી આત્માની ઉચ્ચ દશા પ્રાપ્ત કરવની
લગની લગાડવી જેધાએ અને એવી લગની પોતાની લાગી છે કે
કેમ તેનો ખ્યાલ પોતાનો આત્મા પોતાને આપે છે અને તમાં
આત્માની સાક્ષી વીના બીજાની સાક્ષીની જરૂર પડતી નથી જેને
આત્માની સાક્ષી થઈ નથી તેને બીજાની સાક્ષીની જરૂર પડે
છે. એકવાર આત્માને પોતાની સાક્ષીનો ખ્યાલ આવે તો
તે પરમાત્મદશાની એક નલુકમાં લય છે અને તેને પજી
આ ફુનીયા નાના ભાગકના ઐલ જેવી લાગે છે અને નેથોં
તેમાં તે નિર્ભાધ રહે છે, આવી દશા પામેલાઓની એક ક્ષણું
માત્રનો પણ પ્રમાદ કર્યો વગર સંગતી કરવી, અને પોતાનામાં
તેવી દશા પ્રગટાવવી, અને હેહ પ્રાણુના મરણ પ્રસંગે મૃત્યુમહોન
ત્સવ જેવું અનુભવાય અને તેનો ખ્યાલ પોતાના અંતરમાં આવે
તેવી દશાના અનુભવમાં આગળ ચઢવું જેધાએ, અન્ય મરુષો
પોતાના મરણ સંભંધી ગમે તેવો અભિપ્રાય આપે તેમાં પોતાનું
કાંઈ વળતું નથી. પોતાની દશાનો પોતાને અનુભવ આવવો જેધાએ,
અને સમાધિકાલમાં યોગી જેમ હેહ અને ઈન્દ્રયોથી ન્યારો વર્તે
છે, તેમ મરણ પહેલાં આયુધની જીવન દશામાં સંસારમાં જીવતાં

(८)

છતાં વારવાર આવી ઉત્તમ દશાનો અનુભવ આવવો જેઠાં અને તેવી દશાનો અનુભવ ના આવે તો સમજવુ જેઠાં કે હજુ ધર્ષી કથાશ છે, અને હજુ કર્મના ધર્ષા પહ્રા ચીરવાના આડી છે, એક કે બબ કેના આડી હોય તેવા મહા પુરુષોને આવી લગનીની તાત્ત્વાવેલી લાગી હોય છે અને તેથી તેઓને બીજે કાંઈ ઠેકાણે ચેન પડતું નથી. આત્મધ્યાન, રૌદ્રધ્યાનના વિચારોને તો જીવતાંજ મારી નાખવા જેઠાં અને તે જીવતાં મરી ગયાની પોતાને આગ્રી ના થાય ત્યાં સુધી પુરુષાર્થ કરવામાં આમી ન રાખવી જેઠાં, અને એક કથાનો પણ પ્રમાદ ન કરવો જેઠાં અનંતભેવોમાં પોતાના પાઢેલાં નામો અને દેહનાં અનેકડુષો તથા વર્ત્માનકાલનું નામતથા વર્ત્માનકાળની ફેહાકૃતી રૂપ હું નથો, હું આત્માનેથી ન્યારોછું, તેવા પુર્ણ અનુભવ અંતરમાં પ્રકટવો જેઠાં, અને તે પોતાને વેહાવો જેઠાં અને એવી રીતે અંતરમાં અનુભવ અનુભવાય તો નિર્બિદ્યતા અને આત્માનંદ બીલે, પ્રકાશ પામે ને આત્મા આત્માના ઇપે જીવતો થાય અને તે મોહને મારીને છેવટે નિર્મોહી થઈ અનંતકાલ માટે જીવતો જાગતો રહે અને અનંત ક્ષેત્રોને તથા અનંત ભવેને તેવી દશામાં જાણુંનો રહે તેમાં કાંઈ આક્ર્યું નથી અને તેવી દશાની કાંઈક અંધી તો આ ભવમાં આવે છે, અને તેથી મને તો આગ્રી થાય છે કે આવી આત્માની પરમાત્મા થવાની સુસાક્ષેપીમાં ફેહરણી વોડા હેઠળ નિર્દ્દયોગી થયા હુશે તેને બદ્ધલવા પહ્રો અને જીપ્યોગી વોડા ઉપર સ્વાર થઈ ચઢું પહ્રો અને છેવટે મૈધનગર આવતાં વોડાની જરૂર રહેશે નહીં. તેવો અનુભવ નિશ્ચે થાય છે, તેથી ને કંઈ અનવાતું હોય છે, તે સારા માટે બને છે અને તે આત્મેનનતિ માટે થાય છે, તેમ જાણી સેવાભક્તિ સાન ઉપાસના સત્તિકા આદી સર્વ ધાર્મિક ચોગોના સાધનોની સાધના થાય છે, અને સાધનશેદે લેદ હતાં અંતરમાં અલેદભાવ વર્તે છે, અને પ્રભુને પ્રગટ કરવા પ્રભુની પ્રાર્થના થાય છે, કથાય હોવોને વીણીવીણીને મારી હહાવવાની પ્રવૃત્તિ સેવાય છે, અને આત્માની શુદ્ધતા કરવાનો વેપાર કરાય છે, યાત્રામાં ચાલતાં બુલાય રખડાય સ્મરતન થાય

(૯)

તોપણું સાધ્યદિષ્ટ હોવથી અને અંતરમાં ઉત્સાહ અને જેર હો-
વાથી ઉપરોગ ભાવમાં થાક લાગતો નથી એવો મારો પ્રભુ પ્રત્યે
વિશ્વાસ છે, તેવા વિશ્વાસમાં રહેશો, અને આત્મ પ્રભુના ઉપરોગમાં
રહીને બાધ્યમાં વર્ત્શો, અને તમો તમારી સુસાફરીમાં આગળ
વધેશો તેમ ઈચ્છુછું અને પ્રભુમય જીવન જીવવા સમર્થ થશો એમ
ઇચ્છુછું, તમો પોતાને પોતા ઇચ્છે આવખશો, અને જડને જડ ઇચ્છે
આવખશો, અને એ જાતની ઉપરોગ ધારા કાયમ રાખીને મૃત્યુની
પણ પેલી પાર અમર ઇચ્છે થઈને મૃત્યુના પર્યાયોમાં સાક્ષીભૂત
નિર્બિંદ રહેશો, મૃત્યુનો દાટ આત્મા છે, મૃત્યુ દસ્ય છે, આત્માથી
મૃત્યુ ન્યારું છે, મૃત્યુ એ પોતાનો સાથી છે, મીત્ર છે, ઉપકારી છે,
ભાવિભાવ મૃત્યુ કાલે મૃત્યુને પણ નિર્બિંદ ભાવે લેટવું ને આગલ
વધવું, એજ જાની આત્માનું કર્તાંય છે, શુભાશુભ વિકલ્પ સંકલ્પ
ટળી ગયા બાદ મૃત્યુનું હુંઘ સમભાવે વેહાય છે, પણ તેથી નવા
દેહ કેવા પડતા નથી, આવી દશા પ્રાપ્ત કરવા માટે એકવાર દંડ
નિશ્ચય થયો ને ઉત્સાહ થયો કે આગળ જવાનાજ, તેમાં
વચ્ચે વિધો આવે સંકઠો આવે તોપણું આત્મા સેવાક્ષિકિને
ઉપરોગ પ્રતાયે વિજય પારવાનેજ. માટે અંતરમાં ઊડા જિતરીને
મૃત્યુને અમૃત્યુને વિચાર કરો અને આગલની સુસાફરી જ્યારે
કરવાનો પ્રસંગ આવે ત્યારે પહેલાંથી ચેતીને શુરવીર અનો. સમકિત
ઇપ ડેશરીયાં કરીને જાની પુરુષો પાછાં ડગલાં ભરતા નથી અને
મૃત્યુ કાલે આવું ધર્મયુદ્ધ કર્યી વિના સ્વરાન્ય મલવાનું નથી.
આત્મપ્રભુના રાજ્યમાં જવા માટે સંતપુરુષોએ અંતરમાં ચુઢો
કર્યાં છે, અને કરે છે, અને તેવું આપણે ક્ષણે ક્ષણે કરવાનું
છે. સ્વર્ગ અને નર્દ આપણું આત્મ પ્રહેણાની સાથે રહેલાં
છે, અને તે અનેને હુર કરી મુક્તા થવું જેઠાએ. ને સારમાં
સારુ છે, તે પાસેને પાસે છે, અને ધૂરામાં ધૂર છે તે પણ પાસેને
પાસે હે, સારાની પાસે જવાથી નઠાડ તેની મેળે હુર થશો. આત્મ
સ્વભાવના ઉપરોગમાં જ પરભાવનો નાશ છે, આત્મ સ્વભાવ જેવું
કોઈ સારુ નથી, અને પરભાવ જેવું કોઈ ધૂર નથી. જાગૃત આત્મા-

(१०)

नो क्वाई पण्य शत्रु नाश करवा समर्थ नथी. जगृत आत्मानो। क्वाई शत्रुज रहेतो। नथी, कारणुके तेनी शुद्ध उपयोग दृष्टि होय छे अने तेथी तेमां क्वाई शत्रु रहेतो। नथी, तेने तो आयु जगृत आत्मानी शुद्धिने भाटे गमे ते इपांतरे-भद्रदगार उपयोगी थध पडे छे, कारणुके सम्यक्षुदृष्टि ज्ञानी आत्मामां एवी शक्ति खीबेली होय छे के तेनी ज्ञानदृष्टिना प्रतापे सर्व जगृतने आत्मानी शुद्धिमां कर्मना क्षयमां क्वाईने क्वाई इपांतरे उपयोगी करी हे छे. पोतानी दृष्टिमां तेवुं धब छोय छे. बाध्यमांथी कांઈ लाववानुं छेतुं नथी. पोतानी दृष्टिक्ष चोताने तारे छे, अन्य साधनो तो निमीत्त भवत्त छोय छे. आवी हशा प्रकटाववी तेज आत्मभ्रजुनुं प्राकटय छे, अने एज परमेश्वरनो साक्षात्कार छे अने तेवी रीते हुद्यमां आत्मभ्रजुने प्रकट करीने आयुष्य संबंधे ल्लवतां ज्ञानी आत्माने भृत्यु पण्य भीत्रइप थधने तेने मेक्ष ज्वामां सहायक अने छे तो पछी खील पदार्थनुं कहेवुं ज शु ? भाटे सर्व प्रकारना तर्क-वितर्कमांथी मन पाषु एची लधने आवी सम्यक्षुदृष्टिनी शुद्धो-उपयोग हशा प्रकटाववा अति पुङ्खार्थ करो अने परालापानो अंतर नाहइप प्रज्ञनो ऐगाम प्रकटीने निर्भयता जाहेर ना करे त्यां सुधी विश्रांति ना लो, अने आगण वधवामां शासन हेवो। संतोनी सहाय थओ। आ पत्र वांचीने नेटेवो अने तेटेवो पुङ्खार्थ करशो। अमो पण्य ते मागूं साधवामां पुङ्खार्थ करीये छीमो, अने तमो पण्य पुङ्खार्थ करशो, धन्येवं ऊं शान्ति. शान्ति. शान्ति. एज, ले. भुद्धिसागरना धर्मलाभ, धर्मसाधन करशो। धर्म कार्य लभशो, इत्येवं ऊं अहं भहानीर, शान्ति.

वि. १६८१ चैत्र वहि ३
मु. विजपुर.

x

x

x

x

(૧૧)

શ્રી.

તા. ૧૭-૫-૬.

સું અમદાવાદ જૈવેરીવાડાનો ઉપાક્ષય.
લિંગ ખુદ્દિસાગર.

જુઝાસુ સુસુકૃત્પિય મહાશય હૃદયનિષ્ટ તથા પ્રેમી અન્ધુ
યોગ્ય વધ્યાયોગ્ય પ્રેમદર્શિન, વિંઠ ડેઇધની સાથે મંગાવેલાં પુસ્તકો
ચોગ મળે મોકલાવીશ વા અત્ર આવવાના છે તે અત્ર સર્વપણું
કરીશ, આપનું સ્મરણું યોગ્ય વર્તનથી થયા કરે છે, આપની અપૂર્વ
પ્રેમવૃત્તિ આત્મહિતાર્થની છે અને તે આત્મહિતાર્થમાં વૃદ્ધિ
કરશો, વીરભગવાને કે આત્મધ્યાનનો માર્ગ લીધે છે તે આદ-
રણીય છે, આત્માતું સ્વકૃપ જાણવામાં આવે છે ત્યારે જ્ઞાના
અન્ધું ! બાહ્યને લેહલાવ રહેલો નથી, સર્વત્ર સમાન જીવના વર્તે છે,
નૈતિતાત્ત્વમાં હેરક્ષાર નથી, આત્મામાં હેરક્ષાર નથી, દ્વાયાના વિચારો
જેનામાં કેટલા છે તે તે અંશો તે દ્વાયાળું ગણ્યાય છે, ત્યારે કેન્દ્ર
તરફ લેહલાવ રાખવો જોઈએ ? અંતરમાં ઉત્તરીને જોતાં બાદ્ધ કિયા
વેષમાં વાદવિવાદનું વિશેષ કારણું જ્ઞાનીઓને જણાતું નથી, નાતિ
જ્ઞાનિનાં ધરનાં અંધન દૂર કરીને આપણે સર્વતું તથા પોતાતું
અલું કરલું જોઈએ, શ્રી આનંધનાલ વગેરે આત્મજ્ઞાનીઓનાં પુસ્ત-
કાથી આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરવો જોઈએ, નિરપૂર્ણ સાધુઓ વાડાના
અંધનમાં પરતંત્ર રહી આત્મહિતમાં સત્તસમાગમમાં આમી રાખતા
નથી, જ્યાં ત્યાંથી સ્યાદ્વાદ દિષ્ટથી સત્ત્ય શોધી રેતું ધ્યાન કરશો,
ઉત્તમ ટેક અને ખુદ્દિનો દહાવો લ્યો, આપના અન્ધુને પણ પ્રેમવંહન
આત્મજ્ઞાને સમજાવશો, જગત્તના જીવામાં શ્રી વીરનાં વાક્ય બહુ
ઉપયોગી છે, વારંવાર તમારું સ્મરણું થાય છે, વિશેષતાઃ આત્મ
જાગૃતિ રાખશો.

૩૦ જ્ઞાંતિ ૩

(१२)

પત્ર પુનઃ પુનઃ લખતા રહેશો. તમારું આત્મસત્ય તે મારું છે અને મારું તે તમારું છે. તમારું મારું શાળ મૂકી હેતાં શુદ્ધ સ્વરૂપ સર્વત્ર એક સરખું વર્તે છે.

ॐ શાંતિ: ૩

શ્રી સુમત્તિવિજય લાયાણ્ણિમાં મારાં પુસ્તકો છે. ત્યાંના સેકેટરી આપશો, સોમાભાઈને માલુમ થાય કે આ મહાત્માશ્રીને મારાં પુસ્તકો વાંચવા આપશો.

ॐ શાંતિ: ૩

X

X

X

X

શ્રી.

તા. ૨૬-૫-૬.
અંધલી પોળ-જવેરી વાડો.
દ્વ. ભુજિસાગર.

ભાવ્ય પ્રિય મહાત્માએ! યથા ચોણ્ય હૃદયમાં અવધારશો. વિઠો બોર્ડિંગ મારદ્દતે આજરોજ પુસ્તકો મોષ્ટકવા આજા આપી છે. મોષ્ટકવશો. પહેંચાનો ગ્રત્યુત્તર. બાકીનાં પુસ્તકો આપશ્રીની સ્થિતિના નિશ્ચયે અત્ર વા ગમે ત્યાં મોષ્ટકવીશ.

આપના ગમે તેવા વિચારની સ્થિતિમાં પણ જણ્ણાવવાની આજા લેધશ કે.....એ અત્ર આવી પુનઃ દીક્ષા અંગીકાર કરી છે તેમાં આપના હૃદયની બહાર હું ન હોઉં એમ પુનઃ પુનઃ દૃઢું છું. અન્ય સ્થિતિમાં ગાંધીલાને સારી સ્થિતિમાં લાવવા એ સુજનતાજ છે. આપશ્રીના હૃદય સમુદ્રગાં વિચાર મોનાંએ. અનેક વહે તોપણ એકજ નિશ્ચય પ્રેમથી તો છે કે ગમે તે સ્થિતિમાં આત્મા તે આત્માજ છે. તે મતમતાંતરમાં નથી. શુદ્ધ હૃદય ચેંચશે ચેંચશે: સત્યમાં ભળશે, ધર્મ પ્રેમમાં ભળશે. નિશ્ચય વાણી આ હૃદયમાં પુનઃ હરશે. હિંમતની હિંમત નથી. મહાત્માએ

(१३)

સ્વતંત્ર છે. આત્મજ્ઞાન ધ્યાનમાં હું તમારા હૃદયમાં છું. બહાલા બંધુઓ, લેખક અને વાંચકની તાદાતમ્યતા આત્મ સ્વરૂપમાં વિજળી શક્તિની પેઠે પરિણ્યમે છે. મન શું કહે છે. લખાય છે શું? તેને પુનઃ પુનઃ વિચાર કરતાં વાંચકનું હૃદયજ લેખકમાં ગ્રવેશી જે આકર્ષણી કરે છે તોજ છે. જેમે તે સ્થિતિમાં શુદ્ધ પ્રેમથી આ લેખકને આંતરથી એકરૂપ ગણ્યી સપ્રેમતા નિર્બંધશી. લિ. તમારું હૃદય. બહાલા બંધું આત્મ જ્ઞાન ધ્યાન વિના ભાગ્ય જંલલથી મન વિરમે છે આટલું પણ તમારા સંબંધથીજ લખાય છે.

અંગારિતિ: ૩

X

X

X

X

શ્રી.

તા. ૫-૬-૬.

સુ. અમદાવાદ.

લિ. સુનિ. ભુદ્ધિસાગર.

શ્રી જેડા.

વૈરાગી ત્યાગી સાખાન્યવાન् પ્રિય મુનિવય શ્રી
 તથા શ્રી તથા શ્રી વગેરે ચોંઘ
 એરમાત્મ પદપ્રાપ્તિ.

લભ્ય તમારો પત્ર આંદો. તમારી અધ્યાત્મિક સ્થિતિ પરિ-
 મૂલ્ય થએ. આત્માના સ્વરૂપનું યથાર્થ દર્શન કરો. આત્માનું નામ
 નથી કે ઇય નથી છતાં કર્મના યોગે આ બધી જંલલમાં પોતાની
 મુરતા ધારણું કરવી એ કંઈ સામાન્ય વાત નથી. શ્રી
 મહારાજ તથા શ્રી આત્માની ઉત્ત્ય સ્થિતિ ગ્રાપ્ત

(१४)

કરે. નહાતા શુદ્ધાત્માએ તમે અમૂર્ખ સમય સ્વરૂપ્યોગમાં જાળોયો. નિષ્ઠામ બુદ્ધિથી હું કોણું કયાંથી આવ્યો કયાં જઈશું કરતું હત્યાર્થ વાક્યો પર એકાંતમાં વિચાર કરવે જોઈએ. બંધુએ સત્ત્વમાગમ ના આનંદનો સ્વાહ કરવા ચાહું છું. અન્તર પ્રદેશમાં સુખ શૈદું છું. આત્મામાં ઉત્તરીને રહ્ય આત્માનંદ સ્વાહ છું તે આટે મેં દેશ કૃળ જત લોકલજા લય આડિ જર્બનો ત્યાગ કર્યો છે. અને કહ્યું છે કે:—

હમતો દુનિયાસે ન ડરેંગે, આત્મ ધ્યાન ધરેંગે હમો

દુનિયા દીવાની ગાંડા કહેશે, કાંઈ મારણ ધારો
લજ્જામયકીર્તિ અપકીર્તિ, માન થકી શુ થારો હમો

બંધુએ—હોતું કોઈ છે ? ભર્યાં આદ કોણું લક્ષા બચાવશે. માઝાં
આત્મલુલન અધ્યાત્મજ્ઞાન કિયાતું ઉચ્ચય કરેં છું, તમે પણ
ઉચ્ચય કરશો.

મુસુકું બંધુએ—નાયકામાં આવવાનું કહ્યું. હાલ અત્ર શાસ્ત્રી
છે. સર્વ સાધુએ લણે છે તેથી આવી શકાય તેમ નથી. વ્યાખ્યાન
પણ ચાલે છે, જેકે આત્માતો તમારી પાસે છે, તમારી સાથે સત્ત્વ-
માગમ કરવા માટે આત્મા તવ્યે છે. તેમાં વિશેષ બોલવા કરતાં
કરી બતાવવાની જરૂર છે. અત્ર આવશે એટલે તમારી પાસે
આનગી ભાણસ મોકુદીશ. ડલ્લે જતાં વિગેરે જગ્યાએ
વાત ચિત કરીશ. તમારી મરણ હોયતો અમૃતસાગરણ તમને
તથાને તથાને અહુ ધંઢે છે. અહુ પ્રેમ
ધરાવે છે તેને મોકલું. પત્ર લખી જબાવશો એટલે માલુમ પણ્યો.
સર્વ હકીકત લખશો. વિશેષ કે કરવાનું છે તે કરી વયો. શા માટે
વિલંબ કરો છો. નિશ્ચય આત્મી છે કે ત્રણ બંધુએને બુદ્ધિસાગર
માણું કરતાં પ્રિયગણી ઉચ્ચય દશા ગ્રાસ કરાવશો. હવે શુંલણું; તમારું
હૃદય ને લખે તેજ હું લખું છું. ખરા પ્રેમથી ધર્મંકાર્યં લખશો.

॥ શાંતિ: ૩

(१५)

ॐ

ता. २-७-६

मुँ. अमहावाह अंभवीपेण अवेरीवाडा.

दे. भुद्धिसागर

पूज्य मुनिश्री तथा पूज्यश्री
 महात्मा विग्रे. मनुष्यतुं लविष्य पोताना हाथमां ऐ. मनुष्य आत्म
 विचारोथी पोतातुं लविष्य सुधारी शके छ. गमे नेवी नठारी
 स्थितिमांथी सारी स्थितिमां आत्मणाथी आवी शकाय छे. सर्व
 मनुष्योना आत्माओने परमात्म भुद्धिथी जेवा जेइअ. अमुक होपी
 होय तो पछु ते सहाने भाटे होपी नथी. होपीना होपोने टाणवा
 प्रयत्न करवो जेइअ. सहगुणीना उपर नाग थाय तेतो स्वालाविक
 छे, किन्तु होपीना होपो तरक्क जरा मात्र ख्याल न लावतां निष्ठाम
 भुद्धिथी तेमनुं लालुं करवुं तेतो अपूर्व कार्य छे. हुं हरेक मनुष्यना
 आत्माना स्वइपने संगी हुं. दृष्टा हुं. माझे शुद्ध स्वइप वस्तुतः
 जेवुं छे तेवुं परनुं पछु छे. आठ कर्म पछु होय छे. अष्ट कर्म
 विना क्षे तेज निर्दोषी छे. अशे अशे निर्दोषी तो सर्व मनुष्यो
 छे पछु ते होपना तरक्क हेपवातुं कंध प्रयोजन नथी. होपनी भा-
 वना करवाथी मनुष्य होय अहंषु करी शके छे. आत्माना भूमि
 स्वइप तरक्क दृष्ट होवी जेइअ.

आत्मानी उच्च दशा ग्रापत करवा साझे सहगुणुद्दिष्ट अंगि-
 कार करवी जेइअ. आत्मा सहाकाळ पुर्णानन्दी छे. हुनिअनां
 सारां घोटां वयनोथी ते न्यारो छे. मनना धर्ममां रहीगो छीगो
 त्यारे विकल्प संकल्प दशानी श्रेष्ठियोमां उतरवुं पडे छे. व्यक्ति-
 चारी मनुष्यने पछु सारा विचारोथी सुधारी शकाय छे. सारां
 आणकोने तो सौ रमाडे छे पछु नठारां गंहडीवाणां विष्टावाणां
 आणकोने तो मातानी दृष्ट विना सुधारी शकाय नहीं.

आ संसारमां एक बीज आत्माने सहाय आपवी पडे छे.
 लूतकागमां आपण्यामां केटवा मननी अस्थिरनाना होष होये. ते

(૧૬)

તરફ વિચાર કરીએ તો આપણને કોઈ પાસે ન ઉલા રાખો. તો પણ જ્ઞાનીમહાત્માઓએ દેશના દેહ સુધ્યાંત્રી તેમ આપણે પણ વર્તવાનું છે. શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજખિંતું દિશાંત વચ્ચે. એક ક્ષણમાં સાતમી નરક અને ઘરીમાં મુક્તિના વાળું વાગ્યાં આ શું ? મનની કેવી સ્થિતિ જણું છે ? હિંમત હારવી નહિં. અભ્યાસ સારા માર્ગ ઉપર વૈકાય છે. ભૂતકાળમાં જનવરો આહિ વિચિત્ર અવતાર ધારણું કર્યાં. તે અવતારમાં કેવાં કૃત્ય કર્યાં હશે ? હાલ કેવું લુચન ! બન્ધે ! આત્માના સદગુણો તરફજ દિશિ હેવી ચોણ્ય છે. આત્માઓની હયા કરવી. પાંજરાપોળનાં બકરાં વિગેરે કરતાં મનુષ્યના આત્માની ભાવહયા કરવી એ સામાન્ય વાત નથી. શ્રીવીરપ્રમુખ જે કેવળજ્ઞાનથી દરેક લુચેના કર્મનું ચિત્ર કહેવા માંડે તો સર્વનું કહી શકે. શું પરિણામ આવે ? તેમ છતાં ઝક્ટ ચોણ્ય માર્ગજ બનાવ્યો. તેમ આપણે પણ ચોણ્ય માર્ગ બતાવો. જેક્ષે તે પહોંચો. તમારી સારી સિદ્ધિમાં તો સર્વ છચ્છે, પરન્તુ નહારી સિદ્ધિમાં હોષ તરફ દિશિ નહિં હેતાં આ આત્મા પ્રિય છે એમ ઉત્તમ ભાવના રાખી કોઈ ચોણીન્દ્રોતારી શકે.

ઉચ્ચ માર્ગમાં જેટલું અપકીર્તિનું બંધન છે તેટલું ઝીતિનું બંધન છે, આત્માના માર્ગમાં કોઈ આમ કહેશે, શું થાય છત્યાદિ પરતંત્ર વિચારોની મનરૂપ બેદીમાં બેસી ન રહેતાં આત્માનું જાન ધ્યાન કરવું. હુનિયા દીવાની છે. હુનિયાની દિશિથી જે ધર્મ સાધીએ તો કદી સાધી શકાય નહીં. હુનિયાની પ્રતિષ્ઠાધી આત્મા બંધનમાં પડ્યો છે અને પહોંચો. પૂજ્ય શ્રીમહાત્માઓ ! માણાપના ત્યાગ કરતા બાધની અજ્ઞાન પ્રતિષ્ઠાનો ત્યાગ કરવો કઠીએ લાગે છે. અહે આત્મા પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં કયારે રમણુતા કરશો ? પ્રિય સત્તુ-કૂપો-આત્મ સ્વભાવમાં રમણુતા કરશો. હાલ તો ધર્મા વખત જ્ઞમાધીમાં જય છે. તેથી સમય મળતો નથી. પત્ર તેથી લખાયો નથી-સમાધિમાં પ્રવેશ કરો. આત્મહિતમાં પ્રવૃત્તિ કરશો-ધર્મકાર્ય કરશો.

(१७)

वि. तमारो अुद्दिसागर न्यां त्यां शरीर विनापणु शरीरमां-
हुनियाथी न्यारो पशु तमारो धर्म स्नेह वि.

प्रिय महात्मा धर्मलालनो स्वाह अपूर्व आस्वाहता
हुयो. अुद्दिसागरने क्षेत्रो अणुवयो. आपनी संयम शक्तिथी भोज्ञ
भार्ग सन्मुख संचरी शडो. संस्कृत अक्यासमां प्रवृत्ति करो तो अपूर्व
पांडित थृष्ण शडो देशोदेश तडोमां झीयो विना विद्वानी आसि करो
तो हजरो ज्वेना आधार थृष्ण शडो.

आत्मावस्थमां विद्या शीखी शकाय छे. जगभीने कौरु क्षुँ
नहीं तो जन्म्या थाना ? एकदा क्षुवाथी शु आत्महित थृष्ण शके ?
जन्म भार्गत्मा भारा जेवा तमने प्रेमथी अपूर्वजान आपी शके.
जविधमां तेजस्वी बनो पशु शु क्षु हुं परत्र शु के तमे, ते
समन्वतुं नथी. महायना तरमे रहेवुं ज्ञेईयो. ज्यारे ते अवस्था
त्यागी तो प्रथम सानाभ्यास करवो ज्ञेईयो. नाच गाममां अन्य सा-
धुयो जे थया छे ते थेठा वरसमां प्रभ्यात थशो ते पहेलां तमे
आगण आवो ओम धुम्भुं छुं. अप्र व्याकरणु विग्रे लघुवानी सर्व
संगवड छे. अंधुयो तमे सिद्धना समान छो. सर्व करी शक्षो.
नहाला भार्गत्मायो ! उद्यम करो. विद्या विनानुं ज्ञवन पशु समान
छे. ज्ञान विना केणवणी पामेला आवडो हुवे साधुयोने भावाना
करतां पशु धुरी दृष्टिथी होये छे. तमे पशु ज्ञानाभ्यासमां लयलीन
थायो. ज्ञानने भाटे देश वेशनो त्याग करवो पशु ज्ञान देवुं. आपना
हुह्यमां ज्ञेहे आ वात थेटेली छे तो पशु लभी ज्ञानी छे.
.....नो व्याकरणो. अक्यास शरू थृष्ण गयो छे. तमो आगण
थायो. तमे सर्व करी शको.

प्यास अन्धुयो-निधाम अुद्धिथी आटवुं कही क्षमा
याची हुवे हुं आत्म ध्यानना विद्यारोमां प्रवेश करुं छुं. श्री

३

(१८)

.....नक्षी हुं तमेने समझुं छुं. तमै। धर्मप्रेमतुं स्वरूप
समजशे।—अन्न भणथी। आनगीमां डेटलीक वातचीत ४२तां तमने
जगृति सानी आवयो।

ॐ शान्तिः ३

* *

* *

* *

* *

ता. ४-७-९

मुकाम-अमदावाद,

मुनि बुद्धिसागर,

पूज्य मुनिराज श्री तथा श्री प्रिय तथा
..... योग्य सदा काल शान्ति वर्ती, तपारा लखवा मुजब श्री
अमृतसागरजी त्यां आव्या छे. वात चितनो खुलासो करशो. सर्व
सारु थशे, करवा मांडयुं ते करी नाखवुं. सारामां शो विलंब. रात्री पड-
वायी पत्र उतावलथी लख्यो छे.

लि. तपारो.

बुद्धिसागर.

शा माटे हवे विचार करोछो ? सारामां प्रवृत्ति करो.

(१४)

શ્રી

તા. ૪-૭-૬

મુફ્તામઃ—આમહાવાહ

દેઃ—યુદ્ધિસાગર

મુનિશ્રી અમૃતસાગરજી. વિશેષ તમો નાયકાંચે પહેંચયા
હશે. તમારી દવા મોકલી છે. ત્યાંના સમાચાર લખશો. ભાઈ ચન્દુ.
લાલ મથુરહાસને તમારી તરફ મોકલ્યા છે. કાગળ લખી આપશો.
મુનિરાજ શ્રી અમિયંદળ ઇષિલ તથા મુનિરાજ શ્રી મોતિયંદળ
ઇષિલ તથા મુનિરાજશ્રી સૌભાગ્યયંદળને મારા અથચોણ્ય સ્નેહ-
પૂર્વક કહેશો. તેમને કહેશો કે તમો ખરેખર સુખો થશો. આ
આત્મા આત્માની પેઠે સહા વર્તશે. વિશેષ કાર્ય હોય તો તુર્ત
માણસ મોકલીશ. ત્યાં કયાં સુધી રહેવાના છે તે જણાવશો.

x

x

x

x

શ્રી.

તા. ૨૩ -૧-૧૧

મુફ્તામ. ભાઈંદર

મુઠ મુણ્ડાઈ તત્ત્વ વિનેય શ્રદ્ધાળું મુનિશ્રી
ચોણ્ય અતુવન્દના સુખ શાતા. વિશેષ તમારો પત્ર આવ્યો. વાંચી
છીના સર્વ જાણી. તેરસના હિવસે દક્ષિણ્ય તરફ વિહાર કરવા ધાર્યું
તે આજાપૂર્વક કે આજા વિના તેમજ કાચા કાન માટે લખયું
તે કયા કયા ગ્રમાણોથી તેનો ખરાળર સુવાસો કરવો જોકાએ. તમને
ત્યાં ઉપાધિ પડે છે. આગળ પાછળના સંચોગણમાં ધર્યોળુની તમને
પ્રતીતિ થાય છે. પણ આજ સુધી જોણી તરફનો તે પત્ર ધારી
છો તેણી તરફનો ધીલકુલ પત્ર નથી-તેમ છનાં કેવી રીતે
વિચાર ખાંધી હ્યો છો તે મહારા હૂરપણુંથી ઝડને સગળતું
નથી. હીરસાગરજીને જોગ ના વડેસરાંથા તેમાં તમે

(२०)

બિલકુલ વગોવાઓ। નહીં, કારણ કે એ મેં સંદેશો જણ્ણાયો છે અને તે રૂપરૂપમાં અતાવીશ. એ કાંભળી માટે લખ્યું તેમાં તો તમારે સમજવું જોઈએ કે હેખાહેખી બીજા સાધુઓ પણ કાંભળી છતાં બીજી કાંભળીઓ કે અને જૂની કાંભળીઓને વાપરે નહીં તેમજ બીજા સાધુઓ પણ વધારે કીંભતી કાંભળી કે તો ઠીક ગણ્ણાય નહીં. શાખીના પગાર માટે તમો ગમે તે આવતો હોયતે શ્રાવણી પાસેથી પગાર ચૂકવશો. શેડ રૂપરંદ લદ્દુભાઇની હુકાને કહેશો. તમો ડોઈ બીજા આવકને કહો તેમાં બીજા ઝાંસી મારે એ યોગ્ય નથી એમ હું નષ્ટી માતું છું. કારણું મેં શાખીને કંધું હતું કે અલૃતસાગરણ ડોઈ શ્રાવક પાસેથી પગાર અપાવશો અને હું તે આજા આખું છું. તમો અટપટના માટે લગો છો. તે સર્વ હું જાણું છું. સાધુઓમાં સગાનતાને લીધે અહેખાઈ થાય તેમ હું જાણું છું. તમો જણો છો કે અન્યોની પ્રકૃતિ આવી છે-તેમ છતાં શું હું ન જાણી શકું ? જેકે હું સર્વજ નથી તેથી કાચા કાનનો પણ બની શકું ? તેમાં ક્ષયોપશમની વિચિત્રતા છે. તેથી સંપૂર્ણ અંશો તેમ હોય તો એદું કહી શકાય નહીં. દર્શનવિજ્ય માટે મેં કે કર્થું છે તે મારા વિચારમાં આવેલું કર્થું છે. તમોને શુરૂની વચન પ્રતિતિ થતી હોય તો ચોગ્ય માનશો અગર ન માનેં તો રહુને તે બાબતનું કંઈ પણ નથી. મનુષ્યોને ચઢવામાં સ્કાય આપવી તે રહારો ધર્મ છે. આ વખતે એ પક્ષ થયા છે. તેમાં આગળ પાછળની વાતોના લીધે તમારા પ્રેમમાં જાંગ પડ્યો છે. આશા છે કે હવે વધારે ન પડે. સમજુને પહેંચી શકાય મૂર્ખને ન પહેંચી શકાય. તમને મહાલીર સ્વામી જેવાતો ઉપસગો આવ્યા નથી. સમજુ છો-ગંભીર છો. આત્માર્થી છો. હવે તો ગંભીર મન રાખીને થોડા દિવસ કાઢવા જોઈએ-અહેખાઈ કરનારતું તમો ઊંઘું વા છિદ્ર જેવાનું ધારો છો ? અને તમે તેમ લખ્યું તે જણ્ણાયું. શું એ વિદ્ધાનોને વ્યાખ્યાનની પાટ ઉપરથી સુણ આવતું હોયે; શું કે કદમ્બન તે કદમ્બપિ દુર્જન થાય ? શું ડોઈનું છિદ્ર જેવામાં તથા કહેવામાં સાધુપણું રહી શકશો ? શું બીજાનું જુદી કરશો તો તેથી તમને સંતોષ થઈ શકશો. શું તેથી વેર વાળી શકશો ? સમરાહિત્ય અને

(२१)

गुणुक्तमानी पेठे वेसनी परपरा शु वधारवा धारा छो. शु गुड्हो
सेवु शीखन्दु छे ? शु कूतह असे नो आपले पषु लसीने बदलो
बाजावो जेठेचे; हजारो लुवाने आपले उपदेश आपाचे छीचे
त्वारे शु आपणा उपर लीमसेननी पेठे हुःअ आवी पडे तो यामर
लुवानां छिद्र जेवां ? कर्म क्या? डेक्खि लीमसेननी पेठे नडतां नथी ?
ज्यां जशो त्यां कर्मनो उदय हुशे तो प्रकारांतरे पषु लोगाव्या विना
छुटकै: थशे नहीं. आ भाषतमां सिद्धांतोने पुढी लीकानां छिद्र जेवा
कडेवा विचार आपशो. पषु लक्षामां लुँ छे. आंप्रो ते आंगो, लक्षमां
राखशो. अमारी मरण आज्ञा प्रभाणे चालवामां अविष्यमां आत्म
सुखने यामशो. हुं जाणुं छुं के तमने उपाधि थाय छे पषु डालमां
ते सङ्कन करवी. अन्ते शान्ति थशे. हीरकागमने तमारा कडेवाथी
दीक्षा आपी छे. मेरो तो तमने पडेवाथी कहुं हतुं के योग संघाणना
साधुने दीक्षा आपाय नहीं पषु के अन्युं ते अन्युं. जे तमने गुड्हना
वयन उपर विश्वास डेअ तो. एक कडाक गुड्हना उपदेशनुं प्रेम
पूर्वक ध्यान घरो. घराम विचारो आवे ते हठावो. एटवे शांतिना
विचारो अतुलवशो-डालमां त्यां होक न पडतुं डेअ तो अमारी
आज्ञा छे के वडी १३ तेरसना रोज आणी तरक विडार करवो.
भज्या पधी योग खुलासो करी, तमारा आत्माने शान्ति पडेशे
तेम करीशु, गलराशो नहीं, लाई सर्वने हुःअ आवी पडे छे. ज्ञानी
समझावे वेटे छे अने अज्ञानी उलटो शोक करी अधाय छे-आपले
आ लवमां आत्मातुं किंतु करनानुं छे. संकट कोने नथी आव्यां ?
अन्त तरक आवश्यो माझूं चित्त अनेक अकारना धर्मनां काचीं तरक
अन्त रोकायलुं छे. मने तमो सहाय थाऱ्या एम धूच्छुं छुं. ज्ञेन धर्मने
माटे आत्मलोग आपी अल्लतसागरलु मुनिधर अन्या छो. तो
पेळा धडानी पेठे शुं हुःअ अभी शकशो नहीं ?

तमे ज्ञानी छो. तो आटलुं लाख्युं छे. एज तमारी प्रतिष्ठा
छे. शुं अमने तमारी पेठे शिष्येनी उपाधियो. नडि नडती डेअ.
तेमां गलरावाथी शुं वणे तेम छे; अलशत तेनुं समाधान थई

(२२.)

ज्वातुं लैन धर्मनी आराधना माटे लेवो आत्मसोग आप्यो छे.
तो मेघकुमारनुं दृष्टिं विचारी स्थिरता समता राखशो अने
तमारा आत्मानी उच्चति करशो. आणी अटप्पो न होत तो
कही उपाधिमां हुःअ गण्यातज नही. आणी तरह विहार
करशो. हालते सर्वने नजावशो. आपडवाणोने हुःअ छे, के नाहो
होय तेने कंध नथी. तमो आपडवांत छे. तेथी शुद्धनी आशा
प्रभाषे महावीर स्वामीनो काउसग अडख करशो.

शान्तिमां रहेवुं-धर्मनी साधना करशो.

ॐ शान्तिः ३

x

x

x

x

ओ

ता. १-५-११.

मुकामः—मुंबाई.

वेअडः—भुद्धिसागर.

तत्र विनयवंत विचक्षण विवेकी गुनिराज श्री अलुतसागरज्ञ
तथा सौलाभसागर योग्य अनुवंहनातुवंहना वाचशी—

विशेष तमारो पत्र आव्यो ते खेळाच्यो छे. शाळ्यीलुने कहुं छे.
पास माटे तमो सगवड करशो. विशेष थाण्या जवुं होय तो सुप्ते
दर्शन करवा जशो. तमारा आत्माने स्थिरता रहे तेम करशो. कार्य
होय तो जडर लभशो. हाल संस्कृत लाषानो वापत छे. सिद्धा-
न्तोमां प्रवेश करवा संस्कृत लाषानुं अपेक्षयन करवुं जेहाचे. हल
तमानी उंभर छे. व्याख्यान ज्ञे लखुलुं जडावत्ते थाय छे. विद्वान्
थवुं जेहाचे. विद्यालयासार्थे अनेक प्रकारां हुःअ वेडवां जेहाचे.
मनुष्यो विद्यालयासनी प्रतिशाच्यो करीने पार पाडे छे. तमारा
विद्यालयासमां भाराथी अंतराय थें तो क्षमा चाहुं छं.
सिद्धान्तोना पारंगामी अतुं जेहाचे गीतार्थ थें तो लाजो. मनु-
ष्योने उत्तम तत्त्व ऐप्पी थाक्यो अने उक्त शुद्ध शक्यो.

(२३)

આમારા વચ્ચેનો હુદુ છતાં તમને વિશેષતઃ આત્માની સાક્ષી આપશે. સરસ્વતિવું શું કહેણું? પોતાની કાળજી જોઈએ. ફુકાન તો ગમે તેટલું ભણ્ણું માંડી શાકાય છે, પરતંત્રતામાં ખરી સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત થઈ શકે છે પણ એમાં પ્રથમ હુંઅ છે. પછીથી સુખ છે. ગમે તેવો નિશ્ચય કરે પણ આત્મભાવમાં રમણ્ણતા કરશો. ઇચ્છે તો માનજે મહારં-ધર્મકાર્ય લખ્યા કરશો. શાસ્ત્રીને લેવા માટે એક મનુષ્ય મોકલું. કોઈ ડેકાણે ચોમાસાથી બંધાવું નહીં-અમદાવાદથી દોરા આવ્યા છે. માતિને ધર્મકાલ હરખમુનિ સુસ્ત એ દિવસમાં પહોંચશે.

ॐ શાન્તિ: ૩

x

x

x

x

શ્રી.

તા. ૩૦-૧૦-૧૧

મુઠ પેથાપુર.

ક્ર. ખુદ્રિસાગરાદિ.

શ્રી વડાવી. તત્ત્વ ૫૦ અલૃતસંગર ગણ્ણ ચોંઘ અનુવન્નના
સુખ શાપા.

વિ. મુનિ જીતસાગરજીના સ્વર્ગવાસ સંબંધી પત્ર આવ્યો. વાંચી વૃત્તાંત જાણ્યું. કર્મની ગઢન ગતિ છે. ભાવી ભાવ થયા કરે છે. જન્મેલાને નષ્ટી ભરવાનું છે. તેમાં શોકને સ્થાન નથી. કોઈતું કંઈ નથી. શરીરની અંતે એજ સ્થિતિ છે. તરતિશોકાત્મવિત્ત શોક કરવા જેવું વા હર્ષ કરવા જેવું કંઈ નથી. આત્મા અમર છે તે પોતાની આગળની સ્થિતિ અંગીકાર કરે છે. તેને આ આત્માના સંબંધથી જેટલી શુણું વૃદ્ધિ થઈ હોય તહેં પ્રમોદ છે. તેના આત્માને શાન્તિ જોણો. અન્યના શરીરની તેવી દશા જોઈને સ્વયં અપ્રમત્ત મુસાફર બનાવું એજ શિક્ષણીય કર્ત૊ંય છે. સ્વાતમ કર્ત૊ંય કર્મો કરવાં એજ સાચ્ય લક્ષ્યમાં રાખાનું જોઈએ. અને અદ્રિ-સાગરતું શરીર કંઈક વિશેષ નરમ છે, હવે કંઈક હેર થયો છે, અને સારું થધ જણે એમ છે. ધીન સાધુઓને જવરાદિક પીડા છે.

(२४)

ऋतु एवी. तत्रत्य सर्वं साधुओने अनुवन्दना सुण शाता. धर्मी
साधन करशो. धर्मी कार्य लभशो.

॥ श्री गारितः ३

X

X

X

X

गी.

ता. ६-२-१२

सु० साथण.

किः—भुद्विसागर

श्रीज्ञानेश्वरु मुलि अज्ञतसागर तथा सौभाग्यसागर
चैव अनुवन्दना सुभक्षाता.

विशेष—लांघी भजवेथी विहार करवो। चैव नथी. अग्नी-
आरसे वा भारसे जघडीआये पहेंचवुं थशो. शरीर यामा संक्षा-
गथी करवी, तेमज संयम यात्रामां उपयोग राखवो. जपोरे विहार
करवो। नहीं, कारणु के चरमा वगेरनी उपाधिर्तु सेवन करवाना
संचोगेमां शुक आवी पठे. जामे। गामथी पत्र लग्या करवो.
मेति साथे हुशे तेने धर्मलाल. आकी उपयोगमां रहेशो. लांघा
गाडने। विहार करवाथी शरीर नरम थर्जन्य माटे हठ करवी नहीं।
लड्यमां मुनिराज श्री हंसविज्य श्रुता लेगा उतरशो। अने तेमनी
वैराज्य आदि शुक परिणितियोने लाल लेशो। मैं तेमने पत्र लग्यो
छ तेमां लग्युं छे के उत्तम संगतने। लाल चापाडशो। सौभाग्य-
सागरने माथुं हुःऐ तो माथे थी घसावतुं तेथी रामभाषुनी
चेठ आराम थशो. चुम्बआही थवुं. प्रतिहिन संयम मार्गने। अप
करशो. कडवी शिखामणु माभाप आपे छे अने आपशे. ते
आगण उपर लेनो लाल जब्बाशे.

कात आठ दिवस सुधी पत्रा लगो। ते जघडीआना सरना-
माथी लभवा.

पत्र जघडीआ दीपयंद शेइना सरनामाथी कवरमां वर्णवो।

(૨૫)

તાતો ૧૫-૫-૧૨

પરમપૂજય સદ્ગુરૂ મહારાજ શ્રી શ્રી શ્રી સુખસાગરજી મહારાજ સાહેબ ચોણ્ય. પાઠાથી લેખક સેવક જુદ્ધિસાગરની ૧૦૦૮ વાર વંદશ્યા સ્વીકારશે. વિઠો આપનું પાઠથી તરફ જવાબું મેં સાંભળ્યું છે. આપને જેમ કૃચે તેમ આપ કરશો. આપ અવસરના જાણ છો, વિઠો અલૃતસાગરને કહેશો કે રત્નસાગર ભાગી ગયો. તે સંબંધી પત્ર આવ્યો તે પહોંચ્યો છે. એની જેવી દશા હતી તેવું થયું છે. પુત્રનાં લક્ષ્મણ પારથામાંથી જાણ્યા છે. જેનામાં ત્યાગ વૈરાણ નહોય. તે ભાગી જાય એમાં કાંઈ આશર્ય નથી. સાગરમાંથી કચરો બહાર નીકળી ગયા વિના રહેતો નથી. સાગરની વેળા વધવાની હોય છે, ત્યારે કચરો બહાર નીકળવાનો પ્રયત્ન કરે છે. અસલના મુનિઓનું શરણું લેધને જે પોતાના આત્માને તારવા પ્રયત્ન કરે છે તેજ ખરો સાધુ છે. શુદ્ધાળવાસમાં રહીને જેએ કાયા વાણી અને મનને જિતાગમમાં સ્થિર કરે છે. તેવા મુનિઓ મોહને જીતે છે. મોજમજા અને વાતચિતમાં દિવસ પુરો કરનારા એના વંશજ્ઞેની ગોરાળુંએના જેવી હડ્ધૂત દશા થવાની જ્ઞાનદર્શિન ચારિયની આરાધનામાં જેએ દિવસ ગણે છે અને શુરૂની આસાથી મન કપટને આંધે છે, તેએનું ચિત્ત ચંચળ થતું નથી, હું જીવાનાનું તથા જાણવાનું બાકી રહ્યું નથી એમ જે જાણું છે તેને મોહરાજ છેતરે છે. ઉત્તમ ચારિય વડે સાધુએ પોતાના નામને દીપારે છે, રિદ્ધિસાગર વગેરેને અતુવંદના કહેશો અને કહેશો કે તમારા પત્રો પહોંચ્યા છે.

હાલ હું નિરૂપાધિ જીવન ગાળું છું તેથી પત્ર લખતાં હીલ થાય છે.

(२६)

ता० १७-६-१२
 मुकामः—अमहावाद
 देः—युद्धिसागर.

श्री पाठ्य तत्र वैराणी त्याणी मुनिश्री अल्लतसागरलु
 सौभाग्यसागरलु महेन्द्रसागरलु वगेरेयोऽय अनुवंहना सुखशाता,
 विशेष सांवत्सरिक प्रतिक्रमणु क्षमापना संभांधी तमारा पत्र
 आ०यो। ते वांची अमो पञ्चु तमोने अमारीचे छीये। गुड अने
 शिष्यने शिष्यना संभांध लेह माराथी अरण्य ओलायुं हेय ठपको
 ढेवामां आ०यो। अशुभ चिंत०युं हेय वा तमारा भनने क्वाचि पञ्च
 रीते भें हुभ०युं हेय, सौभाग्यसागरतुं भन हुःअ०युं हेय वा
 महेन्द्रसागरतुं भन हुःअ०युं हेय तो। ये हृथ लेडी क्षमा मांगुं
 छुं अने आशा के के सर्व प्रकारे युद्धिसागरने क्षमा आपी सर्व
 आतां चूडवी नांझी पवित्र मार्गमां आगण वधयेहो। तमारा
 आत्माने ने कंध हुःअ०युं हेय तेनी भासी भागुं छुं।

वीतरागना क्षमापना मार्गमां आहा अने अन्तरथी उसो थठ
 आजथी स्थिर थाउंछुं। धमं कार्य लणयो, सोटा गुड महाराज
 तथा रिद्धिसागरलु रंगसागरलु वगेरेने वंहना अनुवंहना पूर्वक
 निवेद्य निवेद्य अमावुं छुं।

क्रि० सर्वनो कुपःकांक्षी युद्धिसागर.

ता० २८-६-१२
 मु० अमहावाद
 देः—युद्धिसागर

तत्र विनेय मुनिश्री अल्लतसागरलु तथा मुनिश्री महेन्द्र-
 सागरलु योऽय अनुवंहना सुखशाता। महेन्द्रसागरतुं शरीर विशेष
 नरम हे एवुं क्वाच जषु०युं नडातुं। अत्र वृद्धिसागरने त्रिषुहिव-
 स्थी ताव आवे हे.

(२७)

समता आवे हुःओ सहन कर्वां, कायर थधने पणु कर्मविपाक लोगऱ्या विना छूटडो नथी, त्यारे धैर्य धारणु करीने समसावे हुःओ। सहन कर्वां एमां घण्टी उत्तमता अने निर्झरा छे. कर्मना विपाको लोगऱ्या विना कैइनो छूटडो थतो नथी. मांहा साधुनी वैयावच्य कर्वाथी महाइक प्राप्त थाय छे. मांहा साधुने समता आव रहे एवो एाध आपवाथी महाइक प्राप्त थाय छे. ज्ञानीने मांहगी पणु वैराग्य आपनारी थाय छे. रोगना वर्खतमां रोगनी सारी रीते सारवार कर्वी नेइअ. अरी अक्षित अरो प्रेम अरो परमार्थ ए अधुं मांहगीना वर्खतमां मालुम पडे छे. मांहा साधुनी पासे एसीने तेना मनमां शुभाअर्धवसाय प्रगटे एम करवुं. शास्त्रोमां वैयावच्यने अप्रतिपाती शुण्डो कह्यो छे. मांहा साधुने कर्मविपाकतुं स्वइप समलवी आश्चासन आपवुं एज अरी धर्मसेवा छे. पेतानी पासे रहेला साधुओनी सारी संभाण लेवी. पेताना साधुओ ज्ञिवाय अन्य गच्छना साधुओनी पणु मांहगीना वर्खतमां अरा अंतःकरणथी अक्षित कर्वी. अक्षित ए अरेखर हेवनी येठे अविष्यमां इग आपे छे. साधुओने मांहगीना वर्खतमां सङ्काय आपवाथी तेमनी साथे शुद्ध प्रेमनी वृद्धि थाय छे. अने तेओना सहविचारोमां वृद्धि थती जय छे. मांहा साधु तरक्षथी ऐ कंध सहन करवुं पडे ते सहन करीने पणु आत्मसोग अ. पीने तेमनी वैयावच्य कर्वा परिपूर्ण लक्ष राखवुं.

हाल कैपूत्रता योगेहवडननी कियानो आरंभ करयो. ते अष्टुं. द्र०४ अने आवथी योगेहवडननी कियामां हुःओ। सहन करीने अवृत्ति कर्वी. मनमां उत्साह राखयो. देहदुखं महाफलं ए न्यायने आचरणुमां भूमीने आत्मसाधनमां साध्यदृष्टिए आगण वधयो. आत्माना शुण्डो प्रतिहित वृद्धि पासे एतुं लक्ष राखवुं. उत्साह, धैर्य, उद्योग अने वैराग्यी आगण वधी शकाय छे. महेन्द्र-सागरने धर्मलाभ. धर्म साधन करयो. हीरसागरनो भारा उपर पत होतो. इत्थेवं ॥

(२८)

ता० २०-१०-१३

सु० अमहावाह.

लि० भुद्धिसागर वगेरे ठाणुँ—७

श्री राधनपुर तत्र मुनिश्री अल्लतसागरल्ल तथा मुनिश्री
अल्लतसागरल्ल तथा मुनिश्री भण्डन्दसागरल्ल तथा मुनिश्री कीर्ति-
सागरल्ल चौथ्य अनुवन्नना सुखशाता।

विः—हालमां पत्र नथी, त्यां उपयोगथी वर्त्तुः। हालमां
जैनशासन पत्रमां साधुओंनी चर्चाओं आवे छे तेथी जैन कैमां
अशान्ति देवाय छे. तेवी बाखतोनी अटपटथी सदा दूर रहेतुः।
परकावमां पठतुः नहीं. पेताना आत्मानुः हित करतुः। करोज
पन्यास नीतिविज्यल्लने वांदवा जवुः। दरेक बाखतमां प्रसंगे गम
आवी. आत्माना कल्याण्यामां विशेष उपयोग हेवो। उचित व्यव-
हारथी सर्वनो साथे उचित वर्तनि चामासुः उत्तरतां अभारी तरक्क
आवतुः। पठन पाठन तरक्क विशेष लक्ष हेशो।

हुँ कौळना पत्रथी वा कौळना कडेवाथी कंध लभते। नथी
पछु उपहेश इपे भारा धर्म प्रभाष्ये इरज तरीके लजुँ छुँ। सर्व
साधुओंने बाधुववा संभंधी उपयोग राखयो। आ कालमां आत्म-
साधन करतुः ते धल्लुँ हुँकर छे. राधावेष साधवानी पेठे चारित्र
साधनमां उपयोग हेवो।

ॐ शान्तिः ३

पन्यासल्ल नीतिविज्यल्ल भडाराजने अभारी वंडना कडेशो।
अने कडेशो के तमारी बाखते थती चर्चाथी हुँ दीक्षणीर छुँ।
तत्संबंधी कंध सूचना आपवा जेवी ढाय तो आपयो। धनतुँ
करीशुँ एम कडेशो।

ॐ शान्तिः ३

(२८)

ત १० ३१-१०-१२.

સું અમહાવાદ.

લિં ઝુદ્ધિસાગર.

શ્રી પાઠ્ય તત્ત્વ વિનેય-વિવેકી વિચક્ષણ ગંભીર ક્ષમાશીળ
મુનિશ્રી અજીતસાગરજી યોજ્ય તથા મહેન્દ્રસાગરજી યોજ્ય.
અનુવન્દના સુખશપાતા.

વિશેષઃ—મહેન્દ્રસાગરની પ્રકૃતિ સારી થતી જાય છે તેથી
આનંદ પાસું છું. તેની બરાબર હવા કરાવવી. નિ. સમેતશિખર
યાત્રાર્થી વિહાર વિચાર સમાચાર વાક્યો વાંચ્યાં. કયા કયા સંશોધા
વિચારો આદિથી તેવા પરિણામ થાય છે તેનો હૃદ્યગત સ્પષ્ટ
વિચારોનો ઝુલાસો યોજ્ય જાણુંને કરવામાં આવે તો સારુ. ઉત્તરા-
ધ્યયનસૂત્ર યોજ્ય લાગે તો રાખશો. પશ્ચાત્ જેવી મરળુ. કુમારપાદ
ચરિત્ર સંભંધી લાવીલાવ. મનુષ્યમાત્રને મનોવૃત્તિથી કદ્વિનાઓ
પ્રસંગાનુસાર ઉઠે છે. હુઃપોને સહવાં જોઈએ. પોતાના આત્માને
આત્મભાવે શાન્તિ આપી શકાય. પ્રારષ્ય અનેક આકારે જ્યાં ત્યાં
આગળ આવીને ઉભું રહી સુખ હુઃખ ઉપલવે છે. શાન્તિનું સ્થળ
આત્મા છે. પરલાલમાં હુઃખ છે. મનના વાયરે ચેઠેંબો. આત્મા પોતાના
સુખની આશાઓને પર સંભંધે જુએ છે. અનેક વિપત્તિયો. પણ
અનુભવ આપે છે. હુઃખના વખતમાં જાયત દશા રહે છે. જાનીની
વાતોમાં સુખ છે. સમતાભાવમાં રહેવું વા તેવા પ્રયત્નો આરંભવા.
જ્યાં ઉપાધિ થાય ત્યાંથી ફર રહેવું પણ ઉપયોગ એટલો રાખવો હે
આત્માની ઉચ્ચદશાની શિક્ષાઓમાં ઉપાધિ ન લાસો. જાનની
વૃદ્ધિ કરશો.

શ્રુતશાનનો આધાર મહાનું છે. ધર્મકાર્યી લખશો.

૩૫ શાન્તિઃ ૩

(૩૦)

તાતો ૧૧-૭-૧૫.

સંવત. ૧૯૭૧ એટ વર્ષી ૧૪.

મુઠો પેથાપુર વૈ. બુદ્ધિજાગર.

શ્રી સાનન્દ તત્ત્વ વૈરાગ્યાદિ શુણ્ણાલંકૃત સુનિશ્ચી અલુતસાગરાલ
આહિ ચોણ્ય ધર્મલાભઃ—

કખેલો પત્ર પહેંચો છે, વિચારી સાર જાણો છે;
લખું શું ઉત્તરે આજું, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૧
કથે સૌ સ્વાત્મ દદિયો, ઇચ્છે વા ના ઇચ્છે તે તે
ઇચ્છે તે ક્ષેધ ત્યલુ ભીજું, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૨
મહાવીરે પ્રક્રિયોને, ખરો તે ધર્મ મનીને;
વિપાકો કર્મના ઓધી, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૩
જગતું સહુ કર્મના તાપે, નચાવે કર્મ જીવોને,
વિચારી કર્મની શક્તિ, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૪
મહાવીરે સદ્ગ્રામ દુઃખો, બચે ના કર્મશી કેાઢ;
સહીને કર્મતું હેઠું, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૫
જગતુમાં કર્મ છે વૈરી, નિમિત્તજ જીવ છે તેમાં;
શુલ્ષાશુલ્ષ કર્મશીલ જાણી, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૬
કંધાં કમોજ જોગવાં, શુલ્ષાશુલ્ષ જે ઉદ્ઘા આવ્યાં;
કથાકારક અની તેના, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૭
વડાના સત્ય દૃષ્ટાન્તે, વડા અનવા સહો દુઃખો;
કથી ઉપદેશ જગને એ, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૮
વડા થાતાં વડાં દુઃખો, સહન કરવાં પડે સૌને;
વિચારી ચિત્તમાં એવું, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૯
થરો સ્વાતુલવો એના, થરો પ્રગતિ ખરી એથી;
બુદ્ધયણિધ સાધુના પન્થે, ક્ષમાથી સ્વોન્નતિ કરશો. ૧૦

૩૫ શાન્તિ ૩

(३१)

ता० ११-७-१५
मुकामः—पेथापुर. लिः—भुद्धिसागर

तत्र वेराज्याहि शुण्डाकंडुत मुनिश्री अल्लतसागरलु वगेरे
ये. य अनुवन्दना सुखशाता.

लेख पत्रथी हड्डीकृत जाण्णी. विशेष के साटे तमे लभ्युं ते
माटे तमे के कंडु उपयोग करवा. छाय ते करशो. समय विचित्र छे.
इटी प्रमाणे प्रवर्त्तुं ए सर्वथा योग्य छे के अयोग्य अने तेथी शो
लाल देखवामां आवे छे, तेनो हृदयमां विचार करवा. जेहाचे. नकामां
अर्च कराववाथी सरपरतुं महत्व नथी. जमाना। स्थिति लाव वगे.
जेने विचार न करवामां आवे अने इटि प्रमाणे काने करवामां
आवशे तो ते सदा नलाये नहीं. शावकेतुं कार्य शावकेने
माये छे. ते गमे तेम करे तेमां आपणे लांबु पेसवानी जडू
नथी. पोताना आत्माना उपयोगमां रहेलुं. राजा राणी-
चे. ए हवे अर्च धराठवा. भांडायां छे. तो जैन साधुओ
शावकेना मायेथी अर्च नो एनो न्यून करी तेमनी उन्नति नहि
करे अने बाह्य धामधूममां महत्त्वाथी स्वमहत्ता संघ महत्ता भानी
देशे तो तेथी उन्नतिना स्थाने अवनतिनुं थीज रोपाये. जेना जेवा
लाव तेमां पछु केम अचो न्यून थाय अने केमां अर्चवालुं छे ते
आत्मवामां आवशे तोज जैन धर्मनी उन्नति थशे. सरयदृष्टि अने
आत्महित श. सन्निहितथी विचार करी विवेक प्रमाणे प्रवर्त्तुं
परमां पदवुं नहि. साध्य दृष्टिने ध्यानमां राखीने उपयोगपूर्वक
प्रवर्त्तवानी जडू छे. धर्म साधन करशो.

ॐ शान्तिः ३

ता० २३-६-१५
मुकाम पेथापुर, लेखकः—भुद्धिसागर.

तत्र वेराज्याहि शुण्डाकंडुत मुनिश्री अल्लतसागरलु योग्य
अनुवन्दना सुखशाता.

विशेष पत्रथी समाचार जाण्णा. शुलाशुभ कर्मने समझावे

(૩૨)

વેદવાથી સાધુને સંવરલાવ વધે છે. કર્મના ઉદ્ઘય વિના કોઈનું કોઈ બગાડવા સમર્થ નથી. કર્મ સમાન અન્ય કોઈ આત્માનું અશુભ કરનાર નથી. એવી શક્તા ધારણું કર્યા વિના અન્ય જીવોની સાથે મૈત્રીભાવ અંધુભાવ રહેતો નથી. આત્માની સમાધિહશાને પ્રાસ કરવાથી સાધુની ઉત્તમતા વધે છે, ગુર્વાજ્ઞા પરતંત્રતા સેવા વિના અને અનેક હુઃખો સહ્યા વિના આત્મપ્રગતિ થધ શકૃતી નથી. લધુતા સમાનતા વિનય એ પોતાના મિત્રો છે તેનું ક્ષણું માત્ર પાસું મૂકૃષું જોઈએ નહીં. જ્ઞાનગર્લિંગ વૈશાળ્ય વડે અત્માના સ્વલ્લાલમાં રમણુંતા કરવી એજ સાર છે, સ્વાર્થમય સંસારમાં પરમાર્થ હૃત્યો સાર છે. અન્ય મનુષ્યોનું શ્રેય કરતાં તેઓ તરફથી ઉપાધિ થાય તો તે ઉપાધિને અમૃત તુલ્ય માની સત્પુર્ણે પશ્ચાત્ પડતા નથી અને કેદનું ખુદું કરવા વિચાર કરતા નથી પરન્તુ ઉલ્લદું અન્ય જીવોનું વિશેષતઃ શ્રેયઃ કરવા મયે છે એવી દશામાં સહા પ્રવૃત્તિ થાયો. ઇત્યેવં.

ॐ શાન્તિः ૩

તાઠ ૩૦-૧૨-૧૫.

મુકામઃ—માણુસા. લિ. બુદ્ધિસાગર.

વિજાપુર તત્ત્વ મુનિશ્રી અભુતસાગરજી વગેરે ચોંઘ અનુવંદના સુખશાતા. વિશેષ-તમસો પત્ર વાંચી સમાચાર જાણ્યા. વિશેષ. શાઠ અમથાલાલ રવચંદ્રની સાથે આનન્દધનભડોતેરી મોકલાવી છે. ચૌદ્દો પાક્ષિક પ્રતિકમણું કર્યા પશ્ચાત્ ગ્રાયઃ એકવાર પ્રહર દ્વયતીત થવાથી સ્વાદ્યાયનો કાલ પૂર્ણ થાય છે તેથી પશ્ચાત્ સ્વાદ્યાય કરણુંનો નિષેધ પરંપરાથી ચાહ્યો આવે છે. એમ અનુભવાય છે અને તેમજ પરંપરા ગ્રવર્તે છે. તેથી તેનો નિષેધ કરવો પણું ઉપયોગી અવયોધાતો નથી. વિશેષ પાદુકા માટે નામ કરાવવા માટે લખ્યું તો તેના ઉત્તરમાં જાણુવાનું કે

(३३)

શ્રી મહાવીર પદ્ધત પરંપરાગત શ્વેતાંવર તપાગચ્છ સાગર સંઘાટક શિરોમણિ શ્રીમદ્ રવિસાગરજી પાડુકા પ્રતિષ્ઠાપિતા વિજાપુરે શં. ૧૯૭૦ અસુક માસાદિ શ્રી મહાવીર પ્રભુ પદ્ધત પરંપરાગત શ્વેતાંવર તપાગચ્છીય સાગર સંઘાટક શ્રી રવિસાગરજી શીષ્ય શ્રી સુખસાગરજી પાડુફા પ્રતિષ્ઠાપિતા: ગામ સં. ઇત્યાદિ આ પ્રમાણે લખાવશે। શ્રી ભાગુસા માટે શ્રી સુખસાગરજી મહારાજના નામની પાહુડા અને તેમનું નામાદિ ડેાતરાવી મોકલાવી આપશો કે જેથી અતે પાહુડા બેસાડવામાં આવે. ત્યાં સમાજની સ્થાપના કરાવી. તે સાર્થ થયું છે, તે સહા ટકી રહે એવી બ્યવસ્થા કરવી. કાયદાઓ ઉપયોગી કરવા. ભાગુવામાં લક્ષ્યરાખશે। પિસ્તાલીસ આગમ પંચાંગી સહિત પરિપૂર્ખ અવાગાહિલાં. અકરણ્ણો અન્યોનો સર્વ અભ્યાસ કરી લેવો. સર્વ દર્શનીય સર્વ શાસ્ત્રો અને આધુનિક વિજ્ઞાન તથા વિચારનો અનુભવ કરવો અત્યંત આવશ્યક છે. એક રાજ્યના અંગે જે અંગોની જરૂર છે, તે તે સર્વ એક ગંધીના અંગે જરૂર છે. માટે આગમવિજ્ઞો તર્કવાહિયો શાળિદકો વ્યાખ્યાનકારો લેખકો સાધુઓ થાય તેવી બ્યવસ્થા અને તેના ઉપયોગી હાથમા ધરવાની જરૂર છે. અન્ય સંઘાડાઓની સ્પર્ધીમાં આપણો સમૃદ્ધાય સર્વ રીતે આગળ વધે એવી દિશિથી કાર્ય કરવાની સમયને અનુસરીને જરૂર છે. ચિત્તમાં ઉત્સાહ ભરીને ધર્મ પ્રગનિમાં આગળ વધવું જોઈએ. જે સાધુઓ હુઃખ વેરી ચથાયોય્ય પ્રયત્નો કરે છે. તે સર્વથી આગળ વધે છે અને તેઓ પોતાનું તથા જગત્તું ભલું કરે છે. કહિ હીમત હારવી નહીં, આપણા શુદ્ધાંત્રીની પાછળ આપણે છીએ અને તેનો પ્રકાશ વિશ્વમાં પડવો જોઈએ. હુઃખની પછી સુખ છે. સરતુ ઉત્સાહ અભ્યાસ અને આત્મભળથી ઈચ્છીત વિજ્ઞયતઃક્રમીની પ્રાપ્તિ થાય છે.

૩૫ શાન્તિ ૩

(३४)

ता० १४-१-१६.

मु० माष्ट्या. वेः-भुद्धिसागरः

तत्र मुमुक्षु मुनिश्री पं० अल्लत सागरलु गच्छि, महेन्द्र सागरलु चोऽय अनुवन्दना मुखशाता। कैसरीआलु दर्शननो अभिथडु लघ्ये। ते जाणुये। भारे हश वर्षश्री अभिथडु छे, तमे साणुंहमां अभिथडु जण्णाव्ये। नहोतो। भेसाण्णामां वडीवीक्षा भाटे भेसाण्णा संघ साथे वथनशी अंधाया। ते पछु एक सत्य अभिथडु छे। तेनुं शुं हरयो? प्रतिज्ञा वयनपादन विना देवदर्शन करीने विशेष शुं आपत करी शकाय तेम छे? लाल अने हानिनो प्रथमतः विचार करीने प्रवृत्त थवुं लेख्ये। भेसाण्णावाणा केह रीते स्वकार्यने नसावी ले ओवी व्यवस्था तेझ्या साथे करीने तेओनुं भन संतुष्ट करी अपवाह मार्गे अन्यकार्य खास आवश्यक छाय तो अनेक अपेक्षा ध्यानमां लेई आहा अपेक्षा आह करी शकाय। पश्चात् विशेष तो। द्वितिय पत्रथी जण्णाववामां आवश्ये।

कमलविजयसूरि अन्न त्रिषु चार दिवसमां आवनार छे। विशेष ते आव्या आह धर्मविजयसूरि अहमहनगर थर्ड मांतीज थेठा हिवसमां जशे। पालीताण्णानी श्री यशोविजय पाठशाळा कुंवर-लु देवसिहने सोंपी यारित्रविजयलुये विडार क्यों। तकरारनुं मुण कर्जी अने शुजराती वयये थयुं। पेष सुदी १५ मे मुंआई कृपाचंदलुने सूर्यिध भरतर गच्छनो। संघ आपशे। अन्य प्रसंगे संभाचार जण्णावता रडेवुः शुड्हीता, कर्मचीर्ग, पद्यसंथह छपाय छे। महासंघप्रगति थंथ थेठा वणतमां छपाशे।

ॐ शान्तिः ३

(૩૫)

દા. ૧૮-૧-૧૬.

સુ. માણસા

દેખકઃ-સુનિ જુહ્યસાગર.

શ્રી ઉંઝા.

સમયસ્કૃત્યાદિ શુણુાલંકૃત સુસુક્ષ્મ પંચ અજીતસાગર ગણ્ય
તથા મહેનદ્રસાગરલુ ચોંધ અનુવન્નના સુઅખશાતા..

વિશેષ કવર પહોંચ્યું: વાંચી સમાચાર જાણ્યા. ઇથેઓમાં સ્પષ્ટ
જુલાસા થઈ શકે તેમ છે. ત્યાં હરગોવિંહદાસ વગેરે આવ્યા હશે.
જીતસાગરજીના પત્રથી જાણ્યું છે. સંઘાડાની લાગણી હોય તે
નાગતાથી લઘુતાથી સર્વમાં પ્રભુતા હેખી કાર્ય કરવું. પહોંચોએ
દરેક સંઘાડામાં કુટ કરાવી છે. મારો આશય કંઈ પત્રથી જાણ્યી
શકાય તેમ નથી, મારે કોઈ આખતનું અનુમાન ન બાંધતાં સ્વ-
સંઘાડાની સુંધરવસ્થા મેળ કે રીતે રહે તેવી સમયસ્કૃત્યકતા વાપ-
રવામાં મહત્ત્વ માટ્ટા છે. આનન્ધનજીની પહોંચિના જેટલી મોટાઈ છે
તેટલી હાલ અન્યથી દેખાતી નથી. ગુર્વાજાપાલનમાં અને સ્વફર્ત-
બ્યમાં સર્વ પહની મહત્ત્વ આવી જાય છે. તમે આ સ્થિતિ
પૂર્વથી જણ્યો છો. એટલે આત્માને આત્માઙ્ગે માની સમભાવે
આપણી ગાઢી અરાખર ચાલે અને અન્યોની હરીકાઈમાં બ્યવહારથી
આત્મકલ્યાણુમાં ઉપયોગ રાખી રૂખુંમાં આપેલા જુલાસાથી
સંતોષ પામશો અને તે પૂર્વે યુક્તિથી વર્તી શકશો. દીક્ષા સાધુપહ
વગેરેમાં આત્મકલ્યાણુનો મુળ મુદ્રો વિચારવાનો છે. પત્રોત્તર
જાણુાવતા રહેવો.

ॐ શાંતિ:

(३५)

ता. २७-११-१६

श० १९७३. का० व० अमास

मु० विजापुर

ली. बुद्धिसागर

श्री प्रांतिज मध्ये वैराग्यआदि गुणालंकृत पन्थास अजितसागरजी गणी विग्रे योग्य अनुयंदना सुखशाता, तथा प्रांतिजना जैन श्रवे. संघसमस्त योग्य धर्मलाभ विं पन्थास अजितसागरजी गणीनो पत्र तथा प्रांतिजना संघ शेठीआनो पत्र आठ्यो वांची समाचार जाण्या छे. अमारु शरीर जरा नरम छे अने तेथी करी रात्रिष घणा साधुओनी साथे रहेवानुं थाय तेम स्थान पण विशाळ न होय ता तेथी ऊंच आवी शके नहीं अने शरीर बगडवानुं थाय. आ वात महेन्द्रसागर-जीने मुखे कही छे पण प्रत्युतर नथी. व्यवस्था शी करी छे ते पण जणाव्यु नथी. पक्क उपाध्यमां साधुनुं रहेवानुं थाय अने उजमणा सर्वधी पण कार्य थाय ते वात मने रुचती नथी. मुंबाई, सादरा अने पारीसथी आवकोना पत्र आवेल छे, पेपर वाळाना पत्र पण आवेला छे अने ते तमामनो सार प छे के “ साधुओ उजपणा माळो जमणवार विग्रे बाह्य मनाती शासनऊन्नतिमां पैसानुं पाणी—धूमाडो करावे छे. अन्य प्रजाओ स्वउन्नतिमां प्रवृत्तिमय थई रहो छे. जमानो केशो छे. ने जाणवा छतां सांभळवाढतां आवुं वर्तन थाय छे. त्यारे टीका करनारा करतां दोषपात्र साधुओ गणवा जोहप” आ उपरथी जवाब आपशो के तमारा त्यां पुस्तक प्रसिद्धीमां अध्यात्म-ज्ञानप्रसारकमंडळ, जैनबोर्डिंग, ज्ञानप्रसारक विषयमां तेम स्थानिक पाठशाळा के मंडळमां विग्रे जैन शासननी दरेक उन्नतिना मार्गो पैकी कया मार्गेमां द्रव्यनो शो व्यय करवा निश्चय कर्यो छे. अहीं श्रेष्ठी-मगनलाले उजमणु कर्यु. अमारी इच्छा न होती तोपण अन्य आवकोनी आवी प्रवृत्तिमां जमानाने जरुर छे ते मार्गो पैकी बोर्डिंगमां ३००० रु० अने जैन स्कोलरशीप तरीके १००० रु० नी रकम सखावत तरीके ज्ञाहेर करी छे. तेथुं तमारा त्यां कर्यु छे ? ते लखशो. साधुओ जो

(३७)

सप्तजशे नहि तो जैनशासननी खरा मार्गीथी ऊन्नति थवी जीईप ते केवी रोते थशे ? माटे आ संवंधमां कंइ पण निर्णय कर्यं होय अगर निर्णय करो तों जणावशो. महुडी, लोदरा, चरसोडा विहार थशे. चोक्स निर्णय नथी. अत्रेना संघनरे आग्रह छे. बने ते खरु. धर्मसाधना करशो.

३५ शान्तिः ३

१० २४-७-१७

मु० पेथापुर

दे:-भुद्धिसागर

श्री वडावी भद्रेवै० ५० अलृतसागर गण्डी०तथा मुनि. भगेन्द्र सागरलु तथा मुनि उद्यसागरलु तथा मु० डेमेन्द्रसागरलु योग्य अनुवन्दना सुखशाता.

वि० तमारा पत्र आ०ये, वांची समाचार नाश्या. लक्षित-सागरलुने गोणानी साथे हार्टीजीज थयो. तेथी एक क्लाइमां शरीर छोड्यु. पडेकाथी भांहा. हता. पण हवा चालती हती. हार्टी लय जेवुं जखुतुं नडेतुं तेथी पत्र लग्यो. नडेतो. हार्टीजीजी झुहय बंध थधु गयु. उद्यकाल घण्ठान् छे. जे थवातुं होय ते थया करे छे. केतुं शरीर अभर रडेवातुं छे. के जेनी चिंता कराय. भगेन्द्रसागरलुने पगे उनुं पाणी लाग्युं तेथी पग भज्यो. तेनी हवा करावशो. समता परिष्युआम राखशो. आगण पाठग सर्वने शुभाशुभ ठर्म उद्यमां आवे छे. ते समलावे लोग०व्याथी शांति छे. हायवराण करवाथी शुं थाय. त्यां तिलकनी अक्षदेश जेवी हशा तमने तमारा माटे लागती होय तेमां एवा कं४ उपस्थं परिषङ्ख होय तो जखुवशो. मन जेवी हशा नियारे छे तेवी हशा गमे ते स्थितिमां हेखाय छे. मन स्वर्ग अने नरक छे. वडावीना संघनी लक्षितमां खामी नथी एम

(३८)

જાણુય છે એકાંતમાં જાણવા ગણુવાતું સાડું થાય વિદ્યાલ્યાસ્થ સારી શીતે થાય. ખાવાતું તો ગમે ત્યાં મહ્યા કરે છે. છનાં તિલકની માંડવે જેવી હશા લખવાતું શું કારણ થયું છે તે લખી જાણુવાવું. અનથી શુભાશુભ કલ્પે પાર આવે તેમ નથી. ઇતિ વં.

ॐ શાન્તિः ३

ટ્યાલ તુર્ણ નીહલતી હેતાથી ઉતાવગથી પત્ર લગ્યો છે. લાલી પારેખ પર આવેલો પત્ર તેમણે વંચાવ્યો છે.

ॐ શાન્તિः ३

તાઠ ૨૮-૭-૧૭.

વિઠ તમારો પત્ર આવ્યો. વાંચી ખાનગી સમાચાર જાણ્યા. ડેઢના પર ડેઢ ઓઢું લગ્યા કેવો આત્માને સ્વભાવ નથી. કર્મના સ્વભાવ પ્રમાણે શાતા અશાતા લે ગુરવામાં અન્ય જીવ નિમિત્ત માત્ર છે. ચોતપોતાનાં કર્મો સર્વ જીવો લોગવે છે. તેમાં અન્ય તો નિમિત્તભૂત છે. સમભાવે કર્મ લોગવામાં ઇજ્ઝ અદ્દ કરવી તેમાં અન્ય ગમે તેવી દૃષ્ટિ હેણે તેમાં ચોતાને શું ? ગુરુ ચોતાની કુરજ અનન્ત હે. કુરજ અવિકાર પામીને તેમાં વિપરીતતા ભાસતાં પદ્માત્મ મધ્યસ્થ તટસ્થ વૃત્તિથી વર્તવું એજ એયસ્કર અવષોધાય છે. તો પદ્માત્મ શિષ્ય વર્તનથી શુભાશુભ મંત્રબ્યમાં નિર્લિપિતા વિના અન્ય ઉપયોગ કયાંથી હોઈ શકે. ગુરુપ્રવૃત્તિવૃત્તિ અને શિષ્યવૃત્તિ પરસ્પર એક ભીજને શુભ લાવમયી દર્શાવ્ય તાવત્ સારણ્ણા વારણ્ણા ચોયણ્ણાહિ કુરજ કર્તવ્યા છે. પદ્માત્મ અન્યથારીત્યાતો મધ્યસ્થોપ્યાગે વર્તનીને યથાયોગ્ય પ્રવૃત્તિ નિવૃત્તિ કર્ત્વ્યતા કરાય છે, ત્યાં અન્ય શું ચિંતવન ? અજ્ઞાન દશામાં રાગાહિ સલેપતા પ્રવૃત્તિથી બંધન છે. પદ્માત્મ સર્વત્યાગ નિવૃત્તિ દર્શિએ તો લખ્યા પ્રમાણે કલ્પાયવાની દર્શિની શુન્યથાએ સમતાજ ભાડી રહે છે. સર્વના કર્મ પ્રમાણે સર્વ જીવો સુખ હુઃખ લોગવે છે તેમાં અન્યને એઢું

(३५)

લગડવું ચેરાય નથી અને સમજુઓ અરામર સમજે છે. રાગદ્રોષ
આવે કરેકા સર્વ સંબંધોમાં શાંતિ સુખ નથી. વિતરાગ આવે સર્વ
સંગત્યાજ પરિષુતિ થતાં ભાણ્ય સંચોગો છતાં આત્મોપચોગે શાંતિ
સુખ છે. જ્યાં સુધી લુલ પોતાનું શુદ્ધશ્રય વિચારતો નથી અને
ભાણ્ય મનને આગળ કરીને શુભાશ્રૂટ. કલ્પે છે ત્યાં સુધી તેને
અન્યોપર રાગદ્રોષની પરિષુતિ થાય છે. ક્ષણે હૃષ ક્ષણે હૃષ ઠેવી
મનની દ્વારાનો ત્યાગ કર્યો વિના આત્માની શુદ્ધતા કરી શકતી
નથી. મનના તાખામાં જ્યાં સુધી આત્મા છે ત્યાં સુધી તે ગન્ના
કેદખાનામાં કેદી છે. તેવી દ્વારા સ્વતંત્રતા વા સત્ત્વ શાંતિ હોતી
નથી. કાઈનું કાઈ નથી. ભાણ્ય સંચોગોનો વિચોગ થાય વિના રહેવાનો
નથી. વેરાણ ત્યાગ આવનામાં તન્મયતા થાય છે ત્યારે મન
પરથી કેટલાં રાગદ્રોષનાં આવરણો ટળી જાય છે, અને તેથી સત્ત્વ
સુજે છે. આત્માની સવળી દષ્ટિ થતાં જ્યાં ત્યાંથી સવળું પરિષુષે છે.

જ્યાંસુધી આત્માની શુદ્ધ દિશિથી આત્મા પોતે પોતાનું હિત
વિચારતો નથી અને વિબેક દર્શિથી પોતાની દ્વારા પોતે અવકોડી
શકતો નથી ત્યાંસુધી ષટ્કરણની વિલાલ પરિષુતિ એ સ્વભાવ
પરિષુતિને કેવી રીતે સાધી શકે. અન્તરૂધી આત્મા ચાત્ય જણ્ણાવે
છે. છતાં મન શાયતાન પાછો ઉપચોગ દેસ્વી નાખે છે, એ પ્રમાણે
સર્વ લુચોની દ્વારા છે. મહાપુરુષોની કૃપા વિના આત્માની ઉપચોગ
દ્વારા રહેતી નથી. પરભાવ પરિષુતિ પર અર્દ્ધચિ આંદ્રા વિના
સ્વભાવ પરિષુતિ તરફ વળાતું નથી, અંતરમાં ખાસ લાગણી થાય
વિના અન્યના જમે તેવા ઉપદેશોની અસર થતી નથી. સત્તુરુષોની
સંગતિ વેરાણ આત્મરૂપિ, નિર્મિહલાલ ઈત્યાદિ પ્રાચ્ત થાય છે
ત્યારે ચારિયસુખનો અતુલન આવે છે. પુરૂષાર્થ, ધર્મઝિની
તિવ્રતા લેક્ષ્ણે.

૩૫ શાન્તિ: ૩

(૪૦)

શ્રી.

તા. ૬-૬-૧૦

સું આજેલ.

લેખક:-ઝુદ્ધિસાગર.

શ્રી મહેસાણુ તત્ત્વ વૈરાગ્યાહિ શુદ્ધાલંકૃત પન્નયાસ અણુત-
સાગર ગણ્યિ મહેન્દ્રસાગરણ લાનુસાગરણ હેમેન્દ્રસાગરણ ચોગ્ય
અનુવનંદના સુખશાતા. તમારા પત્રધી સર્વ સમાચાર જણ્યા છે તથા
ગંગ કાંબે એઠ વહિ ત્રીજે સંધના આગેવાનોનો વિજ્ઞસિ પત્ર આંદોદ.
મહેસાણુમાં તમે જે કરશો ઉપરેશશો તેથી વિશેષ હું કરી શક-
નાર નથી. શરીરયાત્રા આત્મોપયોગ જ્યાં રહે તેવું ઈચ્છાય
પણતું પ્રાર્થણકર્મધીન ક્ષેત્ર સ્પર્શના થાય છે, તેથી વિકલ્પ સંઠળ્ય
ન કરતાં જ્યાં ચોમાસું થવાનું હશે ત્યાં જવાશે. કાંઈ ઠેકાણુનો
નિશ્ચય કર્યો નથી. ધાર્યું થતું નથી અને પ્રાર્થણકર્માનુસાર થવામાં
સાક્ષીભૂત જેમ ઘનાય તેમ બનવું. મારા શરીરની તમે સ્થિતિ
બાણ્ણો એં. મારા લયક નૈનજગતું કેટલું છે અને નૈનજગતુને લાયક
વર્તમાન દશાએ હું કેટલો છું તે તમારા જેવા પરિચયસાનથી
જણ્ણે છે. સર્વ વિદ્યા પૌરાણિક અહુ મમત્વના અદ્યાસેથી પર
એવા શુદ્ધાત્મસ્વરૂપની ઉપયોગરમણુતાના ક્ષેત્રમાં સર્વ જીવન
જાચો એમ વિશેષ ઉપયોગે પ્રેમ ધાર્યાં છું. અનંતાં ચોમાસાં વહી
ગયાં. આત્માનું ચોમાસું ઈચ્છ છું. હવે તો મારા શરીરાહિકની
સ્થિતિથી નિર્દ્યાખિ અદ્યાત્માન ઉપયોગનો આધાર છે. તમારા
જેવાએ વિશ્વકર્માણુ કરો. હુનિયા અને મારા સંબંધમાં હવે
નિરસતા હેખ.ય છે. જાથી આત્મા વિના સંગતિમાં રસ આવતો
નથી. દેશકાલ વેષાચાર મતથી જિન્હ પરમાનંદમય આત્મામાં
રસ પડે છે. હુનીઓને રીક્ષાવવા કરતાં આત્માની એક ક્ષણુની
રીક્ષમાં અનંત રસનો અનુભવ આવે છે. ચોમાસાનું તો જ્યાં થવાનું
હશે ત્યાં થશે અને તે થોડા દ્વિસેમાં જણ્ણાશે. શરીર જગવવું
મહેન્દ્રસાગરને મસ્તકે ઠીક હશે. હવા કરશો.

૭૫ શાન્તિઃ ૩

(૪૧)

તાં ૧૭-૪-૨૩.

પોણી-લોહરા.

સુકામ. આનેલ-બુદ્ધિસાગર.

શ્રી પાલણુષુર તત્ત્વ વૈરાગ્યાદિ શુણુલિંકૃત પંન્યાસ અજીતસાગર ગણિએ. મુનિ મહેન્દ્રસાગરજી તથા હેમેંદ્રસાગરજી વગેરે ચોણ્ય અતુલંહના સુખશાતા. વિશેષ-તમારો વિજાપુરના સરનામી આવેલો પત્ર આનેલ સુકામે પહોંચ્યો. અમારો પાલણુષુર ચોમાસું કરવા આવવા લાવ નથી તેમ તમે કોઈને નિનંત્રિ કરવા મોકલશો પણ નહીં. મીડી ચેશાખનું દર્દ, દાંતનું દર્દ, મેહનું દર્દ નલખંધ વાણું દર્દ અને જીવર તો વારંવાર આવતો જતો. એવી રીતે દર્દોથી શરીર શીર્ષ વિશીર્ષ જેવું ચાર પાચ વર્ષથી થઈ ગયું છે. તોપણું હજી તેમાં આચુષ્ય સુધી રહેવું પડ્યો. બંને સ્થિતિમાં હર્ષ શોક નથી. અનશની જેવી લાવનાથી પ્રવર્તનવાતું થાય છે. તેથી હવે ઉપદેશ માટે તો ચોમાસું ગણ્યાય નહીં, દર્દથી મને સંતાપ નથી પ્રારંધ લોગવવામાં શુરૂ કૃપાથી સમલાવ આનંદ વર્તે છે. ચોમાસું જ્યાં થાંતું હશે ત્યાં થયા કરશે. વિહાર ચોમાસું સર્વે કર્મનાં ફળ છે. તેમાં ધર્મ અને અધર્મ સંશા રહી નથી. શરીર સાક્ષ થાય અગર ટળી જાય. તે બંનેમાં વસ્ત્રના અછુણું ત્યાગ જેટલી બુદ્ધિ ઉપયોગથી વર્તે છે. ઉપદેશ પ્રવૃત્તિ વા લેખક પ્રવૃત્તિ પણ હાલતો શાંત થઈ ગઈ છે. વિજાપુરનું શાનમંહિર સંધને લગાઓયું છે. ઉપરોક્ત મોસંધને આખ્યાં છે. તેમને ચોણ્ય લાગે તેવી બ્યવસ્થા કરે. મને તેમાં મમતા નથી. વોસિરાંયું છે. પત્ર લખતાં પણ હવે તો કંટાણો આવે છે. ગામડામાં વિહાર ચોકસ સુકામ નથી. ચોમાસું જ્યાં કૃચે ત્યાં કરવું. તે માટે રજની માથાકૂટ ન કરવી. જ્યાં દિચ્છા ડોય ત્યાં ચોમાસું કરે. એવી આજા આપેવી જાણી કોઈને મારી પાસે મોકલતા નહીં. સર્વ ક્ષેત્રો શરીર વગેરે લાયોમાં હવે મણે વિશેષ આંતર નિસંગતા છે. શરીર ઢીક રહે. આડો સાક્ષ ઉત્તરે કોઈ બ્યાળયાનની માથાકૂટ ન કરે. સમાધિ રહે. એવા ડેકાણે પડી રહેવાય

(४२)

ઓવું છંચાય છે. ઝડ્પિસાગર, જયસાગર, જીડું ચોમાસું કરશે. એમ જણાય છે. આત્માના ધર્મમાં રહેવાય એટલો ઉપયોગ રખાય તેટલો રાખવા પ્રયત્ન કર્દું છું.

અગિયારસે વા દૃશમે રીદરોક વિહાર થશે. ત્યાંથી ગામડાં.

એ અੱહ શાંતિઃ ३

વિ. સં. ૧૬૮૦ ક્રાગણુ સુદ્ધિ ૭

તા. ૧૨-૩-૨૪

સુ. પ્રાંતિજ.

દેખક-ઝડ્પિસાગર

શ્રી માણુસા તત્ત્વ વૈરાગ્યાદિ શુણુલંકૃત આચાર્ય અણતસાગર-
સૂરિ બગેરે ચોણ્ય અનુવન્દના સુખશાંતા.

૧ વિશેષ તમારો પત્ર સેનિયા ઠાકરડા સાથે આજ્યો તે
પહેંચ્યો છે. વાંચી સમાચાર જાણ્યા છે. વિ. તમોએ કોદરથી પત્ર
લખેલ તેમાં ગોળ નિમિતે પ્રાંતિજમાં આવવાનો ઈસરો જણા-
યલો. પણ તમારે જ્ઞાનલંડાર નિમિતે પણ લેગી છંચા છે એવું
સમજવામાં આવેલ તેથી ગોળ માટે પ્રાંતિજમાં આવવાની જરૂર
હાલમાં નથી એવું લખેલ હતું.

૨ મારી શરીર નરમ છે. તેથી મારા વિચાર સ્વભાવના
આશયોને પ્રાય:તમે તથા તમારા સાધુઓ તથા અહો રહેતા સાધુઓ
પણ જાણી શકતા નથી. તેથી મારા મનમાં સંકલ્પ વિકલ્પ થાય
તથા તમને તથા અન્ય સાધુઓને પણ સંકલ્પ વિકલ્પ થાય તેથી
હાલ દવા ચાલે છે ત્યાં સુધી અસુક જગ્યાએ બધા કેગા મળી
ન રહેવું તેટલું જ લખવાનો આશય હતો. મારો સ્વતંત્ર સ્વમાન
છે. મારથી ડોધને કંઈ કહેવાય અને તેથી જોડું લાગે. તેથી
જેમ અને તેમ હવે ડોધને જોડું ન લાગે અને આનંદથી જીવન
વ્યતીત થાય તે માટે ખાસ દવા પ્રસંગે હાકતરોની સલાહ અનુલક્ષી

(४३)

लખયું હતું તેમજ આગમ વંચાવવા સંબંધી લખયું હતું. તેનો ભાવ એવો છે કે હૈવથેગે શરીર સાડું થઈ જય તો પછી કેશું રહેવામાં બધું થાય અને મહારો તમને આગમ વગેરે શાસ્ત્રો વંચાવવાનો તથા સંભળાવવાનો ભાવ છે તે પૂરો થાય તેથી લખયું હતું કે, શરીર સાડું થશે તો આગમો વગેરે વંચાવીશ એમ ઈસારો કરીને હાલની પ્રકૃતિના લીધે એક ટેકાણું બધાને રહેવાની જરૂરિયાત નથી એમ જણ્ણુંથું હતું. તમો લગો છો કે તે વંચીને મને કંઈ કંઈ થાય છે. શું શું થાય છે. તે કહેશો હું એમ કહેવા નથી માગતો કે તમને આગમેતું સર્વથા વાંચન નથી. ઘણુંખરાં જાણો. એ અને કેટલાંક જણ્ણુંવાનાં છે એમ મારા ધ્યાનમાં છે અને તે સંબંધી જ્ઞાન આપવા મારે મારી કર્જ એચાચાર્યપહની પેડે પુરી પાડવી જેઠાં અને એ માટે તમારે મારી પાસે રહેલું જેકષે. અને જો શરીર સાડું થાય તો પાસે રાખીને અતુલવો આપવા પડશે એવું સૂચન હતું પણ તેથી એવું સૂચન નથી થતું કે આગમ વાંચન વિના પાસે ન રહેલું અથવા પાસે ન આવલું. તમારો મારી પાસે આવવાનો તથા રહેવાનો હક છે અને ગમે ત્યારે શિષ્ય ધર્મ પ્રમાણે આવી શકો, રહી શકો, અને જણું હોય ત્યારે જઈ શકો. તેમાં વળી જાગતા શિષ્યોને પુછવાનું શું ? અને તેમાં તેવું લખતા કે કે થઈ જય એવું હોયજ શું ? તેથી તો મને કંઈ કંઈ સામું થઈ જય પણ હવે શરીર સાડું થયું નથી અને ન થાય ત્યાં સુધી આત્માની નિવૃત્તિમાંજ મારે ઘણુંખરે રહેલું જેઠાં એવા મારા આશયથી લખું અને તે આશય જો તમારી જેવા જુદ્દું કરતોને અવળું પણ સવળું પરિણામે છે. તમાડું સવળું લખવું કેમ અવળું પરિણામે ? અલખત ન પરિણામે. તમને કંઈ કંઈ મનમાં થાય એવું લખતાં ધણો વિચાર કરું છું. છતાં કે કે વિચાર તમને આવે છે. તો પછી મહને તમારી તેવી પ્રકૃતિથી પાસે રાખતાં રહેને કંઈ કંઈ વિચારો આવે તેલું કેમ બની શકે ? છતાં પણ મેં એવો આશય હુદયમાં રાજ્યો હોત કે આવું તો તમને દુઃખ થાય તો તેવું લખું કેમ ? અલખત તેવું લખું નહીં છતાં હાલની મારી તબિયતના લીધે તમને લખાણુંનો

(४४)

એવો અર્થ સમજયો હોય તો પણ શું ? એમાં એવું લખવામાં તબિયતતું કારણ જણાવું વા કંઈક આશય છે એવું જણાવું. એવા લખાણનો આશય શો છે ? એમ પુછી મંગાવવું અથવા જે મારા પર લખ્યું છે. તેમાં કંઈક અપેક્ષા છે માટે ગુરુના લખવામાં શિષ્યને શાંકા પડે નહીં એવું સમજાને તથા મારો શિષ્યનો ધર્મ છે કે શુરૂના લખે તો પણ પાસેજ જવું અને શુરૂનું હૃદય જણાવું, શુરૂ કરાપિ તપાવે તો સુવર્ણની પેઠે તપાઇ ક્ષોણીએ ઉત્તરવું. શુરૂના વિચાર તે મારો આત્મા એમ સમજ લોકરાથી પાછા આવવું હતું. તમને દૂર રાખવાનો તો અમારો અભિપ્રાય નથી. જમનગરથી કચ્છ ન જતાં મારી પાસે આવવાની છચ્છા જણાવી તો તમે આવ્યા. તમારી છચ્છા થતાં મેં આખવા લખ્યું અને આચાર્યપદથી વિભૂષિત કર્યા. જે મણે જુહાઈ લાગતી હોત તો હું એમ કેમ કરત ? હું કાંઈક તો વિચારશીલ છું અને તે દૃષ્ટિથી તમારે મારા આત્માને અનુભવવા પ્રયત્ન કરવો જેણે કે જેથી તમને ગમે તેવું લખ્યું પણ તેનો આંતરિક આશય સમજતાં વિફરીતતા ન આવે. જૈન પત્ર વગેરેમાં આચાર્ય પદવી પ્રતિષ્ઠાના કેખમાં તથા લેદાના પ્રતિષ્ઠાદેખમાં કંઈક ભૂલ છે તે વિચારણીય છે. એવું મણે સમજાય છે પણ જાળું છું કે શુરૂગમ વિના અનુપયોગદશાં તેવું થઈ જય અને જે તમે પાસે હોય તો તમને સમજાવતાં તમે તે ભૂલ કણૂદ કરો, પણ તેવી બાબતમાં ખાસ મહત્વ નથી. હું શું જણાવું અને હું મારી આવી દશાથી હું એવી બાબતોની સૂચનાઓ કેમ આપી શકું ? મતુખ્ય સર્વર્ણ નથી. મારી અગર તમારી સર્વની ભૂલો થાય, પોતાના ધર્મને બનાવવો એ મારી અગર તમારી ક્રરજ છે. જેટલું શિષ્યનું હૃદય સાચે લાવે શુરૂને અપાઇ જાય તેટલું શુરૂ તરફથી તે પાસી શકે અગર પલ્લુ તરફથી પામી શકે. નામ ઇપનો મોહન ત્યાગ કરીને શુરૂ અગર ગમે તેના શરણે જતાં પલ્લુ પ્રત્યક્ષ અનુભવાય શુરૂના માટે મરી મધ્યો. શુરૂમાં હું તું ભૂલી જાયો. એટલે શુરૂ તમારા હૃદયમાં તથા તમારી આરે તરફ પાસેજ હશે. એવું મહાત્માઓ પુસ્તકો દ્વારા જાહેર કરે છે. એ મારા

(४५)

अने तमारामां न हेखाय एटवी मारी तथा तमारी कन्याश छे. प्रेम श्रद्धाथी करोडो गाउ द्वर छतां शिष्य पोतानी पासे छे अने श्रद्धा प्रेम लिना पासे छतां करोडो गाउ दुर छे. एवुं समजेहुं आचारोमां उतारतां मोहनी साथे मोहुं शुद्ध करतुं पडे छे. ते तमे अने हुं जाणीये छीये छतां तमने अंतरथी साच्चा अवाज आवे छे. कंधक उषुप देखाय छे उत्साह थाय छे. कंधक मंह परी जय छे. व्यवहार उचित दक्षता अहारथी कायम छे छतां भारे ने कंध कहेवानुं द्ये ते तमो क्यां नथी जाणुता कै गुड़ पासे रहेतां गुड़ने गमे, तेमने आनंद रहे ते प्रभाषु वर्तवुं लेइये. गुड़यो शिष्योनी पाछण तेमने प्रबुपद प्राप्त कराववा भाटे लटकता हेय छे. शिष्यो अज्ञानताथी जाणुता नथी कांतो तमे मने अतुसरो पासे रहेवामां ने विद्नो हेय ते द्वर करो. कांतो हुं आस तमारी पाछण परी तमने भारा कड़ आ येमां ने तमने इच्छे ते मने इच्छे. कारण के अनेनुं ध्येय प्रबुपद प्रसिनुं छे. आजुण ज्ञ शिष्योनुं विचार वातावरणु के ने रहने गमनु हेय तेवुं थवुं लेइये एम गुड़ पोताना. शिष्योने जाणुवे छे तेमां नभणाई हेय ते द्वर करवी. मारी नभणाई हुं द्वर कड़, तमारी नभणाई तमे द्वर करो. आवो उपदेश गुड़ अने शिष्यने सवयो. परिषुमे ए श्रद्धा प्रेम आत्मार्थपण्याच्ये चोग्य छे. छतां न इच्छे उक्ती आभीयो. हेखाय रहारे एकांत लुँधीमां भाड़ लुकन भाणीने प्रबुनी अने सर्व लुयोनी साथे आत्मैकयमां तमने पण्य तेवा आत्मैकय लावे लेवा अज उत्तम उपाय छे तमेयो मारी आगण कही एकांतमां तमाड़ हुद्य झुद्युं कर्युं नथी. भें तमाड़ हुद्य सांख्युं नथी. तेथी पत्रोना आशयो समजवामां परस्पर विद्ध दिशामां मन होडे अने अने पण्य एवुं. तेमां आत्मानी भूल नहीं पण्य मोह वच्चे आओ आवे छे अर्थात् अज्ञान नडे छे. लाकराठाना रस्ते बणावतां में छेवटे क्षुयुं हतुं के पासे रहेतां हिंक हुःआयुं हेय ते मिथ्छा भिन्हुङ्गं पण्य तमे वांहीने सामो. तेवो प्रत्युतर न वाण्यो. एमां कंध अंतरिक अविवेक नथी पण्य आद्यमां अविवेक गण्याय तेम छतां इकत अतुपयोग तेमां कारण

(४३)

છે. એવી બાબતોમાં કથાં પડવું નૈનપત્રમાં લગ્નયું છે કે વરદેઢામાં એક ખાળું એ ભુદ્ધિસાગર સ્ફુરિ સ્વશિષ્યે પરિવાર સહિત ચાલતા હતા અને એક ખાળું ૫૦ અજીતસાગર પોતાના પારવાર સહિત ચાલતા હતા. આવું લખાંયું તમારા હાથે રિપોર્ટ જાયે તેમાં ધીજાંયોની દશિમાં ક્રેમ આવે છે કે બંને જૂદા છે. બંનેના પરિવાર જૂદા છે. આમાં ગુરુ શિષ્ય આવ નથી. નૈનપત્ર વાંચી જેણો. આવાં લખાંયોની બાબતોમાં કંઈ તમારી એવી વૃત્તિ ન હોય પણ એવું લખાંયું છધાય તે ન છધાય એવો ઉપયોગ રાખવો જેઈએ. મારી પાસે રહેવા રાજુ નથી એવું મારા મનમાં ન આવે અને આવશે પણ નહીં, પણ પાસે રહેતાં મારી પ્રકૃતિના અનુસ રહેવામાં તમને રહેવાય નહીં પણ રહેતાં મનથી ધાર્યું સહેવું પડે અને તે પસંદ પડે કે ન પડે, તેથી હુસ્થી સારો વ્યવહાર મારો અગર તમારો રહે એવા વિવેકથી મારું અગર તમારું વર્તન થાય છે. તે કંઈક ચેષ્ટય છે અને કંઈક અચેષ્ટય પણ છે. તમે તમારા ચેલાંયોના ગુરુ થયા આચાર્ય થયા હવે નાના આલકની પેઠે તમે મારી પાસે પરતંત્ર ડેવી રીતે રહી શકશો ? મારી સમાન સ્થિતિએ અને તેટથી સ્વતંત્રતાએ મારી પાસે હું ડેવી રીતે રાખી શકું તેનો વિવેક તમે કરશો. હું કેટલું જણવું, અને તમો કેટલું જણવી શકો ? ખારે તમને શિષ્ય ભાવે રાખવા પડે અને તમો રોમાં હવે તે સ્થિતિથી રહી શકો હો કેમ તે આત્માના અવાજને સાંલળી અનુભવી વિચાર કરી શકશો. આવી સ્થિતિનો વિચાર કરી આપણે ચેડા લેગા નહીને ચેડા જુદા રહીને પરસ્પર પ્રેમ જણવી વ્યવહાર માં જુદા રહીએ પાછા લેગા થઈએ એવી રીતે વર્તાએ તો કંઈ વ્યવહારમાં જોટું નથી. કાંતો લેગાજ ચોમાસા વગેરે કાળમાં રહેવાનું થાય તો પછી મારી પ્રકૃતિના તાશ્રે રહી હું કહું તે પ્રમાણે વર્તવામાં પછી મનને મારી નાણી અધ્યું સહીને રહેશો તો પોતેજ હું છું એવો થૈને રહી ધર્મ ધ્યાનમાં જીવન ગાળીશ. આ વખત આપણે વિવેક પ્રેમથી જુદા પડયા છીએ અને તેથી મનમાં સંતોષ છે. રહુને તમારારૂપ કરવો હોય તો પહેલા તમે મારા રૂપ બની

(૪૭)

જાણો એટલે હું તમારા રૂપ થઈ જઈશ આવો અને હો. મોક્ષાથે
પ્રવૃત્તિ છે. ધર્ત્યાહિક ઘણું કથણું છે. પણ પત્રમાં કેટલું લખાય,

તમે પાસે રહો તો મને ધણો આનંદ થાય. લંડાર માટે પ્રાંતિ-
જમાં આંદ્રા હોત તો બહુ સારું. માણસાથી પ્રાંતિજમાં તમે આવો
પછી અહીંથી તમારે જ્યાં નિર્ણય થાય ત્યાં જવામાં મારા તરફથી
પણ મરજુ છે. તમો મેસાળો જવા ધારો છો લણો છો. આખુજુ તરફ
ગરમીના લીધે જવા ધારો છો તેમાં મારે તમારી મરજુ ને પાસ
કરવી જેધયો. અને તેથી હું વિડ્યુલ નથી. તેમજ પ્રાંતિજમાં ગોચરી
વખતે અમદાવાહ લાયથેરિ સ્થાપવા માટેનો નિર્ણય કાયમ રાખવો
હોય તો અમદાવાહ તરફ પધારો તો હું પણ આવી શકું.
તમારે ઉનાળો ગાળવા ગોધાવી જવું હોય તો ત્યાં પણ ઠંડક છે.
પણ વ્યાખ્યાનની ઉનાળામાં ધમાક્ષ ન રહે શાંતિ રહે એટલું તો
ખરું. અમદાવાહમાં પણ ઉનાળામાં વ્યાખ્યાનનીતો શાંતિ રહે. વાણીના
ભૂંગળાને શાંતિ તો મળી શકે ? તમને કયાં તમારી તબિયતના અતું-
સારે શાંતિ મળે તે તમો પોતે સારી રીતે જાણી શકો અને મને
કયાં અતુંકળતા રહે તે હું જાણી શકું. તેથી બંનેઓ પોતપોતાના
વિચાર પ્રમાણે બત્યું અને ઉનાળો ઠંડીમાં (દ્રવ્યભાવથી) ગાળવો
તે ઉદાર વિચાર છે. તેથી તમો મેસાળો રહેશો તો પણ ઠીક છે
અને અમદાવાહ રહેશો તો પણ ઠીક છે. તમને લે અમદાવાહ જવા
ન છાચ્છા હોય તો તેને ખાસ અમદાવાહ જવાનું કારણું નથી. તેથી
ગોધાવી ન જઈ શકાય તો મહેને પણ મહેસાળો આવતાં હરકત ન
આવે તેથી તમને મહેસાળો આવતાં હરકત ન આવે. તેથી તમને
મેસાળો રહેવાની છાચ્છા થાય તો ત્યાં રેવેનું સાધન છે. તેથી
અતુંકળ છે.

અમદાવાહ તરફ ગયા હોત તો ગોધાવી જઈ શકત તો મારું
તે તરફ પ્રયાણું ન થાત તો તમો પણ ગોધાવી પ્રતિણિષ્ઠાનું સંભાળી
કૈત પણ તમારી જ્યારે આવો વિચાર છે. તો હવે તમને જેમ રૂચિ
પડે તેમ કરશો. તેમાં સંમત છુંજ ને સર્વ કાર્યો કરતાં પહેલાં
શરીર સુધારી કેવું.

(४८)

तमने इच्छा थाय तो पहेलां माशुसाथी अहीं आवे. अहींतुं कार्य पूर्ख करी भेसाएु जावे, धीज हिवसे अहीं आवी शक्षो. अने पत्र करतां सुखथी झुलासो थतां मन पण्य आनंदमां पड्ये. तमने ऐ आवतोमांथी के इच्चे ते प्रमाणे करयो. मारी हवा याले छे. गरम हवाथी भगजनी गरभीथी कंध लथतां भूत थर्ह छाय तो क्षमा. जे तमने मारी लजेली वातथी आनंद आवशो तो हवा यहु छतां लभीश नहीं तो पछी हवा पुरी थाया पछी लभीश. छतां मारे तो लभ्या विना यावे नहीं. दीसाए पालवे नहीं निवृत्ति ज्ञवनमां पण्य शिष्य पुष्या विना श्रद्धा प्रेमथी पासे आवे तो कोध न थाय पण्य उलटो आनंद रस थाय तमारे क्षाट वजेरेतुं कार्य पुड़ करवा माटे जड़ अहीं आवी जवुं के जेथी पाछी माथाकूटन थाय छतां तमने ओम दागे के पछी आवीश तो तेमां केवी तमारी मरण. तमारी व्यवहारमां प्रतिष्ठा द्विर्ति वधे अनेतमारे आत्मा उद्यवशा पामे एवो गुड़े सहा लाव छे. शिक्षा कथन तो भरतां सुधी तमाड़ शिष्यपण्युं छे त्यांसुधी रहेवातुं. माटे जोडुं लगाडे पालशो नहीं. पासे आववा माटे आज्ञा न छाय हुर जवा माटे आज्ञा छाय. माटे जे म इच्चे तेम करशो. हवा यावे छे. तेथी आटवो पत्र में तमारी पर भील वार लगयो छे. ऐडा अने धीजे माशुसा तमे ०५वहारमां कुशण तो छे. मारी सरणता छे. मारी तभियत नरम थवा पछी हवे मारी स्वतंत्र प्रकृति वधी गध छे. अथी रहने जणवीने तमे पासे रहो वा हुर रहो अने कर्तृ०५कार्यमां रहने महत करशो. मारा लेगा जेडाशो. रहने तारा पर प्रेम छे ०३ाव छे पण्य तेतुं प्रतिष्कृत तड़ प्रास कर्युं नथी. कारण्य उे मारा आत्मानेते तारा आत्मामां उतार्यो नथी. अने तो उतारी क्षो. शांति क्षो. मारा वियेगे तमे रैशो. पण्य इष्टमां रहीनेइल प्राप्त करवानो ‘लाग’ तो घेशो श्रद्धा प्रेमथी समजशो नहीं तो सामान्य कंध नहीं जेतुं लागशो. मारा पर श्रद्धा प्रतिथी भरी श्रीठनाराओ. ने हुं ठपको हडि, तपावुं, ज्ञवतां भरेला जेवा करी नाखुं पण्य न अमर मरणुवा अनवाना. आज्ञा मारगवी तो पछी आज्ञामां शंका न करवी. ते प्रमाणे

(४८)

વર्तमानां मरी જવुં. આજા અને સલાહમાં લેદ છે. હવે સુરિ કર્યા એટલે સરખા થયા એવું જે અંતરમાં તમો માનશો તો આગળ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થશે નહીં, પણ અને વિશ્વાસ છે કે તમે નવા અન્યો લખાણું બગેરે બંધ કરી શકો વાંચવામાં તથા ન્યાય બગેરે લખુવામાં આગળ વધશો. સાંધુ વ્યાખ્યાનની પાટપર એસે એ ત્યારથી ભાષ્યવાનું ચૂકે છે. ઉત્સાહ અંત ટેકથી આગળ વધવું જોઈએ પણ મરહાલ ન બનવું જોઈએ. બાહીરની મહત્ત્વા પાણીના પરિપીઠા જેવી છે. પોતાની જોખમદારીનો વિચાર કરવો જોઈએ. જેને શુદ્ધ પર પૂર્ણ વિશ્વાસ ઓતિ છે તેને શુદ્ધ તદ્દેશી સ્વરૂપમાં પણ જોડું લાગે નહીં. શુદ્ધ તો શિષ્યને સહા ભૂલકણો હેઠે અને શિષ્યને અધૂરો દેખવામાં શિષ્યની ઉન્નતિ છે. હૃદયથી થયેલ શિષ્યની ભૂલો ટળે છે. અને તે જીવતાં છતાં પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર કરી શકે છે. શુરૂની આજામાં અને તેમના ઠપકા સહેવામાં જે શિષ્યએ લણાણું માન્યું છે તેઓને નમસ્કાર. શુદ્ધ કરતાં પોતાની મોટાં ઈચ્છે અને શુરૂના પર અંતરથી રાગ ન હોય એવો શિષ્ય છેવટ અણતી હશાને પ્રાપ્ત કરતો. નથી એવું આ કલિકાવમાં તમારા જેવા શિષ્યો જણે છે અને શુરૂના વિનયમાં સેવામાં મરી મથે છે. શુરૂનાં પાસાં સેવવામાં જે સુખ શાંતિ છે તેવી કયાંચે નથી. જેણે પોતાના શિષ્યો ને શુરૂની સેવા અકિલનો ઉપહેશ આપવો હોય તેણે પોતે તેવા અનીને સ્વશિષ્યને આહર્ણ દ્યાંતથી અતાવાં જોઈએ ઈત્યાહિ બાબતો. તમો જણો છો તેથી વ્યવહારમાં દક્ષ અનો છો અને અનશો.

આ પત્ર ચાર પાંચવાર જરા એકાંતમાં વાંચશો. અને પછી તે સંખ્યી શ્રદ્ધાપ્રેમથી તમારા વિહારનો વિચાર કરશો, તેમાં મારી આજા અવસ્થ છે એમ મારી આત્મા પ્રથમથી જણાવે છે. તમારું શરીર જળવશો. પં. મહેન્દ્રસાગરલું શરીર જળવશો. ત્યાં એ તડ છે. તેનો અને તો નિકાલ કરશો. માફુંએ અને વીશા હશા વચ્ચે સમાધાન કરાવશો. નહીં તો બિચારા હુઃખી થશો. અનતો ઉપહેશ હેશો. ચચ્ચો માટે લખ્યું તે પોતાની ભૂલ કખૂલ કરતો. હોય તો ભાવે. વિનાપુરમાં પણ તેણે પ્રથમના ચર્ચાપત્રોની ભૂલ કખૂલ કરી હતી

(५०)

लविष्यमां ते जेवा थथो तेवा उत्तर तेने मण्डेणा कावतो तपैष्ये
लभ्युं ते प्रभाष्ये हीक छे. संगी आओने लघुवाववा भाटे बने तेटहो
अंडेहारस्त करथो. शेठ हाथीलाई वगोरेने कहेण्या. प्रांतिजना झान-
झांडारनुं कार्यं पूर्वु करवा पडेतां अहीं आवीने पछीची न्यां
धुम्छा थाय त्यां ज्ञुः आज्ञा शण्ड नथी वापरतो तेनुं करव्यु ए
छे हे आज्ञा क्योपाह शिष्य जे ते प्रभाष्ये नथी वर्त्तो तो ते आज्ञा-
द्वापैठ थाय छे. आज्ञा शण्ड लभतां तेषु ते मरतां सुधी पाणी
बेहुआ तेथी आज्ञा शण्ड न लभतां उपर प्रभाष्ये लभतुं पडयुं
छे. एटवामां सर्वं समज्येणा. ते तरक्षना समाचार लभयेणा.
मारो पत्र वांचता तर्क वांशयेणा न करवा. मारो आत्मा एक
छे. गुड शिष्यमां जुहाई न होय भाटे तेम छतां जोहुं लागे तो
वारंवार तमे रुहुने पत्र लभ्या करथो. अहीं क्यारे अ.वरेण्यो ते लणी
जघुवेणा. मुनि छेमन्द्रसागरल तथा नरेन्द्रसागरल ने अनुव-
द्ध्या सुभ शाता कहेण्या. द्वाथी हलु कंध परिष्याम आ०युं नथी.
धर्मसाधन करथो धर्मं कार्यं लभयेणा. अ अहं महावीरशान्तिः इ
आ पत्र साथे खाहरावी बडीदल भोडनल व छीमयांदनो. हरक्षना
वेद्य संभाष्यी पत्र आव्यो छे. ते तथा नहेरभ्यर वांचयेणा. चेष्टा
आवेद्वा वेद्य भोडनलाल चुनीवावनो लाई होतो. नहेरभ्यर वांची
वेदने खालाववो होय तो खालावी हवा करवयेणा.

ॐ शान्तिः ३:

ता० ३०-३-२५.

सु० विजापुर.

द्वेष्टक. नैनाचार्य भुज्जिसागर सूरि आदिताण्डा,

श्री अमदावाह मध्ये वैराणी त्याणी. अशुतसागर सूरिल
आहि ठाण्डा. ३ चौर्य वंदधुवानुंवंधुवा सुभशाता.

लभवानुं के मुनिश्री वृद्धिसागरल चेन सुदी ५ नी रातना

(૫૧)

પોણું એ કલાકે સ્વર્ગમાં પદ્ધયો છે. તાવ આવતો હતો અને કંન્કણયુદ્ધના એકદમ થયો. દવાચો ઘણી કરવામાં આવી પરન્તુ ભાવી આગળ બળ નથી. તમારો પત્ર પહોંચ્યો છે. ઐની સાધુઓ સુખ શાતામાં છે—એજ ચૈત્ર સુદી ૬.

દ્રો. બુદ્ધિસાગરના ધર્મલાલ-પાંચમની રાત્રે પોણુંએ વાગે સમાધિપૂર્વક કાલ કરીને સ્વર્ગમાં પદ્ધયો છે. તેમના જેવું સમાધિ મરણ કોઈનું હેઠવામાં આંદ્યું નથી. તેમના આત્માને શરૂતિ મળે.

વિં ૧૬૮૧ ચૈત્ર વદી. ૮

તાં ૧૬-૪-૨૫.

સુક મ-વિજલપુર.

દ્રો. બુદ્ધિસાગર.

શ્રી અમદાવાદ તત્ત્વ સુમુક્ષ આચાર્ય શ્રી અલૃતસાગરસૂરી તથા પંઠ મહેન્દ્રસાગરલુ તથા શ્રી હેમેન્દ્રસાગરલુ ચોઽય અનુવંદન સુખશાતા.

વિં આજરોજ વિમળભાઈ છગનલાલ અહીંથી તમારી તરફ આંદ્યા છે. તથિબત બરાબર રહેતી નથી. એ પગે શીત છે. દવા હજુ લાગુ પછી નથી. અલ્ઘુંનવર હરરોજ રાત્રે એ વખત આવે છે. અશક્તિ વધે છે. બનયો તો ચૈત્ર વદી દશમે હવાપાણી હેર માટે મહૂરી જઈશ. ગામની બઢાર ટલ્યે એ વખત જાઉં છું. પણ થાક લાગે છે. તમને વગેરેને મેં જે કંઈ હુંઅ વા પીડયા હોય. શુરૂભાવે જે અંધ શિક્ષાઓધ આપતાં તમને માડું લાગ્યું હોય અને તેમાં અતુપ્યોગે મારી ભૂલે થઈ હોય તો તમો સર્વને એ હાથ જેડી અમાતું છું. કારણ કે મારે હવે કોઈ પણ અવની સાથે વેર વિરોધ રાગ દેખ રહ્યો નથી. હવે તો શરીરનું ડેકાણું નહીં તેથી પહેલાંથી અમાવી સર્વ જુયો સાથે આત્મભાવે આત્મપયોગી વિશેષતઃ થયે છું અને આ મોપયોગમાં વતું છું—

(૫૨)

તાતો ૧૭-૪-૨૫

શ્રી

મુઠ વિજયુરે

ક્રો બુદ્ધિસાગરસૂરિ.

શ્રી અમદાવાદ તત્ત્વ વૈરાગી આચાર્યશ્રી અળુતસાગરજી સ્તુતિલું તથા સુનિશ્ચી મહેન્દ્રસાગરજી વગેરે જોગ અનુવંધના સુખ-શાતા. તમારો પત્ર વાંચ્યો. સસાચાર જાણ્યા છે. પ્રકૃતિ નરમ થતી જય છે. તમારે મલવાની છંચા હોય તો જેમ અને તેમ વહેલા મલશો. હાલતો શરીર જેવું જેધું તેવું નથી શરીરમાંથી ગરમી એછી થતી જય છે. શું અને તે નક્કી કહેવાય નહીં. હવા તો ચાંદે છે. અનશો તો શ્રી મહુડી હવા દેર માટે વહિ ૧૦ ને રોજ જઈશું. તમારું શરીર નરમ રહે છે તે જાણ્યું છે. તમો અહીં આવવાના છો એમ જાણ્યું છે. પણ રાહ જેતાં હજુ સુધી તમે અહીં આંદ્યા નથી. આઠમને રોજ તમારા ઉપર અમારા હાથે પત્ર લખ્યો છે. વહેલું હૃષીદમાં મલવા જેવું તો છે જ. શરીર વધારે નરમ છે અગર. હીક છે એમાંનું હાલ કંઈ કહી શકાય એમ લાગતું નથી. પગના તળીઓં ઠંડા રહે છે. સુંદર વગેરે ઘસવાથી પણ તે ગરમ થતા નથી. હવા તો ચાંદ્યા કરે છે. એજ ધર્મ કાર્ય લખશો.

સંા. ૧૯૮૧ ના ચૈત્ર વહિ ૬ ને વાર શુક્ર તા. ૧૭-૪-૨૫.

ક્રો બુદ્ધિસાગરની અનુવંધણા જરૂરી મલાય તેમ મલવા જેવું છે

સં. ૧૯૭૬ માઘ સુદી ૧ સુ. સાણુંદ લેખક બુદ્ધિસાગર.

શ્રી વિજયુર તત્ત્વ મુશ્કાવક.....ચોણ્ય ધર્મ લાલ.

વિ. તમારી વ્યપારમાં એટ જવાથી આથીક સ્થિતિ નથીણી પડી અને હેવું ચુકવવામાં જાંકડામણું આચી તેથી તે બાપતમાં શી

(५३)

रीते वर्तवुं तेम लघुयुं ते जाइयुं. आ हुनियामां सुर्यं चंद्रने पणु
 थड नडे छे. सर्वं ज्ञोने पाप गृह नडे छे. देवशुद्धने भक्त
 प्रमाणिकपण्ये वर्ते छे. ज्यां ज्यां नजर पडोचे त्यां ज्वुं अने सहाय
 मागवी. सहाय मागतां लग्जल न करवी. अत्यंत उद्योग करवो छतां
 न अने तो प्रमाणिकताए भणे त्यारे आपवानी भुद्धिए आकी
 काढी आपवी. अर्न देश छाडी सुर्खाङ वीजेरे शहेरोमां ज्वुं अने
 त्यां प्रमाणिकपण्ये व्यापार आदि प्रवृत्ति करवी. यासे ज्वे धन छाय
 ते वीवेक पुर्वक आपवुं अने न छाय तो आकी कळी आपीने
 वर्तवाथी आभरु प्रतिष्ठाने आभी लागती नथी. यासे छाय ने न
 आपवुं तेथी शिर्ति प्रतिष्ठाने घोडा पडोचे छे. तमारी प्रमाणिकता
 सर्वत्र प्रसिद्ध छे, तेथी आकी काढी आपीने वर्तवाथी जरा पणु
 हानि नथी. हवे सहाना रस्तामां जशो नहीं. झें तमने धण्णी
 वर्खत चेताव्या छतां नगरान्नानी अने युधिष्ठीरनी ऐठे सहानुं
 व्यसन न छोड्युं तेथी हुःअ पडे तेमांथी हवे देव पणु उग्गारी
 शके तेम नथी. तमारे कहि गभराईने आपवात न करवो. कारण्युके
 आपवात समान डैर्छ भष्टा पाप तेमज अज्ञान नथी. वायुथी
 पांडु इरे छे तेम व्यापारीवुं लाग्य इरे छे. तमारे भाये आवेदो
 वर्खत सहा रहेवानो नथी. तमे तो शुं पणु हाल तो करेहायिपतिः
 ओ पणु संकटमां आवी पडया छे. ज्ञवशो तो अंते साइं देखशो.
 नामर्द आयतापण्याना विचारो काढी नाखवा. शुद्धमङ्ग उरतो. नथी
 तेम मरतो पणु नथी. ते तो पुण्य ने पापना उहयने लोअवे छे.
 भाटे तमारे गभरावुं नहीं छेवटे साइं परिषुम आवशे. साची
 दानतवाणो छेवटे हरिश्चंद्रनी ऐठे ज्य पामे छे. भाटे हुशियारी रायो.
 आ वर्खते तमारी अरी क्सेटी छे. हुनीया दीनानी छे तेना सामुं
 न देखवुं. भेड ऐठे धीर बनी, अननार लावीने सहा अने प्रमाणिक-
 पण्ये वर्तो छाय तो आपवुं न छाय तो भणे त्यारे आपवा भाकी
 मुझी आपवी. प्रभु मङ्गावीरहेवने उपसंगों परीपडो नडया हुता.
 भाटाज्ञाने हुःअ पडे छे भाटे गभराज्ञो नहीं. राम अने पांडवोने
 वनमां लटक्युं पड्युं हतुं ते कंध हिंमतहार्यां न छाता. ते प्रमाणे

(५४)

વતો બેની મારી આજા છે. વખત આવે પડેલ સંકટના ફહાડા પણ
લુદ્ધાશે. ધર્મ સાધન કરશે.

ઇન્દ્રેવં અં અહીં મહાવીર જાનિ ॥ ૩ ॥

સુકામ લોધરા

માધ સુહિ. ૬

દેખક બુદ્ધિસાગર

શ્રી પાહરા તત્ત્વ શ્રદ્ધાવંત હ્યાલંત દેવગુરુ લક્ષ્મિઠાણ ગવક
વકોલણ શા. મેહનલાલ હિમચંદ્રભાઈ તથા માણેઠલાલ નાનાવન
પ્રેમચંદ્રભાઈ, લાધલાલ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ ગુરુગીત-
ગહુંલીસંથહમાં પાંચમી ગુરુશ્રદ્ધાની શુંહલી વાંચી. બ્યવહાર-
નયની એકલી સાપેક્ષાઓ તે શુંહલી ત્યાણી શુરૂનાં બ્યવહાર પ્રતા-
ચાર સંબંધી લગેલી નથી. એ શુંહલીમાં શુદ્ધ દ્રોધાર્થિક નયની
અપેક્ષાએ પ્રથમ છ ચરણ છે. તેમાં સત્તાએ આત્મગુરુ સંબંધી
વિચાર છે, તેથી તેમાં તે નયની અપેક્ષાએ વેષ પ્રતાદિક બ્યવહારને
હલેખ નથી. બાકીની કેટલીએક ગાથાઓમાં સમક્ષિત હાયક શુરૂની
મહિતા સેવના સંબંધી ઉદ્ગાર છે. શુરૂને આત્મા તેજ આત્મા
સ્વીકારો શુરૂશરણ સ્વીકાર્યું છે અને શુરૂના આત્માની સાથે
સ્વાત્માનું સાત્ત્વિક ભક્તિએ અલે; સ્વીકારો ગુરુશ્રદ્ધાની મહત્તમ
આજાત્વ પાલન પ્રકારથું છે. આત્માને દેવ-મહાવીર-વીર
ગુરુ આંદ શરૂ વધું રોયો છે. શ્રદ્ધાવંત લક્ષ્મા શિષ્ય છે તે
શ્રદ્ધા લક્ષ્મિના તોરમાં વેષ પ્રતાચાર વગેરે બાધ્ય બ્યવહારને
દેખતો નથી અને તે શુરૂના આત્માની સાથે ઐક્ય અનુ-
ભવી સમક્ષિતહાયક શુરૂના આત્માને સ્વાત્માનું સમર્પણ કરે છે
અને તઠું સંશય વગેરેને શ્રદ્ધા પ્રેમમાં સમાવી લક્ષ્મિની સુખ્યતા-
એ આત્મ મસ્તીમાં મસ્ત બને છે. શુરૂ તે સર્વસ્વ છે એવા લાચે
પરિણુંમે છે અને અસ્તિ નાસ્તિ ધર્મ મય સર્વ દ્રોયો છે તે શુરૂમાં
અસ્તિનાસ્તિની અપેક્ષાએ સમાવે છે. તે રીતે શુરૂમાં વિશ્વ સમાયું

(५५)

માને છે. ગુરુને તે અસ્તિ નાસ્તિ અનંત ધર્મભ્ય સર્વિદે જ્ઞાન-ક્ષાણે હેઠે છે. બાહીરમાં અને અંતરમાં તે શુદ્ધભક્તિ પ્રેમદાદિને ગુરુને અનેક લાચે જ્યાં જ્યાં જીવે છે. ગુરુને હેઠળી અપેક્ષાએ કટેજી હેઠે છે. અને હેઠળ વિનાની દાખિલે આત્મકૃપે નિરાકાર આત્મગુરુ હેઠે છે સાત નાથેની અપેક્ષાએ જેણે ગુરુતું જાન કર્યું છે. એવા જીતાથું ગુરુ પાસે ગુરુજીતગુંહલીનો લાવાર્થ સમજ્યા વિના તેનો સંબંધ અર્થ જમણાય તેમ નથી. દેવ-વીર-મહાવીર-ગુરુ છે અને આત્માને તથા એકજ ગુંહલીમાં સત્તાએ તથા વ્યક્તિને આત્મસ્વરૂપ પ્રકાશયું છે. તે સર્વનયસાપેક્ષ જાનીને સવળું પરિષ્ઠુમે છે. એકાંત વ્યવહારવાટી બાદળુવની અપેક્ષાએ તે લખ્યું નથી. ગુરુજીતગુંહલીની પ્રસ્તાવનામાં તે સંખ્યાં અમારી હાઈક શેલી પરિબાપાએ ખુલાસો કર્યો છે. ગુરુગમથી સાપેક્ષ નથે તે એધય સત્ય છે.

ઇત્યેવં અર્હ અં મહાવીર શાન્તિ: ૩

લે. ભુદ્ધિસાગરના ધર્મ લાલ

ચર્ચા પ્રસંગે કોઈને જવાબ આપવા માટે તથા સમજવા માટે ખુલાસો પ ગુંહલીનો કર્યો છે. પ્રસંગે ખુલાસો કરવા મે લખ્યું હતું. ધર્મસાધન કર્યો.

સુ. પેથાપુર.

તા. ૧૫-૮-૨૪.

લે. ભુદ્ધિસાગર.

શ્રી ભીરજ તત્ત્વ ભાઈ નગીનદાસ લીખાબાઈ ચોઝ્ય ધર્મલાલ.
વિ. “ વિશ્વાના જયા ” નામના સ્તવનમાં નહિ “ તારો તો જણો તમારી રે લાજ ” જો પદ છે. તે અક્ષિની અપેક્ષાએ છે. પ્રલુનો

(૫૬)

સાચો લક્ષ્ણ પ્રભુને ભક્તિના ઉમળકાથી એવો ઉપાદાંલ આપી શકે છે, અને એવાં પૂર્વે મુનિઓનાં પણ સ્તવને છે. તેમાં શ્રી વિનય-વિજયલુદૃત અહિભરની વિનતીમાં પણ એવી જતનો ભાવ છે. અપેક્ષાએ અધ્યાત્મ દસ્તિએ આત્મા તે મહાવીર છે, અને તે પોતાને નહિં તારે તો તેની લાજ નાય એમ કહેવાય છે. તત્ત્વજ્ઞાનની દસ્તિએ એવું લખ્યું નથી, પણ ભક્તિની ભાગનાના ઉછાળાએજ એવું પ્રભુને વિનંતી રૂપે કહેવાય છે, માટે તમો એવું ગાએ. તેમાં દોષ નથી. અમારા ઉપર તમને શ્રદ્ધા હેત તો શંકા કરાવનારા હોય તો પણ શંકા થાય નહિં. પણ આદલું-ધીજની શંકા ન સમજાવી શકે. તેની તે શંકાનો ઉત્તર આપવો ચુક્તા છે તે દસ્તિએ તમે લખ્યું છે. તેથી ઉત્તર આપ્યો છે.

સુકામ. મેહસાણા.
લેખક. બુદ્ધિસાગર.

શ્રી આણુલ.

તત્ત્વ સુશ્રાવક વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ-માણેકલાલ મંગલક. ઈ
મણિલાઈ, પ્રેમચંદલાઈ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિ. તમારો પત્ર વાંચી સમાચાર જાણ્યા છે. શરીરની શાતા વેદનીયની સાથે આત્માના સુખની તુલના કરીને આત્માના શુદ્ધ ધર્મમાં તહીન થવાય તેમ પ્રવર્તશો.

અહો અનંતવીર્યોડ્યમાત્મા વિશ્વ પ્રકાશક:
બ્રેલોકવ બાળયત્યેય ધ્યાનશક્તિ પ્રભાવત:

શરીરસ્થ આત્મા વસ્તુતઃ જ્ઞાનાંત વીર્યમય અને વિશ્વપ્રકાશક છે. તે વ્રણદોકને ચલાવી શકે તેમ છે. ધ્યાન શક્તિ પ્રમાવથી, ધ્યાન શક્તિ વડે આત્માની સર્વ શક્તિઓનો પ્રકાશ થાય છે. આણુલ શાંત પ્રદેશ છે. જ્યાં જ્યાં શુદ્ધાઓ, ધ્યાનનાં સ્થાનો વગેરેને પાછી આત્માના સુઅને ઉદ્વસ્તાવશો. આત્માને અત્મારૂપ કરશો.

(૫૭)

શરીરનો કંઈ ભરસો નથી. જેટલું પ્રાત થાય તેટલું અપ્રમત્ત દ્યાને
પ્રાપ્ત કરશો. ધર્મદ્યાનના પાયા તથા પિંડસ્થાહિક દ્યાનનું એકાંત-
માં અવલંબન કરશો. તેથી આત્મસુખનો પ્રકાશ મળશે. અનુભવવડે
અનુભવની વૃદ્ધી થશે.

ॐ શાન્તિ: ૩

મુ. પેણાપુર. આશો શુ. ૧૩
લિ. બુદ્ધિસાગર સૂરી.

જમનગર તત્ત્વ સુશ્રાવક માસ્તર શાંકરલાલ ડાદ્યાભાઈ ચોણ્ય
ધર્મલાલ વિ. તમારો પત્ર આંધો. તે મળ્યો છે. વાંચી સમાચાર
નાણ્યા છે. તમે લખેવી બધ્રી વાત નાણ્યી છે.

આત્માની શુદ્ધતાને માટે અનેક પ્રકારની કસોટીમાંથી
પસાર થતાં સુખ હુઅ સામી નજર ન કરવી જોઈએ પણ જે થાય
તે સારા માટે છે એમ માની આનંદ ઉત્સાહથી આગા વધવું જોઈએ
ધર્મસાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો.

બુદ્ધિસાગરના ધર્મ લાલ

ॐ નમો ગુરવે

સુકામ સાણું
લિ. બુદ્ધિસાગર

શ્રી માણુસા તત્ત્વ શ્રદ્ધાવંત હ્યાવંત દેવગુરુસંજ્ઞાકારક પુષ્ય-
પ્રમાવક ભાજ્ય સુશ્રાવક શા. વીરચંદમાઈ કૃષ્ણાળ તથા ભાઈ ચંદુ-
લાલ તથા બાળ વિગેર ચોણ્ય ધર્મલાલ.

વિ. પત્ર પહોંચ્યો. વાંચી સમાચાર નાણ્યા. આનંદ. આત્મ-
પ્રકાશ અન્થ બાળશ્રાધ લીપીમાં છપાવવો ઢીક લાગે છે. બાળશ્રાધ
લીપીનું માહાત્મ્ય તથા તેની અસર હુદય ઉપર બહુ થાય છે. અર્ય

(५८)

વિશેષ અને પુસ્તક થોડાં જેણલું વિશેષ છે. તરવના થન્યો થોડા સારા. વિશેષ અય જગશે તો બીજુ આવૃત્તિ કોઈ કરાવશે કાગળ સમાધિશતકના રહેવા જેઠાં. પૂઢાં પણ સારાં થવા જેઠાં. સમાધિશતક કરતાં મોહું પુસ્તક થાય તે સાડું ૫૦૦ પ્રતના ઇ. ૪૫૦૦ લગ્ભગ થાય પણ પુસ્તક હેખીનેજ મોહ થાય. થોડા વાંચે પણ અસર સારી થાય. પણ તો તમારી જેમ મરળ. લજન તો બાળભોધ લિપિમાં અવશ્ય છપાશે. સોધું ભાડું ને સિદ્ધપુરની યાત્રા જેવું કામ કરવું જેઠાં નહીં. ધણ્યાં વર્ષ સુધી પુસ્તક ટકે તેમ જવું જેઠાં. બાળભોધમાં છપાશે તો બહુ સાડું પણ જેમ હેચે તેમ કરવું તૈયારી કરો. ધર્મ સાધન કરશો.

મુકામ. ગોધાવી.
લિ. બુદ્ધિસાગર.

વિનયવંત વિવેકી આત્મથી શ્રદ્ધાળું શા. વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાળું થોળ્ય ધર્મલાલ પ્રાપ્તિ થાયો. વિશેષ-તમારો પત્ર આયો. વાંચી આનંદ થયો છે, ત્યાંની હવા ધગડવાથી ત્યાં તમારે બીજકુલ રહેણું નહીં, કેશરીયાળુની યાત્રા કરવા જવું તે પણ સાડું છે. હુને હવા સુધરી હોય તો ત્યાં જવું પણ ઠીક છે પણ અરાળ હવામાં તો રહેણું નહીં. સ'તિકર ગણ્યાજ કરવું-તમે અતે આવી ગયા નહીં-તેનું શું કારણું હશે. યાત્રા કરો.

વિ. આત્મશક્તિપ્રકાશનાં પાંચ છ ઇરમાં ખાકી રદ્દાં છે. ઉતાવળ માટે જિસધરભાઈ ડિપર તમો પત્ર લખો. ભૂલશો નહીં. પ્રત્ય: માગશર માસમાં અન્ય બહાર પડશો. લજન કારતક પૂર્બિભા લગભગ બહાર પડશો. ધર્મ સાધન કરશો. બાલાલાઇને ધર્મલાલ. મારા લાયક ધર્મ કાર્ય લખશો. બાઈ અંહુલાલને ધર્મલાલ. અણું ગણ્યાં દેખક શક્તિ વધારવી. શેઠ વીરચંહ કૃષ્ણાળું.

૩૫ શાન્તિ: ૩

(૫૯)

નહિ ભજશો નહિ ટળશો, અરેખર જેઠ કો મનમાં;	
અણુઠી રંગ લાગ્યો કે, વિચારો તે બધું ક્ષણુમાં.	૧
નથી તે શોધવા માટે, જીવન હોમણું અરે ભૂલી;	
અરી નહિ ચોટ લાગ્યાથી, રહ્યા છો બાદ્યમાં ઝૂલી.	૨
નથી આતંક તે માનો, અરેખર છેજ તે છાનો;	
નથી પરવા અરે તેની, અરે જે છે તો વૈવાનો.	૩
નથી ધાર્યું કદી ચનમાં, જીવન હોમી અરે કેવો	
નથી ખારો તે અંતરનો, અરે જે ખાર તે કેવો	૪
સાકુને સ્વાહાં મીઠી, અતુભવ ત્યાંજ પોતાનો	
અરેખર તેમ આતમનું, રહે નહિ ધ્યાનમાં છાનો	૫
હજુ જીવી થહેલ તેને, અખાંડાનંદ છે ચાવો	
અરે એ લગ્ય જે પોતે, કેષ કે ધર્મનો લહાવો	૬
હજુ હાથે અરે ખાળુ, ધરી કે ધ્યાનમાં સાચું.	
બુદ્ધયણિંદ્ય સંત સેવામાં, સહા રહેવું સહા રાચું	૭

દે. બુદ્ધિસાગરના ધર્મલાલ.

ધર્મ સાધન કરશો સંતની સેવા કરવાથીજ સુખ છે. સંતની પાસે સહાકાળ રહેવા ઈચ્છું છું.

ભુકામ સુરત પોપીપુરા
બુદ્ધિસાગર

શ્રદ્ધાવંત દ્વારાવંત દેવગુરુલાંકિતકારક સુશ્રાવક શા, વીરચંદ હૃષ્ણુાળ ચોણ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ આત્માના જ્ઞાનાદિ ગુણોની શક્તિ વધારવા પ્રતિદિન સહુદ્યમ કરવો ધટે છે, આત્મહશામાં રમણુતા વિશેષતઃ કરવી ધટે છે. જે જે કરવું તેમાં વિવેકદૃષ્ટિ આત્મો.

(૫૦)

પયોગ રાખવો જોઈએ. સાધ્યદર્શિ તો ગમે તે પ્રસંગમાં ભુલાવી ન જોઈએ. શાતા અને અથાતાના પ્રસંગોમાં સદાકાલ સમાનતા રહે એવી આત્મહશા કરવા માટે અંતરને ઉપયોગ તે તે પ્રસંગે રાખવો જોઈએ. અશુદ્ધોપયોગ રાળીને શુદ્ધોપયોગ કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જોટલું સાધ્યદર્શિની સ્થિરતા મ.ટે ઉરશો તેટલું તમાડું છે. એક ક્ષણુમાત્ર પણું પ્રમાણ કરવો ચોણ્ય નથી. પોતાનું કોઈ નથી. વૃત્તિએને ન પોષાં આત્માના સહગુણોને પોષના જોઈએ. તમાડું તે સહજપણે તમાડું છે,

ધર્મસાધન કરશો. આત્મસ્વભાવ રમણુતાનો. વ્યાપાર વધાન રશો. દુર્ઘાત્માને રોકનો. વ્યાપાર ધટાડશો. નિવૃત્તિધન પ્રાપ્ત કરશો.

૪ શાન્તિ ૩:

ભુદ્ધિસાગર સં ૧૬૭૦ વૈત્ર વહિ ૬

આત્મપ્રભુ ભવિત પ્રેમોદ્વાર.

ધીરના પદનો રગ

સમજન્યો હતો સાનેરે, ચમકાવી તાડું રૂપ રહ્ને,
આંગોથી રહ્ને જેચીરે, લીધો ઠંડાલા તહારી કને.
જગમગ જ્યોતિ જગકાવી રહે હેખાડુંયો હેદાર,
પ્રેમ ત્યારથી તહારી સંથે, પ્રગટ્યો અપરંપાર;
સંતાયો તું અંધારેરે, ધાયલ થઈ શોધું રહેને
સમજન્યો ૧

ચેન પડે ના રહ્નારાવણું ઠંડી, મન માડું અડળાય
અમૃતને આસવાદા પણીથી, ખાડુલા ડોણું ખાય.
વિરહનાં હુઃખડાં વેઠીરે, શોધું ણીજુ કોણું ગણું
સમજન્યો ૨

(૬૧)

લાજ મર્યાદા જગની છોડી, તુંજ વલ્લ ઈણ્ટ ન કેછ
કથની કરણી જગની છોડી, આપે વાટે રહ્યો જેછ
ભુધિધસાગર વાદહુમારે, સણો જી પ્રેમે ભણ્યે

સમજીંદોયો ૩

હે આસંખ્ય પ્રદેશી પરમાત્મ સવામિન્-તહેં રહુને તાડું મૂળ
સવરૂપ ચમકાવી હેખ. ડારું હતું અને સાને સમજીંદોયો હતો. તહેં
તહારી અનંત જ્યોતિર્મણિ ચક્ષુઓથી આકષરીનિ રહુને તારી પાસે
એંચી લીધો. જ્યારથી તહેં ઝગડળ અગમગ અરૂપ જ્યોતિ અળકા-
વીને તહારા દેદાર હેખાડોયો હતો. ત્યારથી તહારા ઉપર અપરંપાર
પ્રેમ પ્રગટ્યો છે. તહેં તાડું જ્યોતિસવરૂપ દર્શાવીને પાછો માયાના
પહદામાં સંતાદ ગયો. ત્યારથી રહુને ચેન પડતું નથી અને પૂર્વે
હેદાર હેખ્યા હતા તેથી પ્રગટેલા શુદ્ધ પેમથી ઘાયલ થઈને જ્યાં
ત્યાં શોધા કરું છું. જ્યારથી દર્શન હેઠ તું માયાના આવરણુમાં
સંતાદ ગયો. ત્યારથી રહુને તહારા વિના જરા માત્ર ચેન પડતું
નથી અને રહાડું મન અત્યંત અકળાય છે. અમૃતને આસવાદા પછી
આકલા વગેરેતું લોજન કોણું આય ? તેમ હવે મનમાં થયું છે.
જ્યારથી તહાડું ઇય હેખણું ત્યારથી રહુને અન્ય કશું કંઈ ગમતું
નથી. તહારા વિરહનાં હુંખ વેહીને રહુને શોધું છું તહારા વિના
અન્યને કોણું એવી સ્થિતિ થયા પછી હિસાબમાં ગણે ? અર્થાતું કોઈ
પણ ગણે નહિ. જ્યારથી તાડું ઇય હેખણું અને અપૂર્વ પ્રેમ પ્રગટ્યો
ત્યારથી મેં જગતની લાજ અને બ્યવહાર મર્યાદાને ત્યજી દીધાં
છે. તહારા વિના હૃદયમાં વિરહની અભિજ્ઞાનાંઓ ઉંડે છે તેની હે
પ્રલુબ રહુને કેમ હયા આવતી નથી. નાંની કશું છું કે તહારા વિના
મને અન્ય વરતું ઈણ્ટ નથી. તુંજ રહારે રહાલો છું, તું જાની છે
અને એ બધું જાણ્યા છતાં હજુ કેમ સંતાદુક્ષીની રમત રમે છે.
રહુને વધારે સતાવીને હુંખી કદવામાં રહુને શું સાડું લાગે છે ? હે
અનંત સુખના સવામી ! તહારી સાથે તન્મયપણે મળવામાં જગતની
કથની અને કરણીનો રહેં ત્યાગ કર્યો છે. રહારી જ્ઞાનયક્ષું રહુને

(६२)

મળવાની વાટે તહારી રાહ દેખી રહ્યો છું. બુદ્ધિસાગર હલે છે કે જીવનનાસાગર! હવે તમે ત્વરિત મળો એમ આત્મામાં રહેલી ચેતના પ્રેમ ભણ્ણો છો.

સુ. માણુસા. લિ. બુદ્ધિસાગર.

સુશ્રાવક લાઈ ચંહુલાલ વીજચંહ યોગ્ય ધર્મલાલ. આટલી વયમાં આઠલા વ્યાપારમાં જ્યારે પત્ર લેખનાવકાશ ન મળે, એમ અન્ય કાર્ય નિમણ ચિંતા વૃત્તિથી પ્રાય: અવભોધાયતો અન્યહશામાં તો શું કહેલું-શુભાશુલ સાનુદુલ પ્રતિદુલ સંધેંગોમાં સર્વ જીવે સુકાય છે. ચંદુ! વિચાર કરીશ તો તહેને માલુમ પડશે કે જીવાનીએ વૈરાગી દશા રહીકારી છે તેનું કારણ ખરેખર ઉંટનાં અદાર વાંડાના જેવો આ સંસાર છે. સંસારમાં કંઈને કંઈ બાકી રહેવાતું. સર્વમાં કંઈને કંઈ હેલેવાતું. સર્વ વાતે સંપૂર્ણતા સંસારમાં કોઈને પ્રાપ્ત થઈ નથી અને થવાની નથી. માટે સંસારમાં વિકલ્પ સંકલ્પ કરીને નકામો આત્મવીર્યનો ક્ષય કરવે યોગ્ય નથી. તહારા મન પ્રમાણે સર્વ સાનુદુલતા થાય તો પણી હુઃખ કયાંથી? અને વૈરાગ્ય પણું કયાંથી થાય અને પણી સંસાર હુઃખમય છે એવું વીતરાગ હેવનું વાક્ય પણ જોહું થાત. હુઃખ અને ઉપાધિયો વેરીને આગળ વધવાતું છે. સર્વત્ર ઉચ્ચ કોટીએ ચઠેલાએ માટે એવો અનુભવ આવશે. મહત્તુરુષેનો આશ્રય એજ સુખનું કારણ છે. કોઈ પણ સામાન્ય પ્રસંગથી ભળભળીયા બની જવાથી અને ગંભીરતા ત્યાં વાથી ધાર્યા કરતાં વિશેષ અલાલ થાય છે અને એલેલું અને કરેલું પાછું સંકેલી લેતાં ધાર્યી મહેનત પડે છે પોતાને સાનુદુલ સર્વ મનુષ્યેનો સમાગમ ન થાય. તેથી દીકળાર થલું નહીં-પોતાના મનના ઉભરા કાઢવા હોય તો કોઈ જીવાની પાસે કાઢવા કે જેથી કંઈ શાંતિ મળે અને કંઈ શિખવાતું મળે. આ જગતમાં ધર્મની સાધના એક સારભૂત છે. ઇચે અને શ્રદ્ધામાં સત્ય લાસે તો ધાર્મિક જીવનને સુધારી ઉચ્ચ કરશો.

ॐ શાન્તિ: ૩

(૫૩)

આજુ લોગીલાલને ધર્મલાભ, કહેશો કે વિજાપુર કેટલા પત્ર લખ્યા તે જણાવશો. શાન્તિ યુક્તિથી કહેશો.

સુકામ પેથાપુર. લે. બુદ્ધિસાગર.
સ. ૧૯૭૧, જેઠ વર્ષી ૧૪.

પુના, સુશ્રાવક શા. વીરચંહ કૃષ્ણાજી ચોણ્ય, ધર્મલાભ.

તમારો પત્ર આવ્યો તે વિચારી સાર જણ્યો છે.
થતી આત્મોનન્તિ જેથી, કમાવાનું કમાઈ હ્યો....૧
થશે જે ત્યાગથી લક્ષિત, તદ્વા વૈરાળ્યની સ્થિરતા;
થશે અધ્યાત્મની સ્થિરતા, કમાવાનું કમાઈ લો....૨
ટણે અધ્યાસ જે પરથી, થએકો નામ રૂપેને;
તદ્વા આનન્દની પ્રાપ્તિ, થતો સંતોષ આત્મામાં....૩
અરે જે ચુંથણાં ચુંથે, સદા પુરુષતથણાં લાવે;
વિપાકેના પ્રવાહેમાં, તણુના તે નથી લક્ષે....૪
વિપાકે લોગવે કર્મો, હૃદયમાં સાક્ષીધર થડુને;
રૂવે રાચે નહીં તેમાં, રહી અન્તર થડી ન્યારા....૫
ત્યજે યાચક તણું વૃત્તિ, પ્રવૃત્તિમાં પડે લોધે;
કદમ્પિ લક્ષ્ય ના ચૂકે, અરે તે લક્ષ્ય ગણુવાના....૬
પઢીને પાંજરા મધ્યે, ધરે આનંહ કો માનવ;
અનાવે હેવની આશા, રહી નિર્દેખ અન્તરથી....૭
અરે એવી દશા માટે, નથી અધ્યાસ જે થાતો;
નથી જે કાળજી મનમાં, કમાવાનું પછે શું છે ?....૮
જગતને ખુબ રીજવવા, પ્રવર્તે પાર ના આવે;
પલકનાં આંસુડાં પાડે, પઢીથી તો હતા તેવા....૯
અતઃ મનમાં ખરા ભાવે, ખર્દું તે સત્ય ધારીને;
ત્યાજ શેતાનની જાંગત, કમાવાનું કમાઈ લો....૧૦

(૪૮)

નિજતમોતકાન્નિ કરવાને, અની પરમાર્થના ચોણી;
 મળી દેણા ગમ.વેણા, કમાવતું કમાઈ લો....૧૧
 પછીથી ખૂબ પસ્તાશો, નાડ ચેતો યદ્વિ મનમાં,
 વિચારે ખૂબ એકાન્તે, નિજતમાતું કર્યું શું તે....૧૨
 નથી આડભરે સુદિત, નથી કંઈ લોકરંજનમાં;
 ઘરી પરમાર્થની ઠરણી, કર્યાથી સુદિત થાવાની....૧૩
 ધરેા અધ્યાત્મની રહેણી, વિવેક ટેક નેકીથી;
 પ્રમાણુકતા ધરી અગે, કમાવતું કમાવી લો....૧૪
 કદી કર્તાબ્યથી પાછા, હોણ ના ધેર્યને ધારો;
 જુદ્ધચળિધ ધર્મ કર્તાંયે, પ્રતો કર્મ ચોણી યૈ....૧૫

અષાડ શુહિમાં નોટખુક બચકાની ખપ પડશે. અષાડ સુહિ
 સાતમ આડમ લગાલગ. માટે ત્યાં કોઈ જનાર ડાય તો જણુવશો.

સુ. ગોધાવી. લિ. બુદ્ધિસાગર.

તત્ત્વ શક્તાવંત દ્વારાવંત દેવગુરુલક્ષીતકારક સુશ્રાવક શા.
 વીરચંદભાઈ કૃષ્ણાજી, શા. ચંદ્રલાલ વીરચંદ, શા. લોણીલાલ
 વીરચંદ, શા. શાંતિલાલ ચંદ્રલાલ વગેરે ચોણ્ય ધર્મલાલ. પત્ર
 આવશે. વાંચી થીના જાણી. કર્મચોગ માટે શા. ગગલભાઈ
 હાથીભાઈને નિવેહન કર્યું છે. તમે તો છો ? કર્મચોગ સંપૂર્ણ થતાં
 એક વર્ષ વા બ્રિ વર્ષ જેઠાં. પશ્ચાત તો જે બને તે અર્દં. હાલ
 અડતાળીસ ર્ખેડનો ભાવાર્થ લખશે છે. કર્મચોગથી પ્રવૃત્તિમા-
 ર્ગમાં નવી જાતતું અજવાળું તથા નબ્યશક્તિનો પ્રકાશ થાય
 એવું વાંચકો માટે અવસ્થાધાર છે. ચોમાસાતું હજી નક્કી નથી.
 ક્ષેત્રસ્પર્શનાએ જ્યાં જનવાતું હશે ત્યાં અની રહેશે. બ્યાવહારિક
 તથા પારમાર્થિક કાર્યો કરતાં છતાં નિલેંપ રહીને આનંદમય ભા-
 વથી અને પ્રસન્નતાથી સર્વે ક્ષણેણે વિતે એવા ઉપાયો આદરો કે
 જેથી લવિષ્યમાં આત્મસમાધિની અંખી અતુભવી શકો. સર્વમાં

(३५)

निर्वेष रहो. सर्व भाव्य भावेमां निःसंग रहो. जे थ.य ते तटस्थ अनी हेख्या करो. जे जे करो करो. तेमां अहंता न थाय एवो अद्यात्मलाल गीतवो. नाम अने दृपना प्रपञ्चनी प्रवृत्ति कर्या छतां अन्तरथी न्यारा : हो अने सहा उपयोगे जन्मत रहो. परल-वमां करीश एवुं न धन्तां आ लवमां सुकितनी आंगी वेहवानी साथे तमे भाव्यनु पछु वेही शको एवी हशा ग्रास करवाना देख निश्चयपर आनी जग्या अने ज्यां तमे छो. त्यां पोताने देखी आद्य व्यवहारे प्रवर्तों

आत्मधर्म प्रगतिमां उत्साहधी प्रवत्तो.

इत्येवं ३५ शान्तिः ३

मु० बोयणी, लि भुद्धिसागर.

श्री पुना. तत्र श्रद्धावंत ध्यावंत हेवगुड सुकितकारक सुश्रावक शा. वीरचंद्रभाई कृष्णाजु तथा यंहलाल तथा लोगीलाल, शांति-लाल वगेरे सपरिवार चोऽय धर्मलाल. वि. उंआ, भेड़खाणु, जेटाणु थष्ठ अत्र आववानु थयुं छे. आ वभत हर्षननो लाल धेणु थयो छे. व्यवहार अने निश्चयथी सिद्धपुरमां रात्रे ध्यान करतां अदीकिक समाधिसुभनो. अनुसन आवयो होतो. हालमां कर्मचोग नामनु पुस्तक लभाय छे, तेमां निर्वेष दशाए आवश्यक कमीनी झरने अहो करवानो सिद्धांत, लौकिक व्यवहार दृष्टिए लभाय छे, तो पछु अन्तरमां आत्म शुद्धीपरोगतुं तान लागी रहेछे अने विहारमां निःसंग दशानो अरेखरो पठवानुसन वैया करे छे. आत्मामां लुनतां उपशमाहिलाए सिद्धांतोनां रहस्यो प्रकटया करे छे. आत्मानुभवज्ञान विनानी आद्य पांडित्य दशा लव भ्रमणुमां अहंताथी हेतुभूत थाय छे. हेवगुड पसाचे जे भार्गमां गमन थया करे छे ते मोक्ष मार्ग छे. योम आत्मानुभवथी आत्री थाय छे. गमे ते भावाए अने गमे ते प्रवृत्तिए आ गमेनुं रहस्य स्वङ्गहयमां

(૫૫)

પરિષુમીને અતુલવ રૂપે જીવતું થાય એવો આસ સાધ્યોપયોગ વરે
છે અને તે ઘણો વધશે એવી ખાત્રી છે. હજુ આત્માના શુદ્ધોપ-
યોગમાં સમાધિલાવે પ્રગતિ થયા કરે છે. સર્વગુરુનો સ્થિરતા ભાવે
સમાગમ કર્યા કિના અતુલવ રહસ્ય મળતું નથી તે મેળવે.

ॐ શાન્તિ

પ્રયઃ અત્રથી વિરમગામ થઈ સાણું હ જવા વિચાર છે. અને
તે અહેં:

ચૈત્ર સુહિ પૂર્ણિમા અત્ર પ્રાયઃ થાય તો થાય.

સુ. સુંખાઈ લાતણગ પાંજરાપે.જ
બુદ્ધિસાગર.

સુશ્રાવક શા. વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાજી તથા ભાઈ ચંહલાલ
ચૌણ્ય ધર્મ લાકુ.

પ્રતિષ્ઠાને વિદ્યા અને કીર્તિમાં મળ જેવી અસારતા લાસથે
ત્ય.રેજ સત્યધર્મ અને અતુલવથી પરખાશે. બહુ પ્રતિષ્ઠાકૃપ
લલનાના રાગીએ અંતરબું રવિપુ અતુલવવા સમર્થ થતા નથી.
ખરા ધર્મને અને જગતના બંધાયેલા બ્યવહારને આકાશ અને
પાતાળ જેટલો અંતર છે. જે શુદ્ધ સ્વરૂપની પૂજા કરતો નથી તેને
તે કયાંથી સત્ય સુનાદી શકે. જે બાદ્યોનનિતમાં સ્વમહેદ્ય અવસો-
ધે છે તે અન્તરનો શુદ્ધ મહેદ્યનો ગંધ પણ આસ્વાહી શકતો
નથી. આદ્યના વિચારાને હુરે કરી આત્માના માટે શા વિચારા
ઉદ્દલવે છે તે એકાન્તમાં નિર્વિકલ્પ ઉપયોગ રાખી જેતો નથી તે
ખરેખર શુદ્ધ મહેદ્યનાં દર્શન કરી શકતો નથી. સાનીએ સંસારમાં
ગાંડા જેવા ગણ્યાય છે પણ તે શાથી અને તેમાં શું રહસ્ય સમાચું છે
તે વિચારશો.

ॐ શાન્તિ: ૩ ચૈત્ર વદી ૭

(૬૭)

સુ. વિજાપુર. કે. યુદ્ધિસાગર.

શ્રી મુખ્યાઈ તત્ત્વ સુશ્રાવક શા. વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાજી તથા ચંહુલાલ ભાષ્ય લોગીલાલ શાંતિલાલ તથા માધવજી અમથાજી પોપટ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ.

કેન્દ્રનાન્દન વગેરે તરફ જરૂર પાછા આંદ્રા. માધવલાલ છાપ-
રામાંથી સંધ્ય કાઠના લખે છે પણ જ્ઞેગથી સાધની શોસા આવનાર
નથી તથા ડેશરીયાળુના માર્ગે ક્રોસન્ટાઈન છે તે જાણુવશો. એપટ
આંદ્રો હશે મારી તરફ આવશે તો એથ આપીશ. હાલમાં વિજાપુર
ની આસપાસના ગામોમાં જ્ઞેગની રવારી આવી ધર્મઘૈકાર ધર્માધમ
શરૂ કરી છે. વિજાપુરમાં ઉંદરગાંડ પણ છે. તેમજ તારંગાજી તરફ
પણ ગરખાડ હોવાથી છેવટે અડીઓં રહેલા વિચાર કર્યો છે. વિજા-
પુરમાં હશ પંદર કેસ થયા પણ સુધરી ગયા છે. હજુ ગામનો એક
પણ કેસ બગડ્યો નથી. હજુ શાંતિ જેવું છે પણ ઉંદરતું પતન
શરૂ છે. સ્તાન ધ્યાનની સમાધિમાં આનંદમય જીવન વીતે છે. છાપ-
વાનાં પુસ્તકો બંધ છે. હાલ પત્રવ્યવહારની પ્રવૃત્તિ પ્રાય: મંદ થઈ
ગઈ છે. સર્વે સાધુઓને યોગાદ્યાસ ચાલે છે. માણુસાના શ્રાવકો
જ્ઞેગના હુકમથી અડાર નીકળી ગયા છે. ધર્મ સાધન કરશો. ધર્મ
કાર્ય લખશો. ઊં શાન્તિ ઇઃ પત્ર લખતા રહેશો.

ભાઈ ચંહુલાલને માખુમ કે વિત્રમયજગતુના અંડો આવતા
નથી ખને તો બંદેખસત કરશો.

સુકામ વિજાપુર
કેખક યુદ્ધિસાગર

શ્રી મુખ્યાઈ તત્ત્વ સુશ્રાવક વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાજી યોગ્ય
ધર્મલાલ.

વિ. તમારો પત્ર મજબૂરો. માણુક બેનના મરણથી સાધુઓને
અને સાધીઓને તેની પૂર્ણ જોટ પડી છે. તે સખંધી નેટટી તેની

(૩૮)

પ્રશંસા કરીએ તેટલી ન્યુન છે તમો માધવલાલને હિલાસો આપશો, અમેણે માધવલાલના ઉપર પત્ર લખ્યો છે. વિ. વિનાપુરમાં સર્વ ડેકાણું ઉંદર પડે છે. ચાંચડનો લારે ઉપદ્રવ છે. ચાર પાંચ કેસ થઈ ગયા છે. વિનાપુરની ઉત્તર દિશાએ લાડોલ આગરોડ કરણટીયા વડનગર વગેરે તરફ ઉંદર કેસ થાય છે. અમદાવાદ તરફ પ્રાંતિક તરફ તથા આજુઆજુના સર્વ ગામડાયોમાંથી એક ગામ પણ ચોણું નથી. લોડો છાપરાં બાંધવાની તૈયારી કરવા લાગ્યા છે. છાપરામાં જવાની વિનંતી થાય છે. પણ તંયુ વગેરેની જોકણે તેવી સગવડ નથી. અનેતે અદ્દં. સાધીએ લાભશી વગેરે પણ કયાં જશે તે ચોક્કસ નથી. પણ ગામડામાં જ્યાં ત્યાં ઉદ્યકાળ પ્રમાણે જશે. સાધુઓની પૂર્ણ સેવા કરનાર કોણું છે. સારું થશે અમૃતશી વગેરે પુંધરે ગયાં છે. પણ ત્યાં ઉંદર પડે છે તે વિનાપુરની ભાગોળમાં થઈ મહ્યા વિના લાલશ્રી વગેરે સાધીના કારણથી ગયાં છે લાંડ ચંહુલાલ લોણી-લાલ શાંતિલાલ વગેરે ને ધર્મલાલ કહેશો.

વિ. જીવેરી જીવણું હલાદ ધર્મચંદનો તમો પાલીતાણું ગુરુડુ-
જને મહદ કરો એવી લલામણુ માટે પત્ર હતો પણ અમેણે રૂખરૂમાં
મહ્યા પછી કહેવાનું લખી જણ્ણાણું છે. ધર્મસાધન કરશો. ધર્મ
કાર્યલખશો. અં શાન્તિઃ ૩ પત્ર લખશો.

વિનાપુરની આજુઆજુ પચ્ચીસ ત્રીસ ગાઉ કેરતું એક ગામ
પણ ઉંદર પડ્યા વિનાતું નથી. અલૃતસાગર વડાલીમાં છાપરામાં
રહે છે.

મુ. વિનાપુર.
લે. બુદ્ધિસાગર.

શ્રી સુંભાઈ તત્ત્વ શ્રદ્ધાવંત દ્વારાંત દેવશુર ભક્તિકારક સુશ્રાવક
થા. વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાજ ચંહુલાલ લોણીલાલ વગેરે. યોગ્ય ધર્મ-

(૧૮)

લાલ. વિ. પત્ર પહેંચ્યો, મહાભારત પહેંચ્યું છે. હાલ પત્ર પ્રવૃત્તિ તથા લેખક પ્રવૃત્તિ ઘણી મન્દ છે. હાલ મનમાનતો વનવૃક્ષ પ્રડેશ અને એકાન્તવાસ મળવાથી દ્યાન સમાધિની ખરી લય લાગી છે. હાલ તો જણે આત્મિક સુધિમાં લયલીન થક જવાયું હોય એમ જણ્યાય છે. સર્વ સાધુઓને રાત્રે પ્રાણ્યાયામ દ્યાન થાય છે. આજ વૃક્ષ તળે આનંદ વર્તે છે. આત્મજ્ઞાન આત્મસમાધિ અને તેની સાથે અમૃત સુખમય જીવનના દહ્યાવા લેવાય તેટલા લેવાય છે તેની આગળ બાદ્ય ક્ષણિક જડ વસ્તુઓનું સુખ તે છેજ નહીં એમ પૂર્ણ અનુભવ થાય છે. પ્રસંગે ઉપદેશસુધિનો વિહાર પણ કર્મચીંગ રવાધિકારે થવાનો થયા કરશો. ધર્મ સાધન કરશો.

ॐ શાંતિः ૩

મુકામ. મેહેસાણા
લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુંબાઈ દેવગુરૂ ભક્તિકારક સુશ્રાવક શા. વીરથંહથાઈ કૃષ્ણાજી તથા બાળુ વગેરે ચોણ્ય ધર્મ લાલ. વિશેષ તમારો પત્ર પહેંચ્યો. તમારી લગેલી હકીકત જાણી છે. માધવલાલ અમથાલાલ અતે આંધ્યા હતા અને તેમની હકીકત જણ્યાવી હતી. સમતાનો ઉપદેશ આપ્યો હતો. ધર્મસાધન કયો કરશો. ધર્મ ઠાર્ય લખશો. શ્રીમહ દેવચંદ્રજીકૃત પુસ્તકો છપાય છે. પહેલો લાગ છપાઈ યોડા વખતમાં અહાર પડશો. ધીજો લાગ છપાય છે. ચોમાસાનું નક્કી થતાં લખી જણ્યાવવામાં આવશે.

ॐ અહીં શાન્તિ ૩

(૭૦)

સુ. વિજાપુર.
કે. જુદ્ધિસાગર.

સુંબાઈ તત્ત્વ સુશ્રાવક શા. વીરચંદભાઈ કૃષ્ણાજી ચંહુલાલ બોગીલાલ શાંતિ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ વિ. આસો સુહિ તેરસે પાટનો પાચે એકદમ નીકળી જવાથી તે પછી ગઈ તેની સાથે ઉલળી તે સુખે વા ઉપરના જડભાની સાથે વાગી તેથી અડધા જડભાને તથા ચાર પાંચ દાંતને સખત ધન થઈ. દાંત હાંદે છે. દન ચાલે છે વેહના થાડી છે. બાકી તે રાતે યાદીયા તાવનો હુમલો થયો. એ હિવસ સખત પછી જેર ફરી થતું ચાલ્યું હવે તો આરામ થયો. છે. આવા પીવામાં હરકત આવતી નથી. હુક્ત દાંત ઉપરના ચાર હાલતા જાજરા થયા તે સજજડ થાય તેવી દવા ચાલે છે. અને તે ખરં, આત્માને સમલાવે વેહના વેહાય છે એટલે આનંદ છે પ્રકૃતિ પોતાનો ધર્મ અગ્રભ્યા કરે છે. પુરુષને નિર્બેંઘ ભાવે પ્રકૃતિનું વેહવાનું છે બાકીનો વિચેણ તો અહંત્વ મમત્વ ત્યાગકૃપ છે. એના કાલે એ અનુભવાય છે. કર્મનો પરિયાક થતાં કર્મ સ્વયં ખરે છે. તેની ઉઠીછું કરવા કરતાં રાજયોગની દશાએ સહજ ભાવે સમતા ભાવે વર્તાય તેજ યોગ્ય છે. જે થાય છે તેમાંથી આત્માને અનુભવ ભણે છે તેમાં વિધાદ વા હર્ષ ન માનતાં આત્માના આનંદમાં રહેવું જોઈએ.

આત્મારૂપ પરમાત્માની કૃપાથી આત્માની વિકાસ દૃશા થાય છે. તેમાં આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિયો તો તાપકૃપ કસોટી જેવી છે તે આવવીજ જોઈએ. તે વિના અંતરની દશાનો અનુભવ થાય નહીં. કેરી તાપથી ઝાકે છે ત્યારે તેમાં રસ આવે છે, બાદ હુઃઝોના તાપથી આત્માનો આનંદ રસ પાકે છે, તેનો સ્વાદ લેનાની જરૂર છે. પાકયા વિના આત્માનાં અનુભવજ્ઞાનજોટલી પાકી થતી નથી. આમાં હુનિયાના લોકોની સાક્ષીની કંઈ જરૂર નથી. આત્માને અનુભવ થાય એટલે બસ. આત્માને સર્વત્ર અનુભવે અનુભવો. તેમાં તમારી ઉન્નતિ છે. આત્મણા પ્રકટાયો. મતુષ્યાવતારમાં જે ધારે

(૭૧)

તે કરી શકશો. આસો વદી ચોથથી હવે શરીર તાવ રહિત થયું હેણ્ય તેમ જણ્યાય છે. જ્ઞાનમહિરનું કામ શ્રાવકો અલાવે છે. વિજાપુરમાં દરરોજનાં ૧૫-૧૭ માણુસ મરે છે પણ કરતક સુહમાં શાંતિ થઈ જશે. માણુસામાં હવે શાંતિ થઈ છે. ધર્મસાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો. લાઈ ચંહુલાલ પર દ્વિસંધાન મહાકાળ સં કૃત હેમચંદ્રાચાર્ય કૃત હુના પ્રેસમાંથી મંગાવવા પત્ર લખશો છે. પણ પત્રનો ઉત્તર દશ બાર હિવસ થયા પણ આંદોલનની માટે તપાસ કરાવશો.

જી અંહે શાંતિ: ૩

લાઈ લલુલાઈ કરમચંદ ઉપરના સમાચાર પૂર્વિક ધર્મ લાલ.

મુ. વિજાપુર.

લે. યુદ્ધિસાગર.

શ્રી સુંભાઈ તત્ત્વ શર્દીલિ શુણ્યાલ્લંકૃત સુશ્રાવક શા. વીરચંહસાહિ હૃદ્યાળ ચોણ્ય ધર્મ લાલ.

વિશેષ તમારો પત્ર પહેંચ્યો. તાવ પછી વા આંદોલન પછી હાઠ નીકળી

છેવટે હાઠ કાઢી નંખાવી આજરોને હવે ટીક છે. પરંતુ હાંતનો ડોટ છીદો હાલ તો થઈ ગયો છે. તેથી છેવટે તો હાંતનું ચોકદું થાય એમ સંભાવે છે. કર્મના વિપાકો રવચમેવ વૈરાગ્યમય રાખે છે. તેથી તેના સમાગમથી વૈરાગ્ય પાકો થઈ ગયો છે. માણુસે જવાય પણ અડ્ય પણ નક્કી નહીં. ઇચે તો રહેવાય જવાય. ચોમાસા યાદ વિહાર કરોશું ત્યારે જણ્યાએ.

હુના લાઈ ચંહુલાલ ઉપર પુસ્તક મોકલવા અમોદે થીને પત્ર લખશો. પણ તેનો ઉત્તર નથી. તેમ હાલ તેવી જરૂર નથી માટે હવે તમે ના લખી હોશો. કે મોકલે નહીં. અપ હશો ત્યારે લખીશું. ધર્મ સાધન કરશો.

લાઈ ચંહુલાસ બોણીલાલ શાંતિલાલ વગેરેને ધર્મલાલ.

શા. લલુલાઈ કરમચંદને તથા જ્યાંતીને ધર્મલાલ.

(૭૨)

સુ. વિજાપુર. લે. બુદ્ધિસાગર.

મુંબાઈ શક્તાવંત હ્યાવંત હેવગુરુ અડિતકારક સુશ્રાવક શા.
 વીરચંહમાઈ કૃષ્ણાજી ચોણ ધર્મલાલ. હાલ તો સર્વત્ર બિમારી
 છે. પરંતુ સાથે સાધીવર્ગમાં સાઝું છે. ત્યાં તેમ થાણ્યા. હવા
 બોલન વગેરેનો ઉપયોગ રાખતાં પ્રારંધરકર્મ જે આપે તે સમલાવે
 બોગવિંનું જોઈએ. કર્મપ્રકૃતિના બોગમાં આત્માએ બોગી છતાં
 અંસાગ પરિણામે વર્તવિં જોઈએ. પ્રકૃતાના નિયમ પ્રમાણે સાંસાર
 ચાલ્યા કરે છે. શરીર આહિ ધર્મોમાં પ્રકૃતિની સત્તા પ્રવર્તે છે તેમાં
 આત્માનું સાંસારય નથી છતાં અહંકરણવિની કલ્પના કરવી તે
 ભ્રમણું છે. શરીર છતાં અશરીરી પરિણામે વર્તાય એજ લંવન્સુક્તા
 સંખ્યકત્વદશા. શરીર મન વાણીના ધર્મોમાં પ્રકૃતિનું છે તેમાં આત્મા
 ચોતે આત્મલાયે વર્તે એજ ઘણ્ણલાવની પ્રાપ્તિ છે. પ્રકૃતિમાં આત્મા
 નથી. આત્મામાં પ્રકૃતિ નથી. પ્રકૃતિ જડ છે તેમાં ચૈતન્ય અંશ નથી
 છતાં જડ પર ચૈતન્યની અલિસ સત્તા વર્તે છે એવિં આનંતરમાં
 અતુલની આત્માપેક્ષાએ આત્મામાં વર્તવિં એજ જ્ઞાનચોળીની
 આહીત દશાની ઉચ્ચ શેખિ પર સદ્ગુરૂ કરી કરે આરોહતા રહેવું.
 આખું ચંહુલાલ શાંતિ વગેરેને ધર્મ લાલ.

ઇત્યેવं ॐ શાન્તિ ૩

સંવત ૧૯૭૪ આસો સુંદર ૮.

સુ. વિજાપુર. લે. બુદ્ધિસાગર.

શ્રી મુંબાઈ તત્ત્વ શક્તાવંત હ્યાવંત હેવગુરુ અડિતકારક સુશ્રાવક
 શા. વીરચંહકાઈ કૃષ્ણાજી તથા ચંહુલાલ ભાઈ બોગીલાલ શાંતિ
 વગેરે ચોણ ધર્મલાલ.

લિ. તમીએ મોષીલેવી સર્વ હવાઓ પહેંચી છે તે જાણુશો. ફોલ-
 વડા ગેરીતા. પાખેલ ગવાડા તરફ સાત આડ હિવસ વિહાર કરી
 ડિપ્પેશ આપવા જવાનું થયું હતું. પોષ શુદ્ધિ અગિઆરસ સુધી વા

(૭૩)

બારસ સુધી રહી કોલવડે વિશ વર્ષથી પ્રતિમાળ એસતાં નહોતાં
તેથી તેમની પ્રતિષ્ટા કરાવવા સંધના આશ્રણથી જવું પડશે
ધર્મસાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો. લદ્દુલાઈત્યાં આંચા હશે
તેમને ધર્મલાલ.

૪૫ શાન્તિઃ ૩

સુ. વાસદ. લે. બુદ્ધિસાગર
મહા વહિ ૧૨

શ્રી મુંબાઈ તત્ત્વ શક્તાવંત દ્વારા વંત દેવગુરુ લક્ષ્મિતકારક સુશ્રા.
વક વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાલ તથા આંચું વગેરે યોજ્ય ધર્મલાલ.

વિશેષ—મહા વહિ આઠમના દેશ વાસદ અવાયું છે
પરંતુ જમણા અંગુઠાના પગ પાસે ધોરીનસ પર પાકે-
વાથી (ગુમડા જેવું થતાં) નહીં ચલાવાથી વિકાર થાંધ થયો છે.
હજુ ઇજ આવી નથી તેથી કયાં સુભી અહીં રહેવાશે તેતું નક્કી
નથી. એ વણું દ્વિવસમાં સાકું થતા વિહાર થાય વા વિશેષ દ્વિવસ
થાય તેતું નક્કી કરેવાય નહો. અને તે ખરદું હવા ચાલે છે. ચિંતા
કરવા જેવું નથી ઇજ્ઞા ધોરીનસપર પાકવાથી ચાલવામાં અડચણ
આવે છે.

કર્મનો ધાર્યો મનસુષ્પ્રી લાઈ
અદ્વાધી નહિં કરે, કર્મને કરવું હોય તેમ કરે.

એવું થયું છે. ધર્મસાધન કરશો. મનતું ધાર્યું મનમાં રહી
થાય છે. જે ચેતશો તે સુખી થશે ધર્મ કાર્ય લખશો.

૪૬ શાન્તિઃ ૩

(૭૪)

સુ. યાદરા. લેખક બુદ્ધિસાગર.

શ્રી સુંબાઈ તત્ત્વ શર્દ્દાવંત દ્યાવંત દેવગુરુ અદ્ધિતકારક સુશ્રાવક વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાજી ચોણ્ય ધર્મલાલ. વિ. વડીલ શા. મોહનલાલ. લાઈની શર્દ્દાલક્ષ્ણિ અહીં વર્ષા ચ્યામાસું કરાવશે એમ લાગે છે. તમને આવવા પત્ર લખ્યો હતો પરંતુ હાજી તમો એવી સ્થિતિમાં છો કે પોતાનેજ પણ લાગે ચાહ કરી શકો તેમ એટા. તમને લક્ષ્મી માયા ઠંડાલી લાગે છે. પરંતુ અંતરની લક્ષ્મી માટે બાધ્ય લોકાદિ સંઝાથી વખત પણ કાઢી શકો નહીં એમ તમારી હાલની દશા છે. તમો કામને માટે લખો છો પરંતુ ઇલારમાં આણ્યા હોત તો કામની યાદી આવે છે ? પરંતુ કામ પત્રથી થાય છે અને સુખતું કામ મુખથી થાય છે અને આત્માતું કામ આત્માથી થાય છે એ કયાં તમે બાધ્ય ન્યવહારના વિવેકી નાણી ન શકો ? મંડલતું કામ મંડલના ડિસાબની ચ્યાખવટ થયે થવાનું છે એમ નષ્ટી કર્યા બાદ હવે તો તે થયા પણી થશે એમ વડીલાજુનું કહેતું છે. તમે પોતાજ મંડલકૃપ છો. ઉપશમ અને ક્ષયોપશમ લાવે અંતરમાં મંડલ ભરો કે જેથી બાધ્ય મંડલની ઉપાધિમાં નિર્દેશ રહી શકાય. વડોદરા વગેરે શાહેરની કીર્તિ કરતાં ગરીબ લક્ષ્માની અદ્ધિતમાં આનંદ અનુભવાય છે. બાધ્યની કીર્તિ પ્રતિષ્ઠા મહત્ત્વ ખરેખર નાકના મેળ કરતાં વિશેષ નથી. તેથી હવે તેમાં શું વિશેષ છે ? લોકસંસા કીર્તિસંસા વગેરે વાસનાઓ છે તે આત્મા નથી તેથી તેમાં આસક્ત થવાની જરૂર નથી. આત્મભાવે જે થાય છે તે અનંત સુખની વેંન આપે છે. માયાથી લિન્ન આત્માતું ધ્યાન ધરો.

લાઈ લોળીલાલને તથા શાંતિ વગેરેને ધર્મલાલ. ચંહુલાલ પાલીતાણું ગયો છે પણ મજયો નથી. તમારા પુત્રોને તત્ત્વજ્ઞાન અપાયું નથી. અંતરમાં જ્ઞાન પરિષુદ્ધ એ માટે તીર્થયાત્રા નવાણું કરો છો તો જંગમ નવાણું નિર્દ્યપાધિપણે કરી અંતરમાં પરિષુમાવો.

(૭૫)

મુ. પાહરા. લેખક બુદ્ધિસાગર.

સુશ્રાવક વીરચંહલાઈ ચોણ્ય ધર્મલાલ. તમો લોલ ઘણો છે એમ કહે. છો પણ તેને આત્મામાં પરિષુમાવો તો એ લોલ તે મોક્ષદાતા બની શકે. લોલ એ સારા ભાઈ થાય એવી રીતે તનાથી હામ લેવું જોઈએ. આત્મા એ બીર છે અને સમૃતિએ સમરત છે. તે અન્નેના આદ્ય સ્વરૂપ કરતાં અન્તરનું આત્મિક સ્વરૂપ અતિ રમણીય છે. આત્મારૂપ વીર છે તે શુદ્ધ સમૃતિ સંખ્યે ગુણ સ્થાનકે. પર આરોહે છે તેથી આદ્ય શરીરમાં અન્નેનું અસ્તિત્વ ઇકત ન માની કેતાં આત્મામાં ઉંડા ઉત્તરી તેની રમણીયતા હેઠે. આત્મા વીર છે. વીરપણું પ્રકટાવવું જોઈએ અને ત્યાં શુદ્ધ સમૃતિ વડે અંતરની જ્ઞાનાદિ શુણોની પ્રજા પ્રકટ કરવી જોઈએ અને તેવી બાબતને લોલ યા તે લગતી ઇચ્છા જોઈ વધશે તેમ બાદ વસ્તુ આમાં લોલનું અસ્તિત્વ હેખાશે નહીં. ચામડી રૂપ રંગમાં આત્માનું સુખ નથી. ધનમાં આત્મા નથી. આત્મા વિના એ સર્વમાં ચેન પડે નહીં. આત્મા વિના શરીર પણ મડું થઈ જાય તેથી તે પણ ગમે નહીં માટે પ્રિય આત્મા છે એવો ખાસ અનુભવ થવો જોઈએ. તેની અંતરમાં લાવના સતત ભાવવી જોઈએ.

અનંત શક્તિનો સ્વામી આત્મા છે. ભાઈ હિંમત હારવી નહીં. મોક્ષલક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરતાં કાયા એ ધરીની જરૂર છેવટે છે. ભાઈ ચેતો અને આત્મપ્રેરી બનો. આગળ વહે.

મુઠામ પાહરા. લે. બુદ્ધિસાગર

શ્રદ્ધાદિ ગુણુલાંકૃત સુશ્રાવક શા વીરચંહલાઈ કૃષ્ણાલુ ચોણ્ય ધર્મલાલ. આત્માની એક સરળી શુદ્ધ લાવનાનો પ્રવાહ વહેવરાવયો પુસ્તકો થકી જે જ્ઞાન મળે છે તે શ્રવણ કરતાં વિશેષ ઉપકારી થતું નથી. અજિન થકી અજિન પ્રકટે છે. જ્ઞાની સાધુઓના હૃદયની પાદમાં દરરોજ રહેવાની જરૂર છે. એક વા એ માસ રહ્યા વિના પાંચ છ

(૭૬)

હિવસ મારે રહેવા આવતાં એક હિવસની બાધ્ય સ્થિરતા થાય, પરંતુ તેથી આત્મામાં આત્મા પોતાનું પરિણુમન અતુલની શકે નહીં. મારે લાંખા વખત સુધી બ્યવસ્થા ઠરી રહેલું જેધીએ. મન ધનિદ્રયેની સાથે મન પરિણુમેલું છે તેને આત્માભિમુખ કરતાં હેઠ આદિને પણ અયાલ ન રહે એવો ચાસુક વખત સુધીનો અદુલન થવો જેધીએ. આખી હુનિયાના સર્વ જીવો પોતાના નામતું રટણું કરે એવી કહાપિ દશા અને તો પણ તેથી આત્મામાં લીન થયા વિના સાચી શાંતિ મળવાની નથી. આત્માની ખુમારીનો રસ જે હૃહયમાં વહેતો અંધ થાય તો કેટલેક હિવસે આત્મા શુષ્ક અની જાય અને તેથી ભીજા લવમાં બાધાનું ઠરેલું લોગવેલું અપમાં આવે નહીં. પ્રભુને માટે સર્વને ભૂલો. સર્વ સામુ જેતાં પ્રભુ ભૂલાશે. “હેખી હેળીને એલું હેખ બેય મટે ન રહે મન એક ” એલું અતુલવો.

એક થયાં બાદ પર્યાયથી અનેક થાઓ પણ બાધ્ય ભાવથી નહીં. તમારી પત્નીને પણ આત્મપ્રભુનો સંક્ષાતકાર કરવાનો બેધ આપો. રૂપ રંગનો મોહ ક્વર્પમાં પણ રહે નહીં એવી દશા મારે જીવતા છતાં મરીને પાછા જીવતા અનો એવું આત્મસ્વરૂપ પ્રાસ કરે. તીવ્ર પ્રેમ અને અભ્યાસની લગની લાગવી જેધીએ.

સુકામ વિજનપુર. લેખક ખુદ્ડિસાગર.

શ્રી સુંભાઈ તત્ત્વ શ્રદ્ધાવંત, દ્વારાવંત, હેવગુરુ લક્ષ્મિકારક સુશ્રાવક શા. વીરચંહમાઈ કૃષ્ણાજી તથા ભાઈ લોગીલાલ શાંતિલાલ વગેરે ચોથ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ તમારો પત્ર પહેંચ્યો. લાલાંતરાય કર્મની જંબળો અણુધારી મળેથી જે સુંભા-મણુ થાય છે તે મોહ છે અને ચોવા ગ્રસંગો આવે છે તે અંતરનું જ્ઞાનબળ જ્યારે મોહના એક વિચારને પણ ન રહેવા હેત્યારે જૈનત્વ પ્રગટેલું અંશો અંશો અતુલવલું. આત્માને જેટલી કંઝુખાઈ

(૭૭)

છે તેટલા અંતરાયો ઉદ્ઘયમાં આવતા રહે છે. બિજકે ઝાંગુકે મોતિ પ્રોફલે સો પાડાયે. એવો ઉપદેશ તીવ્ન ઉપયોગ રાખવાનું હશે છે. શુભાશુભ સંચોગોની વચ્ચે ઉલા રહીને શુભાશુભ સંચોગોની કલ્પનાનો નાશ કરી અંતરમાં શુભાશુભપણું ન વેહલું એવું આત્મભળ હેરાર્યા વિના આત્મા કરું પરમાત્મા બની શકતો નથો. આત્મભળથી પરથ્યક્ષર્પે ચોતાનું પ્રગટ કરાય છે. પદથોના દાસ ઘનવું એટલે .જડ ઘનવું. આત્મભાવે ભરવું અને જડભાવે લુલબું એજ જન્મભરણનું કારણ છે. જડોના પૂજાકો અને ચૈતનોના પૂજાકો એ ઘનનેમાં હોય ઉત્તમ છે? જડ પૂજાકો કરતાં ચૈતન પૂજાકો અનંત ગુણ્ણા ઉત્તમ છે. જડોના આડકો ઘનવું પણ ચૈતન્ય પ્રેમી થવું એ અહૃત્ય ધર્મ કર્ત્વ છે. જડની દષ્ટિએ સર્વત્ર જડપણું ભાસે એ અને ચૈતન્યની દષ્ટિએ સર્વત્ર ચૈતન્યત્વ ભાસે છે. જડદ્વિત્ત દષ્ટિ એ જડવાહની ઉત્ત્રતિ છે. આત્મવાદી થવું અને શ્રી મહાવીર પ્રભુનો આત્મપ્રેમવાહ પ્રગટાવવો એ સમ્યક્તવ વધારણ જૈનોનું કર્ત્વંય છે. જડ વસ્તુઓના સાગરમાં તરો પણ તેની નીચે આસક્તિથી ન રહે. નિરાસક્તિથી સર્વ વિશ્વના પદથોમાં મનાયલું અંધત્વ અંધ હેતુત્વ ઉદ્દી લય છે. જેના માટે જન્મયા છો તેને આરાધ્યા અને જે સર્વને જાણો છો તે તમો પોતે છો તો નામક્રદ્ધની ભાન્તિથી નિરાશ ન અનો. આત્માને ઉપાસો.

“ નથી સંસારમાં શાન્તિ. ”

કવાલી.

જગતુમાં સ્વમનતુ રહેતાં, રહે ઠંડાલું નહીં કોઈ;
પલકમાં સુખ પલકમાં હુઃખ, નથી સંસારમાં શાન્તિ. ૧
નથી પ્રયારી નથી પ્રયાર, કરેકી કલ્પના એટી;
હસો તો શું ? ઇવો તો શું ? નથી સંસારમાં શાન્તિ, ૨

(७८)

મળેલા મેળ કયાં સુધી, લખેલા વૈખ કયાં સુધી;	
ધરેલો દેહ કયાં સુધી, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૩
ઝેણે કેને જુણે કેને, તળ હે બ્રાન્તિ મનમાંની;	
હવે તો માર્ગ પકડી લે, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૪
મજા નઈ મોજ માર્યાથી, હવે તો જોઈ લે સાચું;	
જવું પહોંચ ઉઘાડે હસ્ત, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૫
કળાણો કેળવો કોડી, બણો લાધા કરેડો પણ;	
કરી લે જાન જીન લાખ્યું, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૬
ઉધારું દ્વાર સુક્રિતિનું, કરી લે ચોગ્યતા પૂરી;	
તળ મમતા ધરી લે સત્ય, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૭
ચપળતા ચિત્તની ત્યાગી, ગુરુ આજા ધરી શિરપર;	
કરી લે કાર્ય પોતાનું, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૮
અરે નહિ હાર નરભષને, ધરી લે સદગુણો પ્રેમે;	
નકામી વાત છોડી હે, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૯
ગઈ માતા ગઈ પત્ની, અરે એ માર્ગ છેવટનો;	
સમજ સમજુ હવે તો જટ, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૧૦
મખ્યા તે સર્વ જવાના, મળે તેણું સહા એવું;	
અરો મહાવીરનો ધર્મજ, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૧૧
મનન કર જાનિના અન્ધો, વખત પાણો નહીં આવે;	
તળ આગસ થને જાથન, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૧૨
ઝેણે તો માનજે મીઠું, લખેલું સર્વ કરુણાણો;	
ઝેણે તો ધારજે મનમાં, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૧૩
લખ્યો આ પત્ર ચંહુલાલ, વિચારી ધર્મ આહરજે;	
પ્રસંગે ઓધ હેવાચો, નથી સંસારમાં શાન્તિ.	૧૪
ઘણું કર્મા વિલય કરવા, હૃદમમાં ધાર નિશ્ચયને;	
બુદ્ધજિધ સન્તના ચરણે, સહા સંસારમાં શાન્તિ.	૧૫

૧૬૧૭ ચેત્ર વઢી ૧૧

લાલભાગમાં પાંજરપોળ-મુંબાંદી.

(૭૮)

સુ. પાદરા. ક્રીષ્ણક બુદ્ધિસાગર.

શ્રી સુંભાઈ તત્ત્વ શ્રદ્ધાવંત દ્વારાવંત દેવગુરુ અભિતકારક સુશ્રાવક
વીરચંદલાઈ કૃષ્ણાજી ચોખ્ય ધર્મંલાલ.

વિશેષ તમારો પત્ર આવ્યો, વાંચી સમાચાર જણ્યા, વિ. હાલ
અત્ર દ્રોધાતુચોગ અને અધ્યાત્મજ્ઞાન સંબંધી ઉપરેશ અપાય છે.
અને તેઓ હિવાળી પહેલાં દશભાર દિવસ સુધી રહેલો એવી ઠ્યાવસ્થાથી
આવશો. શ્રીમદ્ દેવચન્દ્ર સંબંધી પ્રસ્તાવના હાલ રચાય છે. થોડા
દિવસમાં પૂર્ણ થશે કળિયુગમાં આત્મબળ પ્રાપ્ત કરીને આત્માપદ્યોગ
ધારી શકાય છે. સ્વાત્રથી ધારી ઉપાદાન કારણું ઉપર લક્ષ્ય વારંવાર
આપવાથી અને તેમાં તન્મય થવાથી આત્મશુદ્ધિપદ્યોગ તરફ
ગમન કરાય છે. આત્મામાં જે વખતે મન રહે છે તે વખતે અપેક્ષા-
એ આત્મસુદ્ધિ છે. મનને શુભમાં ધારો વા અશુભમાં ધારો એ
પોતાના આત્મા ઉપર આધાર રાખે છે. અશુભમાંથી મન શુભ
પરિણામમાં લાવતું અને શુભ પરિણામમાં યાને શુદ્ધ્યા-
પદ્યોગમાં લેઇ જવું એજ મોક્ષ માર્ગ કરું છે. શુભશુભપણું
જ્યારે જડ પદ્યોગમાં ભાસતું નથી ત્યારે શુભશુભ પરિણામ
ઉમ્મન થતા હોય છે તેનો નાશ થાય છે. બાદ્ય પદ્યોગમાં શુભશુભ
કદ્યનાએ અસુક સંચોગને લેઇને છે તેથી સંચોગની ક્ષણિકાની એ
તે પણ ક્ષણિક કરે છે. પણ બાકી રહ્યો એક આત્મા તે શુભ અશુભ
પરિણામથી ન્યારો છે અર્થાત് તેનો ઉપયોગ શુદ્ધોપદ્યોગ તરીકે
પરિભાષાએ કહેવાય છે. આત્માના શુદ્ધ્યાપદ્યોગમાં જે કાળ જય છે
તે આત્મજીવન છે, બાકી જડ જીવન છે. કન્દ્ર ચંદ્ર ચક્રવર્તિ પણ
જડ જીવનથી સુધી નથી. તો આત્માનું અનંત સુખ પ્રાપ્ત કરવા
માટે જે સર્વથી મળી છે તેનું આત્માન લેઇ આત્મામાં ઉડા ઉત્તરી
તેના સુખની જુમારી અતુલવિ લેઇએ. શુદ્ધ્યાપદ્યોગમાં રહી
પ્રાર્થણ જીવને બાધથી જીવતો છતાં પણ અમર દશા લોગવવામાં
ક્ષણુમાન પણ પ્રમાણ ન કરવો જેઇએ. ગૃહાવાસમાં આત્માનો

(८०)

તરફ લક્ષ્ય રાખવું ભાગ્ય સર્વ પ્રવૃત્તિયે કરતાં છતાં પણ તેને
ભૂલવો નહીં.

રજની થોડી વેષ આબા, આચુ એળે ન ગમાવરે;
કરી કરીને નહીં મળે જીવ, ધર્મ કરણુંનો હાવરે.

ભાગ્ય પુદ્ગલોમાં જો શુદ્ધ અદ્યુભ લાવ પરિણામ ન વરેં તો જડ જગતથી આત્માને ડોઈ જાતનું બંધન નથી. એ દશા ગમે તેવા આત્મલોગે પ્રાપ્ત કરવાનો નિશ્ચય કરે. અન્ય લક્ષ્યમાં પાછી આવી સામની પ્રાપ્ત થવી હુલ્લંબ છે. ગયો વખત પાછા આવનાર નથી. જેનામાં સુખ અનંત છે તેની પ્રાર્�ના કરો અને મનને તેમાં લય કરી હો. શું કરવા જ્યાં સુખ નથી ત્યાં હજુ વિશ્વાસ આશાથી જીવો છો ? કખરો અને સુખથાનો તરફ જીવો એટલે તેઓ તમને આત્મસુખની વિશ્વા હેખાડશો. મોહ અર્થાત્ પ્રેમ કરો તો આત્મપર કરો કે જેથી મોહનો અંત થાય જે દર્શય પુદ્ગલો તરફ મોહ કરો છો તેમાં પણ ઉડા ઉત્તરશો. તો તેમાં પણ આત્મા તરફ જવાનો માર્ગ જૂલશો.

ભાગ્ય પરિણાતીએ ગુણુઠ. જો ચઢવું તે તો જડના લામા;
સંયમ એણું શિખરે પહોંચાડે, અન્તરંભ પરિણામરે લોકો.
લોળવાં આત્મ ભૂલો ॥

શુદ્ધ પરિણામ છે તે ભાગ્ય પરિણાતિ છે અને આત્માના શુદ્ધ પરિણામ છે તે અન્તરંભ પરિણામ છે. આત્મપરિણામે શાન દર્શન ચારિત્ર છે અને તે નિશ્ચયથી છે. અન્તરના ઉપરોગે રહીને ભાગ્યમાં પ્રારણધયે.ગે સાક્ષીભૂત થઇને પ્રવર્તનું એ મહાવીરન! ભક્ત મહાવીર પુરુષનું કામ છે. ભાગ્ય વૃત્તિઓને ઉપરશમાવવી. તેનો કથોપકાશ કરવો અને છેવણે તેનો સર્વથા ક્ષય કરીને આત્માનું પૂર્ણ શુદ્ધ શાન પ્રગટાવીને જીવનમુક્ત થવા લક્ષ્ય હેતાં ભાગ્ય આચુધ્યની સક્રાણતા છે. જેને જીવો ત્યાં આત્મા જીવો. જે

(८)

વિચારો ત્યાં આત્માને વિચારો. સર્વ ધર્મિયોનો વ્યાપાર પણ આત્માની પ્રાપ્તિ માટે થવો જેણે. ઔરદ્વિક લાવમાં આત્મભાવે ન પરિષુમજું એ આત્મલક્ષ્ણન છે તે જીવને જીવીને આત્માદ્વિપ વીરમાં ચંદ્રમા સમાન એવા પરમાત્માનું પડ પ્રાપ્ત કરેં. અહેં અહેં શાન્તિ: ઇ સં. ૧૯૭૫ શા. સુ. ૧૫ પાછરા.

સુ. વિલાપુર બૈખક બુદ્ધિસાગર.
સં. ૧૯૭૭. ભાદ્રવા સુદી ૭.

શ્રી સુંખાઈ તત્ત્વ સુશ્રાવક ભાઈ મોહનલાલ નગીનદાસ લાંખરીઆ ચોણ્ય ધર્મલાલ.

વિ તમારો સાંવત્સરીક ક્ષમાપન પત્ર વાંચી આનંદ થયો છે તે પ્રમાણે ક્ષમાપના વાંચશો. ક્ષમાપના એજ મોક્ષનું કળ છે. ક્ષમા વિના આત્મ શક્તિ પ્રાપ્ત થતી નથી. ક્ષમાથી આત્માના અનેક શુણોપ્રકટે છે આત્મોપયોગ રાયો અને વ્યવહારમાં વર્તો એજ આજા.

ભાઈ અમથાલાલ, ચંદ્રલાલ, ચીમનલાલ તથા પોપટલાલ તથા પુનમચંદ ગાંધીને ધર્મ લાભ. ધર્મ સાધન કરશો. ધર્મ કાર્ય લખશો.

અહેં શાન્તિ રૂપ:

સુ. વિલાપુર. બૈખક બુદ્ધિસાગર.
સં. ૧૯૭૬ કારતક સુદી ૧

શ્રી સુંખાઈ મધ્યે હેવણુદ્દલક્ષ્ણિકારક સુશ્રાવક ભાંખરીઆ મોહનલાલ નગીનદાસ તથા ભાઈ અમથાલાલ, મણીલાલ, ચંદ્રલાલ, ચીમનલાલ તથા પોપટલાલ નગીનદાસ ચોણ્ય ધર્મલાલ.

સં. ૧૯૮૦ નું બોસર્ટુ વર્ષ તમને લાગ્યશાળી નિબંધી શાશન દેવતા તમોને સહાય કરેં. અધ્યાત્મીક થાંથીનો હંમેશાં એકેક કલાક વાંચન કરવામાં આ નવા વર્ષથી નિશ્ચીત કરશો. કર્મધોગ જુખ

(८२)

મનન કરી વાંચશો. શરીરની આરોગ્યતા જણવશો. કહાં પ્રમાણે વર્તો
અને બહાદુર બનો. આત્મસમાધીમાં અત આનંદ વત્થી કરે છે.
તમેએ ઠવણી મોકદી તે ખેણાંયો છે. હાત એજ ધર્મ સાધન કરશો.
ધર્મ કાર્ય લખશો. જ્યેની મોતીલાલ નાનચાંડ તથા શેઠ ડાયાભાઈ
દેલાભાઈને ધર્મ લાલ.

ઇત્યેવ અહે મહાબીર શાંતિ ૩

સુ. પેથાપુર લેખક બુદ્ધિસાગર.
સં. ૧૯૮૦ હિવાળી હિવાળી.

શ્રી મુંબાઈ તત્ત્વ શક્તાવંત દ્વારા વાંત હેવશુઇ અક્ષિતકારક સુશ્રાવક
ભાઈ મોહનલાલ નગીનદાસ ભાંખરીઆ યોગ્ય ધર્મ લાલ.

નિ. નમારે પત્ર આંદો. પેટમાં ફુઝે છે અને એપરેશન
કરાવવા લખ્યું તે જાણ્યું છે. રહારા તો એવો મત છે કે તમે
મહેસાણે આવો. અને દેશી સારા અનુસરી વૈહની હવા કરો.
ગભરશો નહિં. સમભાવે આત્મસીપદોગમાં રહેશો. જન્મ મરણને
ભય રાખવો નહિં. ગાંધી વીગેરે એ એપરેશન કરાવ્યાં છે. તેથી
ચિંતા ન કરવી. દરરોજના સમાચાર લખાવશો. આત્માના નિર્બિય
સ્વકૃપમાં રમવું. મનમાં સારા વિચારો કરશો. પોતાના સુધ્યાત્મ
સ્વકૃપની ભાવના રાખશો. એક ક્ષણું માત્ર પણ પ્રભુનું કરેલું સમરષ
ખરેખર અનંત ભવના કર્મનો નાસ કરે છે. માટે નિર્બિય થઈને
વર્તો અને ભયને દેશવટો આપી આત્માના આનંદમાં વર્તશો.
મહેસાણુથી ભાઈ ચંહુલાલ આંદ્યા હતા. તેમને તમારી સ્થીતિ
વિશેષ ભાંદળીવાળી છે એમ મેં કણું હતું. ભાઈ અમથાલાલ,
મહેસાણી, ચીમનલાલ તથા પોપટલાલને ધર્મ લાલ. ધર્મ સાધન
કરશો. ધર્મ કાર્ય લખશો.

ઇત્યેવ અહે મહાબીર શાંતિ: ૩

(૮૩)

સુ. પ્રાંતિક. બેખ્ક બુદ્ધિસાગર.

સ. ૧૯૯૦ ચેત્ર સુદી ૫

શ્રી ભણેસ.એના તત્ત્વ હેવગુડલક્ટિનકારક કાર્યપ્રવીષુ પ્રિયશિષ્ય ભાંખરીએ મોહનલાલ નગીનદાસ તથા ચંદુલાલ, ચીમનલાલ તથા પોપટલાલ નગીનદાસ વી. ચોણ્ય ધર્મલાલ. પત્રો પહોંચ્યા છે.

વિ. આત્માને અનુભવ કરવા માટે આત્મામાં ઉંડા ઉત્તરવું અને શાખદૃપ વર્ષું ગંધ રસ રૂપશર્ણી શુભ અશુભ કદમ્બના ટાળી નામ વી. કીઓના રૂપ હેઠી સંક્રદ્ય વીક્રદ્ય ન થાય. જડ પદાર્થોના રૂપોમાં સુખ બુદ્ધિ ન પ્રગટે ત્યારે સમજવું કે આત્માના સનસુખ થયો છે અને આત્મસુખ લોગવવાની તૈયારી કરે છે. આત્માના સુખનો આત્માને અનુભવ આવે છે ત્યારે કી લોગમાં કી લે ગની બુદ્ધી રહેતી નથી અને પુરુષ વેદ નીખળ કરાય છે અને પણીથી પુરુષ વેદથી બધાતાં કર્મ બધાતાં નથી. શુભાશુભ કદમ્બના ટાળી જવાની સાથે શુભાશુભ કર્મ બધાતાં નથી. આત્માના સુખનો અનુભવ અને આત્માનું જીાન આવ્યા પછી આત્મા નિર્બિય થઈ જય છે તેને પછી જગતમાં કાંઈ પ્રાપ્ત કરવાનું બાકી રહેતું નથી. પાંચ કંન્ડ્રીઓ પોતપોતાનું કામ કરે તો પણ તેમાં સુખની બુદ્ધીના રહે અને સાક્ષીભાવ રહે ત્યારે સમજવું કે આત્મા અંતરઆત્મા થયો છે. આત્મા આત્માને પોતાના સ્વરૂપે અનુભવે અને જ્ઞાને તે શુદ્ધોપચોગ છે. આંષો મીચીને અંતરમાં દ્રષ્ટીવાળી અસંખ્યાત પ્રદેશમય હું છું તથા હું ભારે તથા હુલકો તથા રૂપી નથી ‘રૂપશર્ણ’ નથી’ બંધ તથા રૂપ નથી ‘નિત્ય છું’ નિરાકાર છું ‘અવિનાશી છું’ અખંડ છું ‘જ્ઞાતિમય છું’ સર્વ હેઠથી ભીન છું એમ પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ચીંતવાનું. સર્વ પ્રકારના બાધ્ય પદાર્થો હેખું છું ‘બહુ’ છું ‘લોગવું’ છું તેમાં ફક્ત સાક્ષીભૂત છું. છતાં પ્રારણ કર્મથી તેઓના સખંધમાં આલું છું પરંતુ જડરૂપ નથી. બાધ્યકરી હર્તા બોક્તા બ્યવહારથી છું પણ નિશ્ચયથી નથી. જડ પહ્યોના રસથી કે લોગ આવે તેના કરતાં ભડારા આત્મામાં અનંત ધર્મો રસ

(८४)

વधારે છે, માટે મારે જડ પહાર્થીથી સુખની બુદ્ધી ધારણું કરી શકાયજ નહિં. જડ લોગોથી ને શાતાવેહનીય લોગવાય છે તેના કરતાં આત્માનું સુખ ન્યારું છે, અને અનંત ધળું છે એવો નિશ્ચય આત્માનો અનુભવથી થાય છે ત્યારેજ આત્મા મોક્ષ પામે છે અને એવા નિશ્ચયવાળાને અદ્વિંધાંજ મોક્ષ છે. અને અદ્વિંધાંજ મોક્ષના સુખની વાનગી લોગવે છે. આત્માનો આનંદ પ્રગતે છે ત્યારે ત્રણ બુવનમાં સમાય નહિં તેવો લાગે છે. આત્મા આત્માને દ્યાવે છે અને આત્માજ આત્માની સાધના કરે છે. સાધક પણ આત્મા હે.

સીદ્ધ પણ આત્મા થાય છે આત્માનું સ્વરૂપ તે સાંદ્ય છે તેને અંતરમાં દ્રષ્ટીવાળીને અનુભવવો જેઠાં ધર્મ સાધન કરશો. ધર્મ કાર્ય લખશો.

તમારા ભાઈ અમથાલાલ તથા મણીલાલ, હાલાકાઈ, તથા પુનમચંદ ગાંધી તથા બુલાભીદાસ વીગેરેને ધર્મલાલ.

ઇત્યેવं ॐ અર્હ મહાવીર શાંતિ ३

સું ગોધાવી. લેખક બુદ્ધિસાગર.
સંવત ૧૯૮૦ જેઠ સુદી ૧૫.

ક્રી મુંબાધી તત્ત્વ શ્રાદ્ધાર્થ શુણ્ણાલંકૃત લાલ મોહનલાલ નગીનહાસ લાંખરીએ ચોણ્ય ધર્મલાલ.

વિ. રમારું કવર મલયું. ગોળીએ મોકલવા સંખ્યાંધી લખયું તે જાણ્યું તથા મારા શરીર માટે ઠો. કુપરનો મત લખ્યો તે જાણ્યો. શરીરનો લડંસો નથી. જેઠલું ચેતાય છે તેઠલું ચેતીએ છીએ. આવતી કાલે મૃત્યુ આવે તેણે આત્મા અને મૃત્યુનું સ્વરૂપ જાણ્યાથી નિર્ભય દશા વર્તે છે. આત્મ શાંતિ વર્તે છે. હું તો પરવારીને કયારનોએ એઠો છું. વિશેષ લાગે નિવૃતીજ છે. ધર્મ સાધન કરશો. ધર્મ કાર્ય લખશો.

(८५)

ભાઈ અમથાલાલ, મણીલાલ, ચંહુલાલ, ચીમનલાલ તથા
પોપટલાલને ધર્મલાલ.

ॐ અહી મહાવીર શાન્તિ: ૩

જી નમોઽહતે

મુ. પ્રાંતીજ. લેખક જુદ્ગિસાગર.

શ્રી મહેસાણુ મધ્યે શ્રદ્ધાળુ દ્વારા દેવગુરુ ભક્તિકારક પુષ્ટય
પ્રલાવક વિનયવંત સુશ્રાવક ભાંખરીઆ મોહનલાલ નગીનદાસ
તથા ભાઈ ચંહુલાલ, ચીમનલાલ તથા નિષ્ઠ પોપટલાલ નગીનદાસ
યોજ્ય ધર્મલાલ.

વિ. કે તમારો પત્ર પહોંચ્યો. સર્વે બીજા જાહી છે. તમોને
ધ્યાન ધરવાની રીત વિનાપુરમાં ગામની બહાર ઈદ્ગાની જગામાં
તથા જાન મંહીરમાં પેથાપુર રેલ ચોતરે અને મહેસાણુમાં
હેડકવાર્ટરની પાછળ તથા મહુદીમાં ડોટારકળુંનાં ડોતરો તથા ત્યાંના
ઉપાશ્રયમાં જણાવી હતી તે પ્રમાણે ધ્યાન ધરતા હશો અને તે
કિયા આલુ રાખશો. કે નેથી આત્માનું એય થાય. ધ્યાન ધરતી વખતે
પોતાનું નામ તથા જાત તથા લીંગ તથા આકૃતિ લુલી જવી. સર્વે
શુભાશુભ વિચારો આવતા બંધ કરવા હું આત્મા છું એવો વિચાર
દ્રઢ કરવો. આનંદ અને જાન તેજ માર્દ ઇપ છે એવા વિચારમાં
લીન થઈ બીજા વિચારોને હઠાવી હેવા અને પોતાના સ્વરૂપની
યાદી કરવી. હુનીયા સાથે હું કોઈ પણ સંબંધવાળો નથી. આજ
સુધી કલ્પાશેવા સર્વ સંબંધ ભ્રાંતિ ઇપ છે. એવો દ્રઢ નિશ્ચય કરો
નાખવો. પોતાનું નામ અને ઇપ બીજા પુરુષની પેઠે જેવું સર્વમાં
હું સાક્ષી ઇપ છું. નામ અને મોહના ઇપના વિકલ્પ ન થવા જોડાયો.
કીર્તી અને અપકીર્તી મરી જવી જેધાયો. પોતાના ઇપે જે બહારથી
માન્યા હોય તે ઇપે મરી જવું આત્માના સ્વરૂપમાં લીન થઈ જવું.
શયતાનને મનમાં પેસવા ના હેવો. એક કલાક અગર એ કલાક એવી

(८३)

दीते ध्यान धरवुं के आपणे हुनीयामां होइयेज नहि. ऐकदा आत्माङ्गपे होइ शक्तिए ऐवीरीते हररोज ऐक ए कलाक अज्ञायास करवो. श्री वीतराग धर्मनी आराधना करशो. प्रभादमां समय न शुमावतां आत्मानो आनंद आम करवा प्रयत्न करवो. जागृत थधने धार्मिक कार्योमां लक्ष आपशो. ऐज

अमथालाल, मणीलाल, शेठ डाह्यालाई, पुनमयंह गांधी, केशवलाल, कुलचंह, भुवालीहास वीगेरे सर्वने धर्मलाल.

ॐ शांतिः शांति शांतिः

वि. सं: १६८० पोष वटी २
सुकाम ग्रांतीज. वेखक भुद्धिसागर.

श्री सुरत अिथ शिष्य जयंतीलाल उत्सवलाल योज्य धर्मलाल.
तमारी तरङ्गथी लग्न पनिका भणी, तमारी नवी लुहंगी पोष.
वटी य थी शह थशो, तमारा अह्यथर्यनो जगहगतो अजिनरथ;
निज आश्रमने छेल्वे विराम-स्थाने सडेज उक्ता रहे ते समये.
सौभाग्याकांक्षी सहयरीने प्रेमपुर्वक नूतन स्वदृप पामेला रथमां;
लहु अहस्थाक्षमने भार्ग लुवन-यात्राना उर्ध्वकम्भां सानंद
आगण वधशो. सूर्य चंद्र समा तमो उलय, संसारदृपी अवनिनु;
रक्षणु करी, संसारने दिपावी, स्वदृपांते अन्य संसारने प्रपुद्व
करशो भन वाणी अने कायाना योग वडे प्रभुना अवित्र भार्गमां
आरोहीने सहयरीने त्वलुवनना ऐकये प्रभुद्वारमां प्रवेशावशो.
अन्नेनुं सुभद्रःभमां आत्मैकय सदा प्रवतो अने अन्नेना हुक्यमां
शुद्धानंह प्रखुनुं प्राकटय थाअ्यो. सर्व प्रकारनी स्थितिमां परस्परमां
आत्मैकय अने हुःभ-सहनदृप तप प्रगटवुं जेष्ठये अने ओवुं
तप प्रकटवो जेथी विपत्तिनी वाहणी सरी जर्द आनंदलालु प्रकाशे.
परस्परमां “हु” “तुं” नो लेह न रहे अने यामीना इपरंजे
सुखनी भुद्धि न रहे, व्यक्तिगत बाध-सुखनी वांछनानो स्वार्थ

(८७)

त रहे एवी रीते ज्ञानयात्रानुं लज्जन तमने परभात्म साक्षात्-
कारवाणुं ज्ञानाचो अने एवी प्रवृत्ति थाचो। हेह अने भननो ग्रेम
विशुद्ध थतां शुद्धात्म ग्रेम परिण्यमो। परस्पर लिङ्ग विद्युद्ध विचार,
भतलेनो आत्मैक्यमां लय थाचो, अने तेमांथी विचार विविधता
ना नृतन-ज्ञानसेवाद्विभां भग्न थधने अद्वा-सागरमां अीडो।
तमारा मार्गमां सहशुद्ध तारक प्रकाशकनी सहाय भणो। परस्परने
कामाणे नही पछु आत्माणे चाहीने आत्मदृष्टे अनो ज्ञानदर्शन
चारीत्रमय अंतर पवित्र ज्ञानने सत्ये बाह्यज्ञवने ज्ञान,
इत्येवंममाशिर्वादः फलदोभवतु,

*श्री कावीठाना भक्त श्रावकोनो गुडश्रीपरनो पत्र।

श्री. कृ.

श्री परभपुरेषाय परमेश्वराय नमाः

श्री गुडश्रीनमाः

श्वस्तोशी पादरा नगरे महाशुभस्थाने परमपूज्य, परम
उपकारी, अनेक शुद्ध गुणे-करी भिराज्जमान, एक विध असंज्ञमना
टाण्णुहार, द्विविध धर्मना प्रृथपक, त्रिषु तत्वना ज्ञान, चार कृषायना
ज्ञतनार, पञ्चमहावृतना पात्राण्णुहार, छकायना संरक्षक, सातलय
निवारक, आठ महाना टाण्णुहार, नवविध अक्षयर्थना पात्राण्णुहार,
दशविध यतिधर्मना पाणवा तथा प्रृथपवावाणा, अग्नीआर अंगना
ज्ञान, भारलेहे तपस्याना करण्णुहार, तेर काठीयाना निवारक, चौह
गुणु स्थानकना ज्ञान, पंचर लेहे सिद्धना ज्ञान, सोब उपायना

* नोंव. आ अंथमां गुडश्रीमे बीज पर लभेला पत्रेऊ लेन।
ज्ञेधग्ने पछु आ पत्र भक्त श्रावकोमे गुडश्रीने लभेल छतां भक्तिपूर्ण
अने बीजज्ञाने अनुकरणु करवा योग्य होवाथी दाखल करवा योग्य
धार्मी हो।

मा. ही.

(૮૮)

જીપણ, સતત લેહે સંયમના આરાધક, અઠાર સહસ્ર શિલાંગ દથના ઘેરી, કાઉસસગના એણાણીશ હોષ ટાળણુહાર, વિશવસાની હ્યા પાલનહાર, એકવીશ પ્રકારે ભિથ્યાત્વના ટાળણુહાર, આવીશ પરિસહના જીતનાર, ત્રેવીશ વિષયના ટાળનાર, ચોવીશ તિર્થ્યકરની આજાના પ્રતિપાલક, પચ્ચિશ ભાવનાના ભાવિક, છીવીશ સર્ગનાનાણુ, સાધુજીના સતાલીશ ગુણે કરી શોભીતા, ચંદ્રની પેરે શિતળ, સુર્યની પેરે તેજવંત, મેઝની પેરે અચળ, સસુદ્રની પેરે ગંભિર, કલ્પવૃક્ષની પેરે સુઅદ્ધાયક, નહિં માયા નહિં ભમતા, સર્વ પરિશહના ત્ય.જી, છીતાલીશ હોષ રહિત શુદ્ધ આહારના ખપી, કર્મક્રિય રોગ ટાળ નાને વૈદ સમાન, સ્વભાવરાળી, પરભાવ ત્યાગી, આતમગુણે કરી બિરાજમાન, સ્વસમય તથા પર સમયના જાણ, અદ્યાત્મ શૈલીમાં પ્રવીણુ, આ પંચમકાળમાં મોટા સિંહ સમાન શુદ્ધમાગંના ખતાવનાર, ભિથ્યાત્વક્રિય પાશથી છોડાવનાર, એવા અનેક ગુણે કરી બિરાજમાન સુનિ મહારાજ શ્રી શ્રી શ્રી શ્રી, શ્રી જુહિસાગરજી મહારાજ શુરૂ સુખ સાગરજી મહારાજ, સુનિ ન્યાય સાગરજી મહારાજ આહિ મહારાજ નો સહાયે ચિરજીવી હોજો.

એતાન શ્રી કાવીઠેથી લી. બાલ સેવક રતનચંદ તથા જીવેરચંદ આહિ સંધની વંદના નમસ્કાર ૧૦૦૮ વાર વાંચશોાળ વિશેષ અતે શ્રી હેવગુરુ—ધર્મ પસાયથી સુખશાતા વર્તે છે. આપની સહા સુખ શાતા છચ્છીએ છીએ. તેજ રીતે જ્ઞાન અતિશયના પરિભળથી પ્રવર્ત્તમાન હશો તે સેવકપર હૃપા કરી પત્ર દ્વારાએ હર્ષાવશોાળ. વિશેષમાં આ બાલજીવને પરમ શુરૂમહારાજ શ્રી શ્રી હુકમ સુનિજી મહારાજની તરફથી તેમની જ્ઞાનમય અમૃતવાણીથી શુદ્ધ ઉપહેશનો લાલ થયેલો. તેહને કાળની અહુલતા માને બાળજીવને સંસારના આલાંઅનથી, મોહના પ્રથમથી મંહતા થયેલી, તેને આપના દેહિયમાન જ્ઞાન અણથી જાથ્રત કરવા ઉપહેશેલા તે આલાંઅનથી કાળ નિર્ગમન થય છે. વિશેષ હાલમાં સર્વ

(८८)

પર્વમાં ઉત્તમોત્તમ ઓવાં શ્રી પદુંષણુ પર્વ આનંદપૂર્વક થયાં છે. તેમાં શ્રી સાંવત્સરીક પ્રતિક મણુ આહિ અતિચાર આલોચણાને જેગ ઓછા પુષ્ટયના જેગથી સફશુડુના અલાવે બની આંચો નથી. પરંતુ સ્વામિલાઇઝાના સમિપ થયેલો, આજ હિવસ પર્યાત અવિનય આશાતના અસત્કારાહિક કે ને હોણો થયા હોય તે મનવચન કાયાચે કરી ત્રિકરણુંયોગે ખમાંયા છે પરમશુરુ મહારાજ પ્રત્યે આજ પર્યાત આ ભાલળવથી કે કાંઈ અવિનય આશાતના જાણુતાં અનાણુતાં ત્રિકરણું યોગેકરી આત્મ પ્રદેશથી થધ હોય તે અથવા લખવામાં અવિનય થયો હોય તે સર્વે અતિ અતિ નમૃતા પૂર્વક ખમાંયું છું. વળી પરમ શુરુ સમીપ વાસી સ્વામિનું લાઇઝાની સાથે ત્રિવિધિ ત્રિવિધિ કરી ખમાંયું છું. ને કરીથી ન કરવાના ભાવ ધંછું છું તે આપ કૃપા દર્શિથી સ્વિકારશોલુ. વિશેષમાં આ ભાલળવને કોઈ અંતરાયના ઉદ્ઘાટની આપ મહાત્મા પુરુષેની અતિ અતિ ઉત્તમોત્તમ આત્મપ્રાર્થની વિશુદ્ધ ન્યાયપૂર્વક સમિતિ ગુમિએ સહિત નયનિક્ષેપા શુક્તા જ્ઞાન ધારાની અમૃત તુલ્ય પ્રદ્યપણુનો કર્મની ખહુલતા એ અલાદ છે તે અતિ ઐફકારક છે. પરંતુ ધન્ય છે આપના સમિપવાસી અમારા સ્વામિલાઇઝાને કે અમૃત તુલ્ય જ્ઞાન વાળીથી ઉપદેશ ધારાની દેશનાને રમરણ મનન કરી આત્માના અદ્યવસાયને ઉજવળ કરે છે. તેઓને ધન્યવાહ હો. વળી ધન્ય છે તે સ્થળોને કે જ્યાં પરમ શુરુમહારાજ બિરાજ્યા છે. તે સ્થળના જ્ઞાન પ્રાણીઓને કૃત કૃત્યને ધન્ય છે. વળી ધન્ય છે મારા મિત્ર મંડળને કે સફશુરુ સાહેબના વિનયને વશ રહ્યા છે. વળી ધન્ય છે તે ભાઇઓ તથા આઈઓને કે તેમના પુન્ય પ્રભાવથી જ્યાં સુધી મહાત્મા શુરુમહારાજાની સ્થિતિ હશે. ત્યાં સુધી આત્મના ઉજવળ પ્રદેશથી જ્ઞાન વાળીને ગહગહી રહ્યા છે. તેથી તેઓને ધન્ય છે. વિશેષમાં આ ભાલળવને હર્ષનના તથા પ્રદ્યપણુના અલાદમાં જેટલો કાળ જાય છે તેટલો વૃથા છે. જ્યારે ઉદ્ઘાગત સમયે દેશના ને હર્ષનનો લાલ લાલ તે સમયને કૃતાર્થ માનીશ વળી ક્ષેત્ર ક્રીધનાએ દર્શનનો લાલ આપશોલુ. એવી આશા છે. એજ આ

(૬૦)

આગળવની યાચના છે. સંવત ૧૯૫૮ ના ભાડરવા સુદ્ધ એ. દા. આગસેવક રતનચંહના યથાયોગ્ય મન વચ્ચે કાયાના ત્રિકરણ યોગે એક હજાર ને આડવાર વંહના અવધારશોલુ. ને આ બ.ગ. જીવને અત્યપ વંહના લખતાં જે કે અશુદ્ધ લખાયું હશે તથા અવિનય થયો હોય તે મારી મૂકૃતાતું કરણું જાણી ક્ષમા કરશોલુ.

એજ વિનંતી દા. રતનચંહ.

આ આગળવથી વંહના કરતાં જે કાંઈ અવિનય થયો હશે તેની ક્ષમા યાચું છું. તે આપ કૃપાળુ સ્વીકારશોલુ ને વંહના ૧૦૦૮ અવધારશોલુ. ને જે સમયે દર્શનનો તથા ઉપહેશનો લાલ થયો તે સમયને કૃતાર્થ માનીશું. એજ વિનંતી દા. જવેર.

સુરખી ધર્મસ્નેહિ શ્રી મોહનલાલશિ હીમચંહલાધને વિનંતી કે આપ આ પત્ર સદ્ગુરૂ સાહેમજીની સેવામાં પ્રકાશ કરાવશોલુ. એજ વિનંતી.

મુ. પાદરા, લે. બુદ્ધિસાગર.

શ્રીયુત મહાશય ભક્તહૃદય પ્રાણલાલ બક્ષી યોગ્ય ધર્મલાભ.
વિ. આપકા હૃદયોદ્વારકી કવિતા પઢ કર બહુત આનন્દ હુબા.

કોઇ બખત પાદરાકરકી સાથ મિલનેકો જરૂર પૂર્ણ કરની.

શુદ્ધાત્મસાગરે સ્નાનં કર્તવ્યં પૂર્ણ રાગત:

યત્રનિમજ્જનાચ્ચિત્ત શુદ્ધિ: શીર્ઘ્ર પ્રજાયતે =||

ભક્તાનાં ભક્તિરૂપોઽસ્તિ જ્ઞાનરૂપોઽસ્તિ વેતૃણામ્

યોગિનાં કર્મરૂપોઽસ્તિ શુદ્ધાત્મૈબ હૃદિ સ્થિતઃ ||

શુદ્ધાત્મનઃ પ્રકાશેન પિણ્ડબ્રહ્માણંડદર્શનમ્

માધિતં પ્રાણલાભાર્થી બુદ્ધિસાગરસ્તુરિણા =||

